உ

கடவுள் துணை

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

(*)

இஃது,

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

அநுமதியினால் முன்பதிப்பித்த பற்பல

பிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகச்சேர்த்து,

*

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

*

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பாப்பிரமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௪ (௵).

உ

கடவுள் துணை.

புத்தகவிளம்பரம்

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் தெரிவிப்பதியாதெனில் சென்னையைச்சார்ந்த சூளை இருங்குன்றம இலட்சுமிநாராயணபுரத்தில் தொட்டிக்கலேகுமாரப்பமுதலியார் வீதியில் ௩௯-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கின்ற பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையில், இதனடியிற்கண்டிருக்கப்பட்ட புத்தகங்களல்லாமல், கற்றுணர்ந்தபெரியோர்களால் பிழையறப்பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்ட மிகமேலாகிய உபயோகமுள்ள பலவிதவேதாந்தசித்தாந்தகிரந்தங்களும், வயித்தியகிரந்தங்களும், ஜோதிடகிரந்தங்களும், மகம்மதமார்க்க கிரந்தங்களும், இன்னும் அனேகவிதமான தமிழ்ப்புத்தகங்களும், விலைசரசமாய் விற்கப்படுமாகையால், வேண்டியவர்கள்மேற்படி அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய தி. இ. பரசுராமமுதலியாரிடத்தில் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமகாபாரதக்கீர்த்தனை காலிகோ பவுண்டடைகிறரூபாய்-௩,௭		தக்ஷிணாமூர்த்திதிருமந்திரம்—	௩ணா
ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணவசனம்		தன்வந்திரி கலைஞானம்	ணா
பிரமோத்தரகாண்டம் மூலமும்—உரையும்		சிமிட்டிரத்தினசுருக்கம்	௩௯௰
ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசனம்		அகஸ்தியர் ஆயுள்வேதம்	௪௨ணா
பதார்த்தகுணவயித்திய அரும்பொருளகராதி ...		மேற்படியார் பால்வாகடம்	௩ணா
பதார்த்தகுணசிந்தாமணி		தன்வந்திரிவைத்திய சிந்தாமணி ...	௪௨ணா
சதுரகராதி		ஜினேந்திரமாலை	
ஸ்ரீமகாபாகவதம் (௰௮) லெத்தகிராப்படத்துடன்		சிதம்பரபுராணம்	
ஆத்மரட்சாமிர்தமென்னும் வயித்தியசாரசங்கிரகம்		வினாடிபஞ்சபட்சி	
அகஸ்தியர்வைத்தியத்துவமென்னும் பஞ்சகாவிய நிகண்டு	௮ணா	அராபிக்கதை—௩—வால்யூம்	
		நளவீமபாகசாஸ்திரம்	
		சீறாபுராணம்	
		ஐந்துபடைப்போர்	
		அப்பாசுநாடகம்	
		பல்வித்துவான்கள் பதம்	

☞ ஸ்ரீமகாபாரதவசனமும், ஸ்ரீமகாபாகவதவசனம்—௰௮—சித்திரவிசித்திரலெத்தகிராப் திருவுருப் படங்களுடனும், ஸ்காந்தபுராணவசனமும் ஸ்ரீகம்பநாட்டாழ்வார்செய்த கம்பராமாயணக்கவி சப்தகாண்டங்களுடனும், அச்சிட்டுக்கொண்டுவருகிறோமாதலால் வேண்டியவர்களுக்கு கூடியவரையில் விலைசகாயப்படுத்தி கொடுக்கப்படும்.

ஸ்டாம்பு அனுப்பினாலன்றி கடிதம் பதில் அனுப்பப்படமாட்டாது.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீகடாக்ஷஸம்பந்நஸ்து.

ஸ்ரீ மஹாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த

ம-ள-ள-ஸ்ரீ-முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார் குமாரர்

கோ-சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

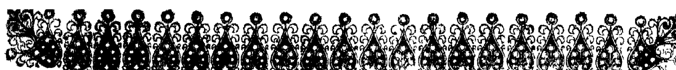
சிறப்புப்பாயிரம்

எழுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிபிறங்குறுமைங்கற்பகநன்னிழலிற் றனியரசுபுரியிந்திரனும், தலைமைசேருமிராமநாதபுரநற்சமஸ்தானமாமேசரென்னும், அண்ணன்மதவேள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர் அமராமகிலக்கினோர், அகமகிழ்ந்தாட்கொளத்திருமாலெனுந்தில்லையம்பூரரும்புவிகதி, பண்ணவருமுயர்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியப் ; பதிமருவுவித்துவான் கச்சபாலயரெனப்பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெண்ணரும்புலவர்புகல் கவிகளாங்கடலையவரிணையின்மதிமந்திரத்தால் ; இனிதிற்கடைந்தமுதமாந்தனிப்பாடலை யெடுத்திங்களித்தனரோ. க

தலைமைபெறுமதிசைவர் சிவஞானதேவர்சுதர் குமாரமாதபுரநற் சமஸ்தானமகனுக்கு நமயர்பரம சிவனடிதனக்கு மாமேசர்வழுதி, தானேன்னமுத்தமிழ்ப் பைங்கூழ்தழைத்திடச் சந்ததம்பொன்மாரிபெய் தனைமையதனாற்பொன்னுசாமிதேவர்பெயர்கொள்தனுமாரர்புகலவளவில், கலைகளுணர்தில்லையம்பூர்ச்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரும்வண், காஞ்சிமாநகர்மேவுமுசிதகனவித்துவான் கச்சபாலயருமவர்தம், கருத்தின்படிக்குச்செய்திருவோமெனவக் கணங்கங்கணங்கட்டியே, கனைகடலிடைப்பலவிடங்களிற்சிதறிவெகுகாலமுன்வீழ்ந்திருந்த, அலகினற் பொருடனைக்கண்டெடுக்கதிமடிசெலர்க்குமிவைதாறுமாறு, அவனியில்வழங்குமெணணறுதனிப்பாடல்களனைக்குணயமுற்றவைகளை, அன்றுசொன்னவர்களுத்திறகனுவும்வழுவாதனந்தமுறையதிருடம்பமாய, ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த்தகிலமெல்லாம்புகழவச்சிறப்பித்ததைதக்கண், டுலகிலிவ்விருவர்தங்கல்வித்திறத்தையோர்ந்துணராதவித்தைதக்கியான், ஒருவனேயென்றெண்ணைவிழிவெள்ளைநமுகவ ளெனிரகங்குன்றினின்றான், உயர்முனிவனென்ன் சாணுடம்புமொரு சாணிறுமொடுங்கினு னினவாபுலமைதேர்ந் தாகவேக்தொருகாலருந்தினிமிபிமையாவலோடியதமுற்றனனோ. உ

சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலட்சுமீகடாட்சபஸ்து.

சாற்றுக்கவிகள்.

—————*—————

இஃது.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்பயிலியோர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பண்ணருந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்து
துங்கமிகுத்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வான்காளமேகம்
தெள்ளுறுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பனாதியாம்
நாவலரென்னு நன்முகில்பருகி
நுவறவாங்கரங் கொழுங்கியகவியாம்
தண்ணுறுமழைதனை மண்ணவர்செவியால்
உண்டுகளிப்பதே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொலிவுறுதொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலங்கியதிலகமாய
பலர்புகழிராம நாதப்பதியினில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச
செங்கோனடாத்துஞ் சங்கேந்துதிருமால்
திரியலர்படங்கல் சற்குணமேரு
அறிவையர்க்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுறுசவிதனை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழூஉம்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனே
புன்பிணையுறுக்கொடுப் போக்கெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனும் பூபாலன்
தன்மனமுவந்து நயக்குறவெழுதா
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடுகென்ன
அரியதவத்தரும் பெரியோர்களுறும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புன்னாடதனில்
மன்னுதில்லையம் பூரென்னும்பதிவாழ்
வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனால்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழித்தகனியினை
வான்கவிகவ்வுறூ உமந்திக்கிருந்து
தானூட்டிர்க்குந் தண்டலையுடுத்த
மணலியம்பதிவாழ் மாண்புறுநல்லோன்
குணநிதிநறுமலர்க் குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரியபெயரினன்
வழூஉக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
கெழூஉவுறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ.

இஃது.

காஞ்சிபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
வித்வான்-காஞ்சிபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை—ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனிமய
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரேயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னரே
பூண்டுளவாமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ் வல்லோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றெனவுரைக்குதுஞ் சிறிதெனத்தத்தம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணநலந்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவர்பின்வரு மறிஞர்களதையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்ததுமென்னிலோ
சொல்லிபசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமென
எண்ணிபெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபாமெனை வுவப்புறாஉம்பாண்டிநன்
னாட்டிலவிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி தூயகுணமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாடும்புகழ்மணி
அந்தணர்சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழங்கவுண்மகிழ்ந்தாங்
கியாதொருபொருளு மில்லையென்றுதருள்

சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறித்தென் றறிந்தாள்றமைந்தசொற்
றிறத்தாறறியுந் தோச்சிறன்னூலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமியாவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயாதனுற் றனபதியிவனென
மண்புவியோர்கண் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
துன்னூற்சாகமொடு தொகுத்தியற்றுக
என்றுரைசெய்ய வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுகுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராசபண்டிதன்
தனிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனேத்தும்
தில்லையம்பூர்ச் செந்நாப்புலவன்
சந்திரசேகர தருபெயரறிஞன்
புந்தியினுய்ந்த பொருட்புளதாகதனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாத்திரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலா னிகழ்வித்திடாது
பாருள்வாழ்வோர் பண்டிகண்டிலாச்
சீருள்வரியாற்றிகழப்பதித்தனன்
கனிதமிலாவளங் காட்டுபுவிளங்கும்
மணலிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகனவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவலிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன்
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உரியவுலக முமப்புறற்பொருட்டே.

இஃது.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விசங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை—ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வையிய
புலம்புரிபுலவராம்வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமாதீள்கரிமருப்பும்
வள்ளுவரென்னுந் தெள்ளுநற்கதலியும்
சீருயரௌவையாரெனுஞ்சாலியும்
ஒட்டக்கூத்தராம்வட்டவாரிசமும்

சாத்துகவிகள்.

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்து திகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிர காசராமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம பாணிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவைமையத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகிய தனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வளைக்
சங்கந்தேற்றி இசந்துநன்மணியின்
லாக்கமுதலைப் பொற்சம்பிரானபோல்
வடுத்தவிர்ந்திடவாய்ந் தெடுத்துவினுத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளிறும்பூதெய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றாசவோறுவினை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்க்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
யல்வளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகள்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளா
மேதகுராமநாதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வருதவந்தரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னையளாய்பவன்
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தான்
நன்மையாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
அழகிரைப்பொன்னி சூழ்புனனாட்டினில்
மல்லலம்பழனத் தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராசபண்டிதனு லாசறத்திற்றிருத்தித்
தேமலர்ச்சோலையுந் தாமரைவாவியும
மன்னியமணலி யென்னுமாநகரோன்
சால்புறுநிறை சைவசிகாமணி
பாவியென்னுஞ் சீலமார்நதியினன்
திவளுநல்லொளிசேர் குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்நிலவிய பெரியதம்பி
யெனப்பெயர்மருவிய வனப்புறுகுணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டு வகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையும் பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச் சங்கத்துமதறசா ஈ ஆஜம்என்னும்பாடசாலையில்.
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்.
க-சிதம்பரமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லையம்பூரணமதியிற்றபுத்தாய்ந்துண்மை
தொடர்பெருந்தோர்திருக்கடவுட்பலனைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழ்க்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்க
சுருதிமொழித்தலைவர்பண்டுதொகுத்தசேர்ந்த
செல்லையம்பூருகத்தினியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியவெனப்பயத்தற்கிபநூலென்றிச்
சிலதிமித்தத்துனுற்றுபலகவிதைச்செம்பொன்
றிகைமறைந்சங்குறைவுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லையம்பூர்ச்சந்திரசேகரப்பேர்வாய்ந்த
தெளிதருநாவலனெனுமஞ்சனங்கண்கொண்டு
தெரிந்தெடுத்தச்சினிற்பதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகெடக்களித்தலங்குந்திறந்தந்தானற்
றொல்லையம்பூர்சடிலனையுண்ணெகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூயமையும்வாய்மையுமுடையான்ராமநாதச்
சொன்மருவுபுரன்பொன்னுசாமிமாறன்
சொல்மணவிப்பதிப்பெரியதம்பிவேவே.

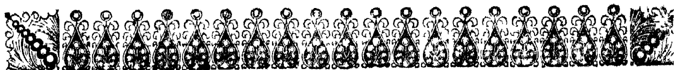
இஃது—தமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர்காளமேகம்நவில்பொய்யாமொழியௌவையருந்துணைத்த, பொற்கவியைத்திரட்டியச்சிற்பதிக்கவென்னைப்பொன்னுசாமித்தேவன்பொறையான்மிகுமேலோன், சிற்குணன்றருள்பணியனைபன்சொல்லைச்சந்திரசேகரனுங்கவிராசன்திருத்திநல்க, எற்குலவுபெரியதம்பிமணலிவாசனிருஞ்சிலைமேலெழுதுதுபபோ லியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத்திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி—ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டமணிமாடமேனிலையின்முகிலுலவச்சிறப்பினோங்கு, திருக்காட்டுப்பள்ளியெனுமெழிலூரன்செங்குவளைச்செழும்பூந்தாமன், கார்கொண்டவேங்கடநன்மலையானோர்பாலிரதியுடையோன்கண்ணன், கடலுலகம்புகழ்ந்திடுநல்வேளாடர்மரபுதித்தோன்கருதுமேலோன், வார்கொண்டமுலைமாதாபட்டூருமெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீலன், வாய்மைபெறிராமசாமிக்குரிசிலோரைம்பான்வருடக்காரும், ஏர்கொண்டவன்பினொடுபொருள்செலவிட்டருளுசெய்யுளிதினிற்றேடி, எழுதிவைத்தபல்பாடற்பிரதியொன்றுதந்துபுகழிங்குற்றானே.

சாத்துகவிகள்-முற்றுப்பெற்றன.

கணபதிதுணை.

வித்வசிரோமணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

—()—

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக் காவிறையை யென்னானைக் கன்றளித்த
போரானைக் கன்றானைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும் பத்திவரும் புத்திரவுற் பத்திவரும்
சத்திவருஞ் சித்திவருந் தான்.

—()—

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தே வீற்றிருப்பாள்-வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

(சிலேடைகள்)

ஆமணக்குக்கும்-யானைக்கும்.

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்கு நேரே குலைசாய்க்கும்-எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ் சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம்.

வைக்கோலுக்கும் யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோலமேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம்.

பாம்புக்கும்-வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கு நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டால் மீளாது-விஞ்சுமலைத்

காளமேகப்புலவர்பாடல்

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம்.

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்.

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்—ஓடிமண்ணில்
பற்றிற்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம் பெள்ளெனவே யோது.

பிண்ணாக்கு பிளவுள்ளநாக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம் பழத்துக்கும்.

பெரியவிடமேசேருமாம் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமேலாடும்-எரிகுணமாம்
தேமொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாமெலுமிச்சம் பழம்.

(அரி—காற்று அரிபடல்)

முருகனுக்கும்-முருங்கைக்காய்க்கும்

வளைவிரியாயுற்றிடலான் மாசானை யுறபறிடலான்
சொலலரியமாப்புடைத்தச் சேர்ந்தலால்—வலமிவா
அகககனிக்கை வாயுளவா னென்றுரைக்க
முருகனுமே யாகும் முனை

சந்திரனுக்கும் மலைக்கும்.

நிலாய்விளாததலா னீள்வானேறலால்
மலைபோதலாவுதலாற் சென்று-தலைமேல
உதிரதவரோ டயர்மாமலையை
மதிகுகிகரரக வழுத்து.

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்.

ஓடிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது—சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு.

மீனுக்கும்—பேனுக்கும்.

மண்ணீரிலேபிறக்கு மற்றலையிலேமேயும்
பின்னீசசிற்குத்தும் பெருமையால்—சொன்னேன்கேள்
தேனூதுசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ் சரியாமே.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலாற் காலேசவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை பிடித்தலால்—முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாற்பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து.

வெற்றிலைக்கும் வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையாணிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளுகையாற்கட்டுகையால்-தெள்ளுதமிழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில்
வெற்றிலையும்வேசையாமே.

கண்ணாடிக்கும் அரசனுக்கும்.

யாவருக்குமுன்சென்று [illegible] தமவ்வவாய்ப்
[illegible]வழியாய் [illegible] தலால்-மேவும்
[illegible] வேறாய் [illegible] தால்
[illegible].

கூத்தியாருக்கும்—குரங்குக்கும்.

[illegible] வைகுபவர் [illegible] வளைமேவுதலால்
சேட்டைபலபுரிந்து செய்தலால்—நாட்டமுடன்
காதலித்து [illegible] கட்டுதலாலுடைமையால்
[illegible]யாகுங் குரங்கு. ([illegible])

[illegible]க்கும் [illegible]க்கும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]வரையில்
[illegible]யாமே. ([illegible])

[illegible]ப்பாதிக்கும்-குதிரைக்கும்.

கட்டியடிக்கையால் காண்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்— முட்டப்போய்
மாற[illegible]முகையால் வண்[illegible]ப்பாதியுடன்
மறுபரியாகுமே,

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட்கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகைவிட்டுமுட்டும்
ஐயமறப்பேற்று ளாடர்க்குமே-தையலிலே

தேடிப்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கரவு நிகராம். ௰௭

குதிரைக்கும் ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலே பாய்தலினின்றூர் கொண்டகன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினையுடைய தானதனால்—உம்பாகரும்
தேடிநற்சார் [illegible] திருமலைராயன்வரையில
ஆடுங்குதிரையு நேராம். ௰௮

துப்பாக்கிக்கும்-தலைச்சருளுக்கும்.

ஆணியணையுற [illegible] லாலுகுறி [illegible]
சேணையக [illegible] டலால்-நிமிர்ந்திடும்
செப்பார் [illegible] திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியுமதுவேச் சருள ௰௯

வாழைப்பழத்திற்கும் [illegible] ழைப்பழத்திலைக்கும்,

நீரிலேவாழ்வ [illegible] யசனையாற்றிருவாய்
[illegible] பானையானா—சாருமலைய
[illegible] ம [illegible] லோருமான
[illegible] (பலவிடை-பலரோய-தம்நேரகப) ௨௰

பூசனிக்காய்க்கும்-பரமசிவனுக்கும்.

ஆதகநத்தோச்சரா [illegible] மேருகைத்த
கொடியுமொறுபகசாதிறமேகா. [illegible] முடைய
[illegible] பூனைமேலே சைதுப்புடைமைக்கு
[illegible] சனிக்காய்சமானமேயாம். (நாட்டுவெயர்) ௨௧

[illegible] டைக்கும்-[illegible] தயபத்துக்குப.

[illegible] மலைதாமிடுமயிரை [illegible] யானிகைககுப
சமீமைப [illegible] த்த தனமும்—உலகிய
ஒட்டுமொன்றேயுகைப்பமைப்பயனார்
மாட்டுமொன்றேயறியிர். ௨௨

காண்டாக்குக்கும்-பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டுவாமுகுதலா லின்பமெவள்ளைத்தோன்றுதலால்
மட்டிட்டுமூடி மறைக்கையால்-முட்டத
தெருண்மேர்களபோற்றுந் திருமலைராயனிராக்
காண்டகமுயபெண்குறியுங் காண்

ஆரகாதிருசசிற்றம்பலவாணுவர்
தாரூபமேசேசிதமே பாதே

வசிதம்பாதே வசிசம்பாதே
வசிதம்பாதே வனே. உ௪

இந்திரசாதிலகநுதல் ராமராமாவனசக்
கொங்கோதாகளபமுலை கோவிந்தா சந்ததமும்
வேமோவிணைவிழிகள் வேங்கடவா கல்லையுமி
ருமோகாணுமா யனே. உ௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப் பதினொன்று பன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதி னான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ் பதினெட்டு. உ௬

டு-டு-வரப்பாடியது;

ஏ, கா, மா, வி, தோ, வரைப்பன் டு, டு, டு, டு, டு,
காகாகுடநகை நகர்க்கதிபர்-வாசாய்
எடுப்பாநடமிவை யேறுவானபாகருக்
கொடுப்பாரணிவர் குழைக்கு. உ௭

எடுப்பா-ஏடு, நடனமிவர்-காடு, ஏறுவர்-மாடு, அன்பர்க்குக்கொடுப்பர்-வீடு, குழைநகணிவா-தோடு.

குடந்தைலேகங்கை-யடங்குமெனப்பாடியது.

விண்ணாறுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணாறுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணை
இடந்தந்தோனைந்த விறைவாசடாம
குடந்தைமேனகையடங் குமே. உ௮

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன் என்று பாடியது.

மாயன்றுயினறதுவு மாமலராள்சொல்லதுவும்
மாயகுருந்திற்கொண்டேறியதும்-தூய
இடப்பாகனசென்னியினமே லேறியதுமபச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். உ௯

மாயன்றுயினறது-பச்சைவடம், மாமலராள்சொல்-பாகு, குருந்திற்கொண்டேறியது சேலை, பரமசிவன் சிரசினமேலேறியது-சோமன், பச்சைவடம்-ஆலிலை.

கின்னரிவாசிக்கும் இளியெனப்பாடியது.

ஆமைபுரிந்தவென்று மங்காளிமேலுலவா
பாமுமைந்தவொன்றும் பாண்மையினால்-கூடலிலே

நன்னரிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றினுனென்றும்
இன்னரிவாசிக்குங் கிளி. ௰

பொன்னுவரையிலேகாய் பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவு முடும்பாகோன்றன்னால்
எடுத்ததுவும்பள்ளிகொண்டிருப்பதுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவு மணிந்ததுவும்
பொன், ஆ, வரை, யிலை, காய், பூ. ௰௧

தோய்ந்தான்பேய், நான் றடையாச்சுற்றினன்மேன்மேலோர்
சாய்ந்தானெறிக்கானையே சாப்பிட்டானை—ஆய்ந்துசொலும்
மன்னுவைகதிலவரு மாமாயிநாதனே
பொன்னுவரையிலேகாய். ௰௨

செங்கழுநீர்ப்பூங்கோதையென்றுபாடியது.

வாதமணைசேரியாது பா [illegible]
ஆகிகித்தாடகொண்ட [illegible]
காளகொண்டளந்ததுவு [illegible]
கோசெழுநீர்ப்பூங்கோதை [illegible] ௰௩

ஆணைசேரியாது—சொரியாது — மாயன் பயின் [illegible] ஆகிசேரியாணை வரு—கிழுப; தான்கொண்டாளது—கு (கு-பூமி)

ராகநாதேவியென்றுபாடியது.

அரையின்முடியி லணிமாபி [illegible]
தெரிவையிடத்தபாகநான் சேனை—முசையபே
மாதுர்விபுயிரா, [illegible]
ஆறை, நா, கீ, [illegible], தேம்.

கோட—கொருகில, [illegible] —ஆணை [illegible] புகேடென மருவியது.

ஏழையபலேழுங்பாடியது.

வாரணங்களெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணியுமெல்லாஞ் சலித்தனவால்—நாரணனைப்
பண்பாயிடைச்சி பருப்பதனாற்கட்டி
புண்பாயிலிமெய்யாயதம் போது. ௰௫

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுநட்புப் பகைகாட்டுமெனப் பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாமெமக்கு
நீரோசமுகை நிலைபெட்டார்-நீரேயிவ்
விக்கனமேன்செய்தீர் விடுங்கடுங்காற்றுமழைகாட்
டுங்கடுநட்புப்பகை காட்டும். ௧௪

விநாயகர்—முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்காமுன்றுனைகையால்
இன்னிலத்திற்கோடென் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணாறு நலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணானுநேராவரே. ௧௫

(நாலுகை—தொங்குங்கை, குளம்-வெல்லம்-நெற்றி)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவனேடயபாறு செர்நெற்கடுகு
மற்கிகிரிகண்டுமெணி நாம்—பொறியாவம்
வெற்றைறாள்ளன்னம் வேதனாணமாலுக்குக்
கற்றூம் வேசறி. (கல—மலை, காழும்—அழமானநீர்) ௧௬

இராசிகளை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பாகருங்கான்மேடமிடபம் மிதுனங்கர்கட
டகம்கன்னிதுலாம் விருச்சிகந்த
நுசுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வரையறுமிராசி வளர். ௧௭

தை மாசி பங்குனியாமென்றுபாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தானுயுரிக்கதுவுஞ் சக்காத்தோன்—ஊணாறும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனி மாதம். ௧௮

பாணர்க்குச் சொல்லுவது—தை, பைம்புனலைமூடுவது—மாசு, தானுரித்தது—இபம, சக்காத்தோனூண்-கு, எம்மானையேத்துவது—உனி, ஈசனிடத்தது-மாது, சிரத்து—அம், உன்னி உனியென்றுமியிற்று.

ஞானசபைகனகசபைசிற் றம்பலம்பே
ராயந்தக்கூடந் திருமூலட் டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம் பமண்டபஞ்சிவ கங்கை.

சங்குதீர்த்தந் திருச் சாளரவாயிலவீர
சிங்காசனந்திருவந்திக் காப்பு—பங்குனிமா
தத்திருநாட்டாத்தந் திருவிளக்கன்கோயில
உத்தரபாதந்திருவாரூர். ௪௨

அப்பர்குமரகோட்டங் கிளிசெவிமேட்
டுப்பாகற்காய்பருத்திக் குழிநீர்—செப்புவா
சற்காற்றுக்கம்பங் கடிபிறைவங்கருமா
றிப்பாயசச்சலியார்க்கு மினிது. ௪௩

பாதிவெண்பாவிலே யாலவகாரஞ்சொன்னது,

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிலுன்சென்மம் மெடுக்கவா—மச்சாகூ
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவாவாய் ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசர்சந்தா
மரைக்குளம் பங்கை மங்கா—விரிகரையின்
ஓங்கிழக்கோட்டங்கா ரோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி யவை. ௪௫

மண்ணென்றெடுத்து மலுக்கென்றுமுடித்தது.

மன்னுதிருவண்ணா மலையப்பந்தாடாமற்க
பண்ணுமுமையசெவ்வாய் பண்ணாறுவந்தேன்-பண்ணின்
இணைத்தவிடப்பாகன் சிவனதுருமிப்பற்றி
வணைத்தெழுந்துக்குட்டா மலுக்கு. ௪௬

சோகாமா ஏவாதாவென்றுபாடியது.

சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, சொலவினையீனைக்கட்டியுன்மை
பாகார்த்தத்திலே பாமேசர்—வாகாய
தரித்தாரெரித்தார் தரித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்கணைபடைத்தா ரூரக்கு. ௪௭

சோமன் காமனை மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயன

கொட்டைப்பாக்கென்றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்றுமுடித்தது.

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூடையைப்பார்க்கும்மடியில
பிடைப்பாக்குமபாக்கம் பெண்பாக்கும-முட்டநெஞ்சே
ஆரணனு நாரணனு மாதிமறையுந்தேடிய
காரணனைக்கண்டுகளிப் பாக்கு. ௪௮

பார்க்குமென்பது-பாக்குமெனமருவியது.

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது.

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்ல—மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறே. (விளக்குமாறுவிளக்கும்வழி) ௪௯

கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது.

கரியதனைவேயுத்த கையாவனையேந்
தரியயற்குமெட்டா தவையா-பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநஞ்சையிங்கே யுமி. ௫௰

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீர்த்தாள்
பரிக்காயைப்பச்சடியாய் பண்ணாள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காய்நெய்துவட்ட லாக்கினாளத்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசீ யுமி. ௫௧

கூதிக்கேட்டேழுங் குலைந்துநடுநடுங்கிப்
பூதிக்கோப்பாகவென்றே போய்விடுமே—ஆதி
நாக்காட்டகவரியை நற்சாபமாகிச்
சுருககாயிடினஞ் சுணி. ௫௨

சிந்துபூந்தென்றுபாடியது.

அப்பூநறுஞ்செஞ்சடைமே லாபுலியைப்பார்த்துப்பார்க்
கெப்போதுஞ்சிந்துப்பூந் தென்னவே—முப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான் பூணையா. ௫௩

பாற்கடலிற்செந்தாளெழும்பப்பாடியது.

சுத்தபாற்கடலினடுவினிற்றாளிதோன்றியவதிசயமதுகேள், மத்தகக் கரியையுரித்தவன்மீதுமதன்பொருதருந்திடுமாற்றம், வித்தகக்கமலைசெவியுறக்கேட்டாள் விழுந்துநொந்தயர்ந்தழுதேங்கிக், கைத்தலமலரான்மாரபுறப்புடைத்தா ளெழுந்ததுகலவையின்செந்தாள். ௫௪

தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநற்சங்கரனார்
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கமவந்துற்றதுகை காலெழாதனினத்தியென்னை
இடிக்கடிபாயைச் சுருட்டியேகடியம்பலத்தே.

செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள்-மற்றையவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவா ளாம். ருசு

தெருமுட்டப்பாளை சிதறிவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வாளை தாவும்-திருமுட்டத்
தூரிலேகண்டே னொருபுதுமைபன்றிக்கு
மாரிலேகொம்பானவாறு. ருஎ

நூலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன்பான்
பாலாநானூற்றுநாற்பத்தொன்பான்-மேலாநாற்
பத்தொன்பான்சங்க மறுபத்துநாலாட லுகரும்
ஏர்த்தன்மதுரையிற் சொக்கன். ருஅ

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதோ-சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய். ருகூ

குரங்கனைவில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
காஞ்செறியப்பாம்பலவன கவ்வ-விரைந்துபோய்ப்
பற்றவேகள்ளுண்டு பசைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபார்சேட்டைக் கிடம். சு௰

நீறாய்நெற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறாய்மேனி கொளுந்துவாய்-மாறாக
நட்டமாலாய்சோறு நஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்க்காப்பா யினி. சுக

சுருதகவிழ்ந்தமுன்குடுமிச் சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயா புலையா-திருக்குடந்தைக்
கோட்டானேநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப் போய். சுஉ

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்-பெருமாள்
இருக்கிடத்திற்சும்மா யிராமையினாலேயோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதே பார். சுங

வாலெங்கே நீண்ட வயிறெங்கே முன்னிரண்டு
காலெங்கே யுட்குழிந்த கண்ணெங்கே - சாலப்
புவிராயர் போற்றும் புலவீர்காள் நீவிர்
கவிராய ரென்றிருந்தக் கால். ௩௪

நச்சரவம் பூண்ட தில்லை நாதரே தேவரீர்
பிச்சையெடுத் துண்ணப் புறப்பட்டும் - உச்சிதமாங்
காளமேன் குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போற் றான்முழங்கும்
மேளமேன் ராசாங்க மேன். ௩௫

கத்துகடல்சூழ் நாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும் போதிலரிசிவரும் - குத்தி
உலையிலிட வூரடங்கு மோரகப்பை யன்னம்
இலையிலிட வெள்ளி யெழும். ௩௬

இஃது - துதியும் - வசையும்.

மாயனார் போற்று மதுராபுரிச் சொக்க
நாயனார் பித்தேறி னாரென்றே - நேயமாங்
கன்னன் மொழியங் கயற்கட் காரிகையாளேயோ
அன்னமிராக் காமலிருந் தாள். ௩௭

எட்டொருமா வெண்காணி மீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமா நான்மாவிற் பாய்ந்ததே - சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றி யூருடையான்
மாவேறி வீதிவரக் கண்டு ௩௮

மூப்பான் மழுவும் முராரிதிருச் சக்கரமும்
பார்ப்பான் கதையும் பறிபோச்சே - மாப்பார்
வலிமிகுத்த மும்மதத்து வாரணத்தை யையோ
எலியிழுத்துப் போகின்ற தென். ௩௯

முக்காலுக் கேகாமுன் முன்னரையில் வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன் - விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக் கேகாமுன் கச்சி
ஒருமாவின் கீழரையின் றோது. ௪௰

வண்ணங் கரியனென்று வாய்வேத நாறியென்றுங்
கண்ணனிவ னென்றுங் கருதாமல் - மண்ணை
அடிப்பதுமத் தாலே யளந்தானை யாய்ச்சி
அடிப்பதுமத் தாலே யழ. ௪௧

காலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ—சீலமுட
னாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரேநீர்திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக் கால். ௭௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்கால்பதினேழானதே—மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லை காண். ௭௩

அப்பனிரந்துண்ணி யாத்தாண்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி—சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிற னாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமை யிவை. ௭௪

கூத்தாள்விழிகணெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண்மு ழுநீலம் மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளிரண்டப்பு. ௭௫

என்னைக்கொடுத்தா விரக்கமுனக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுகவல்லியே—துன்னுமதக
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரிகையேநீயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு. ௭௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டு பேர்தள்ள—எந்நேரம்
வேதம்போமவாயான் விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங்காதவழி. ௭௭

ஆறும்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா—வேறுமா
எந்தமாசும்மா வெறுமாகளிகிளற
வந்தமாசந்தமா மா. ௭௮

ஆடாரோபின்னியவ ரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்—தோடாரும்
மெய்க்கோபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தக் கால். ௭௯

வள்ளலெனும்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்—தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனை யேனருந்தினார். ௮௰

நல்லதொரு புதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவோ சொல்லவோ சொல்லவோ—தொல்லை
மதுரைவிநாயகனைச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக் கூடி. ௮௧

வெள்ளையானையேறும் விமலரடி பணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்—வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்மருங்கு விறுவிடுமென்று
முலைக்கறிவிப்பாரிலையே முன். ௮௨

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத்—திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணேச னன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்தநேர்வா றுறை. ௮௩

சேற்றிரவிலொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றுமையொன்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சிகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வாருமியபேசென்றான் மறைந்து. ௮௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டீரமைச்சுமந்த பித்தனார்—எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினா ராம். ௮௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமணிச்சிற்றிடைச்சி காண் ௮௬

நாட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகாலானாலும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயில்வாட்டைவிட்டுப்
போமோசொலாயப்புலி ௮௭

காளமேகப்புலவர்பாடிட

தாண்டியொருத்தி தலையின்மேலேறினாளோ
பூண்டசெருப்பாலொருவன்போடானோ—மீண்டொருவன்
வையானோவின்முறிய மாட்டானோதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழையானால ௮௮

கொங்குலவுந்தென்றிலைக் கோவிந்தக்கோனிருக்கக்
கங்குல்பகலண்டர்பலர் காத்திருக்கச் செங்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவா வோரகத்திலேயுடபுகுந்தே
ஆடெடுத்ததென்னவுபாயம். ௮௯

ஆடுந்தியாகரே யாட்டமென்றுமக்கு
விடுஞ்சமுசார மேவிட்டு—கூடிச
செறுக்கிவிளையாடச் சிறுவரிரண்டாச்சே
இறக்குமொரோற்றியாச்சே. ௯0

திங்கணுதலார் திருமணப்போதேகிரிப்
பொங்குகடலுப்பைப புகட்டியே—அங்களிட
ஆச்சாளுக்கூறுகா யாகாமலாருக்காக்
காய்ச்சாய்வடுகமாங காய. ௯௧

அம்பேர்துங்கையா னவன்பதியிலே மாவைக்
கொம்பேர்திதந்தைபணி கொண்டதோ—அம்பா
அரிந்தமகவை யமுதாக்குழையென்
றிருந்தவன்றன்செங்காட்டிலே ௯௨

அம்பேர்துளைகையான்—அகத்தியன், கொம்பேர்துதந்தை - பரமசிவன்
அம்மா கால்-(கால்—காற்று)

முற்றுதகாஞ்சியினு முலையினும்பாலையினுங்
கற்றான்பின்சென்ற கருணைமால—பெற்றான்றன்
ஆலைப்பதிகதா ரளகதக்கியாட்கயாளா
வேலைப்பதித்தாரவிழி. ௯௩

கஞ்சமுகமுங் களிறுநடையின்கொம்பும்
அஞ்சுமுலைநாலுமூலை யானதுவும்—மிஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றனமாலை பிறாக்களித்ததுநகுதலை
கற்றான்பிறந்தபின்பு காண். ௯௪

தந்தைபிறந்திறவாத் தன்மையினாற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திறக்கும் வன்மையினால்—முந்தொருநாள்

வீணிக்குவேளை யெரித்தான்மகன்மாமன்
காணிக்குவந்திருந்தான் காண். ௬௫

தாதிதூதோதீது தத்தைதூதோதாது
தூதிதூதொத்தித்த தூததே—தாதொத்த
துத்திதத்தாதேது தித்திதேதொத்தீது
தித்தித்ததோதித் திதி. ௬௬

முந்நான்கிலொன்றுடையான் முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றின்மேன் மோதினான்—முந்நான்கில்
ஒன்றறிந்தாலாகுமோ ஓமடமயிலே
அறைநணைந்தான் வாராவிட்டால். ௬௭

ஆனாரிலையே யயனுந்திருமாலும்
காணாடிமுடிமுன் காண்பதற்கு—மேனாள்
இரவுதிருவாரூரி லெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதிருவாயிற் படி. ௬௮

சங்கரற்குமாறுதலை சண்முகற்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலை யானதே—சங்கைப்
பிடித்தோர்க்குமாறுதலை பிநசாரின்பாதம்
படித்தோர்க்குமாறுதலை பார். ௬௯

வாதக்காலாந்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறாம் புத்திரனுக்—கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்க வகையறியாவேளூரர்
எந்தவினைதீர்த்தாரிவர். ௭௰

சீரங்கததாருந் திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப் பொருவதேன்—ஓரங்கள
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனு மானால். ௭௧

உத்திரத்துக்கோர்நாளு ரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள்—எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கன்னபுரம்வாழ்சவரி
நாராயணன்பிறந்தநாள்

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்தூரத்தைப்பற்றி
உரித்துதிரம்பாயவுடுத்தான்—வருத்தமுடன்

காளமேகப்புலவர்பாடிய

வாடுமடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தருளுஞ் சுண்ணி. ௱௩

ஆலங்குடியானை யாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவல்யத்தோரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மிதிலே. ௱௪

காவலனெங்கள் கனவைப்பாஞ்சோமேசன்
பாவலிகங்கை மணிவாரி-ஆவனவென்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென்றூறுங் குரங்கு. ௱௫

பொன்னஞ்சடையரகம் புல்லுக்கும்பூப் புணற்கும்
தன்னெஞ்சவகையுத் தாவுமே—அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமானகன்று ௱௬

எய்ந்ததனங்களிரண்டு மிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே—தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிச்சு மூதேவியாள்கமலை
குக்கலுச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு. ௱௭

நஞ்சுகுடிகொண்டகண்ணா நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடி-தன்னிலும்வர் தெய்வானை—விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலழுத்தி முத்தமிட்டுச்சற்றே
கலைகசிகரத்தாலணைத்தக் கால் ௱௮

தீத்தானுங்கண்ணிலே தீத்தானுங்கையிலே
தீத்தானு முன்றன் சிரிப்பிலே—தீத்தானுன்
மெய்யளாமபுள்ளிருக்கும் வேளுராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச்சேர்ந்தாள். ௱௯

வெண்ணெய்திருடியுண்ட வேணியானாரிருக்கக்
கண்ணனைமேல்வைத்த களவேது—பெண்ணைத
திலையிரசுமந்தான்மால சாப்பதத்தேறி
அலையிற்றுயினறா னான்.

எட்டிகுளத்தி லிருந்துசாக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய்—நெட்டுதற்கே

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

ஆயிரம்யானை யெழுநூறுகூன்பகடு
பாயும்பகடெண்பத் தைந்து. ௱௰௧

தண்டாக்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டைக்குறைபயின்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைச்
சேடியுண்ணவிட்டார் தெருக்கடெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலானி வரைக்கும். ௱௰௨

நாராயணனைநாராயண னென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்னவுறுதியால்—நேராக
வாரென்றால்வாரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
நாரென்றானாரென்பேன் நான். ௱௰௩

வாழ்க்கதிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்ந்சருகெடுகளப் பாடினாள்—நேற்றுக்
கழுதைகட்டவண்ணான கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௱௰௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கயிறாகும்
மாலையிலும்பூமுடிக்க வாகுமே—சோலைசெறி
செய்யிலாம்பயிலுஞ் செங்குருத்திமாகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண். ௱௰௫

மண்டலத்திலுளும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ—தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரொன்றாதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ௱௰௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநெல்வேலி யிராமேசம்—ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூ வணம். ௱௰௭

பண்புளாருக்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்காறற்காலி—திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரையழகியசொக்கர்க்காவம்
நீள்வாகனநன் னிலம். ௱௰௮

சதுராங்கர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதாயிசைவைத்திலரேயாயின்-முதலை

வருங்குளத்தின்முண்டகக்கை வைப்பானென்று
பொருங்களத்தினூறறுவர்முன் போய். ௱௧௯

கண்டக்காற்கிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கான்மோட்சங்கொடுக்குமே—கொண்டத்தூர்
தண்டைககாலம்மை சமைததுவைத்தபூசணிககாய்
அண்டாக்காயீசருக்கு மாம். ௱௨௰

போலகிறமாவார்க்குப் பூணாமாவாரை
வலவனைநசெய்தா வியல்பாயோ—சாலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலை வேந்து. ௱௨௧

கண்ணொளிருங்கறியுங் காட்டுசிறுத்தொண்டன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும்பற்றாதோ—தண்ணேறு
மட்டுறுஞ்சோலை மருதீசரேபன்றிக்
குட்டியையேன் றீதீர குறித்து. ௱௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்காணெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடைவைதப்பும் பறை. ௱௨௩

ஆயனுக்குக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா—நேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழிதான்மாலுக்காலமாய்
மங்கையிடத்தாற்காகு மண். ௱௨௪

கண்ணபுரக்கோயிற் கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டாவெண்ணெயுண்ட மாயனார்—அண்ணலும்
சிரக்கப்பரையேந்திச் செங்காட்டிலீசா
இரக்கப்புறப்பட்டா ரென்று. ௱௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோவெடுத்து
நின்றுகுழலூதினனீள்சடையோன்-பொன்றிகழும்
அக்கணிந்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். ௱௨௬

திருந்தாடரவணியுந் தென்கமலையீசர்
இருந்தாடதென்செய்திடுவார்—பொருந்த

ஒருநாளேயல்லவே யொண்டொடிக்காவன்
றிருநாளுஞ்சந்துபோ னால். ௱உஎ

சந்துபோதல்—தூதுபோதல்—உண்டைவில்கல்.

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருசோடி
வெள்ளாங்காலந்திரிந்து விட்டோமே—உள்ளபடி
அழார்முகலியமார்கோணியிருக்கப்
போழாவியாமற் போய். ௱உஅ

கம்மாளனைக்கண்டு கணக்கனைச்சீறித் ...
செம்மானைத்துரைத் திருவரிசை—அம்பட்டர்
வாணியனுமொக்கவே ... வழும்பெய்யாறுமிடம்
சேணியனுமன்றே பெருகிற்று. ௱உகூ

கம்மாளன்—சாலத்தையுடையவன், அக்கசாலைக்காரன்— அழுந்தக் கண்ணையுடையகக்கன், செம்மான்—(...) ... வாணியன்—பிரமன், பொன்னை—அழகையுடைய ... சேணியன்—இந்திரன்.

பாகாங்குன்றாநாட்டாலுமை யாபிள்ளையடிச்சும்
... ...
சணடர்கபிளைநகருந் தையலாபாரா நீல
கண்டநாரூரான் கழல். ௱௩௰

காலாற்படியளக்குஞ் சன்னிடக்காடுகிடக்கும்
சேலாக்கமடமாது சிங்கமாம்—பாலருமே
ஆழியப்பிள்ளை பரிவுமைவர்க்குத்தூதாரும்
விழியப்பரேறும் விடை ௱௩க

(காடம்—ஆமை.)

கடம்பவனச்சொக்கருக்குக் கண்ணொன்று சேவகம்
இடம்பெரியகண்ணொன்றைப் பீற்றா—உடம்பதனிற்
சொம்பாதியானான் சமைக்கவேதானான்
அம்பாளைன்றேவியுமானான். ௱௩உ

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுமீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிக மொன்றுகேள்—முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தா முயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது ௱௩௩

ஆனைகுதிரைதரு மன்னைக்கனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்காயதுன் றீயவனை—பூசையுடன்

கட்டியமுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டி லுண்டுவந்தேன் விருந்து.

அன்னவயல்சூழ்திருக்கு மாரூராநெஞ்சத்தில்
இன்னமைய மிருப்பதா—முன்னமொரு
தொண்டனமகனைக்கொன்றாஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றாஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றான் தான். ௱௩௫

வாலிமடிந்ததுவும்வல்லரக்கர்பட்டதுவுங்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்—சால
மதியுடைய நூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரதத்தாலவந்த தாழ்வு. ௱௩௬

கோளிருக்குமூர் கோள்சரவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்று கதறுமூர்—நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்து மிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வான. ௱௩௭

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினான்காற்சாய
அம்பைத்தாவித்தானசா னனமே—வம்புசெறி
பூவைகாள்கிளிகாள்பூங்குயில்காளென்றில்காள்
பாவையாளாண்ட பதி. ௱௩௮

கம்பத்தான்—இராவணன், கடையிற்கட்டினான்—வாலி, அம்பைத்தாவித்தான்கால— அரிதாள.

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தர்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கங்கொய்தவுகிர் வாளர்—பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக ரினிதாயிருப்பமைக
காத்திடவெமைப்போதுங் காண. ௱௩௯

சாரங்கம்- மான், வில், கஞ்சன்- பிரமன், கம்சன், உமைபாகர்— சிவன், மையாகர்- மால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றிவிரும்பியழக்
தண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசாரஞ்சொல்லியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான்திருப்பனந்தாட்பட்டனே ௱௪௰

விள்ளப்புதுமையொன் றுண்டாளவாயினின் மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலை யீன்றேகுரும்பைபிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கணான்றிட்டியாலோர்குரும்பைகுறிந்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிளநீர்கச்சுறைந்ததுவே ௱௪௧

ஆட்டுக்கிசைந்தவ ரம்பலவாணரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலெண்டிசையேல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ் செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்றேயிடங்காணிட்டவசொல்வழக்கில்லையே ௱௪௨

பாரூரறியப்பலிக்குழன்றீர்பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லையிருக்கவென்றாலுமுள்ளேருமொற்றி
பேரூரறியத்தியாகரென்றேபெரும் பேருப்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமம்பலத்தே ௱௪௩

வாணியன்பாடவண்ணான்கமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுனைதொழுக்கீங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்நகக்கருமானுரிதனைக்கொண்டணிந்த
வேணியனைவன்றட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே ௱௪௪

வாணியன்- பிரமன், வண்ணான்-நந்தி, வடுகன்- வைரவன், செட்டி-முருகன், சேணியன்- இந்திரன், கடற்பள்ளி- மாயன், கரும்பைக்கோணியன்- மதன், கருமானுரிதல்- யானைத்தோல், தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்.

கழியும்பிழைபொறுட்டள்ளிநன்னாலங்கடலிறுண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்காலகொண்டு வண்கவிந்து
மொழியும்புலவர்மனதேடிப்பிடித்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக்கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே ௱௪௫

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்க விக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லையம்பலவாணற்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளிதானதுவே ௱௪௬

பாங்குபெறுந்திருவைந்நூற்றிரட்டிப்பணவிடையில்
தூங்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டுசுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிறகடங்காதுலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமாங்கத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே ௱௪௭

சத்தாதியைந்தையுஞ்சாங்காதெய்வந்தனிமறையுங்
கத்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுகண்களிரு

பத்தானவன்மைந்தன் பொய்கைக்கேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப்பிதற்றுவதே ௱௪௮

திரண்டிமைபோராதொடர் தென்னரங்கேசர்முன்செங்கைகளா
றிரண்டிடையோனுமெதிர்சென்றதாலெதிர்ந்தாரசமைந்தன்
டருணையெட்டுமைவாக்குத்தேரூர்பவனைகொளவேனவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக்கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே ௱௪௯

மாக்கைக்கிரங்குக்குருகுர்வளர்சகரவ [illegible] ர்வரு
தாக்கசசரபங்குளமுந்தரவிலவாறுசகந்தக [illegible]
ஆகஙீப் [illegible] சோலையிலையா [illegible]
காக்கைகொருகொக் [illegible] ழிந்த குச [illegible] ௱௫௰

தென்னைக்குறு [illegible]
னன்னைக்குடன் [illegible]
பொனனைக்குசொன்னை [illegible] செய
மின்னைக்குகைகைசி [illegible] ௱௫௧

கரியொன்றுபொ [illegible]
எரியொன்றுசெவை [illegible]
சொரிகின்றதா [illegible]
கரியொன்றுசொ [illegible] ௱௫௨

கரி-கணபதி. (பொனனை-சாமி) [illegible] — பொருசசாமி, அரி யொன்றுசெலவன், முருகன் [illegible] (மு [illegible] மா [illegible] லாத) மாயூரமென்பதி—மயிலை, [illegible] உமை, சோறு — [illegible] கரி-சம்பு-சொந்தக்கனை—நந்தி.

இருந்தாரைகேள்வனைபோக குமாரனைசெயபூபுனை [illegible]
இருந்தாரைவனியை முனமுடிக்கதோசெயயவேஙகாப்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன சுந்தரனறா தனசமரிலன்று
பொருந்தாபுரத்திடடிபபோனமதியமபுறபபட்டதே ௱௫௩

தாரைகேள்வன்-சுக்கிரீவன், வாலி—திருந்தார்— அத்தியாலே, பகைவர், வன்னி—பத்திரம, ஓரககன—முடித்தல—தரித்தல, கொலைவ, வேளமுருகன. மதன்—சுந்தரன் தூதன்—சுந்தரப்புத்தூதன, சுந்தரனாகிய இராமனுக் குத்தூதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாறறாசிற்சோமியமுருகண்டு
நாராயணனெமோலாகிறுண்மறைநான்முகனும்

ஓராயிரமடலூர்ந்தான்மின்மாரனுருவழிந்தான்
போனவானவர்கோனுங்கண்ணாயிரம்பெற்றனனே ௬௫௪

ஓராயிரமடல்-தாமரைமலர்.

பறவாததும்பிகருநாக வெங்கரிபண்புரண்டே
இறவாததந்தியருகாரம் பாகங்கயிந்தாறால்
திறவாதகைநாபம் பூசார்கள் நெடுஞ்கனையிற்
பிறவாதவாயபலவஞ்சுழிக்கே வறபபெற்றனனே ௬௫௫

கப்பமதகடகளிறருந் நிலைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிறறைநகண்டுவாடி
உம்பரொளிவிழித்திருநாராயிலவேற்செங்கை
உடையவறுமுகவனுங்கண்ணீராறுண
பாம்புடாக்கண்ணனுமேமருஞ்சண்டாசமால
பயமடைந்தானுமையுமுடைடபாதியாளுள்
ஒப்புவியைப்படைக்கடுமேகவமவேயெ
றபனுமன்னமிறங்காமலைநின்றானே ௬௫௬

ப ைணங்கமெழுகின்றகயிற்றுற்றுப்பெருமாமோழியாகேள்
வேயாயெனறுவிவிலனைபதிறுறுநாழிகைக்குமேலாயிருறென்
ொன்னமுறித்ததுவன்றிகபயாலையங்கூடசகலசர்செய்தாய்
நாயினியார்சமப்பாசெந்தாளமுமகோயிறைசந்தானே ௬௫௭

வீமனைவலிகுக்க ருப ாயஸ்சிர்த்திவெள்ளபொங்கத்
காமனையிசையெழுத்திமேலாசப்புகுந்தான்சங்கபாணி (வேழிச்
நமிடொடு வா ட ார்த்துநின்றார சிவனகயிலைப் பொருப்பி
்சாடலையுநலைக ைத்தண்டாலாழுஞ்சோதித்தானே ()

ஆதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே முந்நூறுநானூறும்
ஆச்சுதென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளைக்கவிகாளமேகத்தினுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு. ௬௫௯

தெய்வப்புலமை.

ஔவையார்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங்குலமன்னனே

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள் வேண்டும்—அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனும் வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனு நன்று. ௨

வான்குருவியின்கூடுவல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்—யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௩

இவ்வளவுகண்ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோனறவிளமுலையாள்—இவ்வளவா
நைந்தவுடலானவேமெய்மன்மதனறன்
ஐந்துகணையால் வாடினாள். ௪

ஐயமிடுமின்னறநெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிடுமின்—தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளோந்து மறும். ௫

அற்றதலைபோக வறாததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனோ—வற்றும்
வாமனையானுக்கிந்த பாவைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கிச்சுக்கிச்சென்னுங் கிளி. ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம்—நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்க நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௮

காதந்தனிலினைத்த தோகைகளிர்த
விரதந்தனிலிளைத்தமேனி—விரதம்

கொடுத்திளைத்த தாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்த தகல் லபிராமம். ௯

நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம் பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்—வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங் கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ் சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந் தீக்காகுங் காண். ௰

எட்டேகால் லட்சணமே எமனேறும் பரியே
மட்டிற்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூரையில்லா வீடே குலராமன் தூதுவனே
ஆரையடா சொன்னா யது. ௧௧

வெய்தாய் நறவிதாய் வேண்டாவுந் தின்பதாய்
செய்தானளாவி நிறம்பசந்த—பொய்யா
அடகென்று சொல்லுமமுதத்தை யிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௧௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பநதேடுவர்
மலக்குசொற்றேடுவர் வன்கணாளர்கள்
நிலத்துறுங் கமலத்தை நீளும் வண்டதி
னலக்குறை கமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல் ௧௩

தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணாவதுஞ் சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு. ௧௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்ட கூன்பலா
ஓரிதழாய்க் கன்றாய் யாமமாய்ச்—சீரியதோர்
பண்டுபோற் கொட்டையாய் வண்காயாத் தின்பழமாய்ப்
வண்டுபோ னிற்க பலா. ௧௫

கூழைப்பலாத் தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத் தினைதந்தாள்—சோழாகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்குமொரு கவிதை
ஒப்பிக்குமென்ற னுளம். ௧௬

நிட்டூரமாக நிதிதேடு மன்னவனும்
இட்டதனை மெச்சா திப்போனும்—முட்டவே

கூசிநிலைநில்லாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வேசியுங்கெட்டு விடும். ௧௭

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்கநாணுதே
மாணொக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
னென்பெல்லாம்பற்றியெரிகின்றதையோ
அன்பில்லானிட்ட வமுது. ௧௮

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரொடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான். ௧௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். ௨௰

கானென்றேன்தேனென்றேன் கடுகிவழிநடந்தேன்
யானைவந்ததூர மெளிதன்று-கூனன்
கருந்தேனுங்கண்டாக்கு காவிரிசூழ்நாடா
இருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். ௨௧

பாரிபறித்த பறியும்பறையனார்க்
காரிகொடுத்த களிக்கட்டுஞ்-சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர். ௨௨

ஒருகொம்பிருசெவியும்மதத்தநால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காளாய்-பரிவுடனே
கண்ணாலவேலை கடிதெழுகவாராயேல்
தண்ணாண்மைதீர்ப்பன் சபித்து. ௨௩

சொலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவல்
ஊரளவுந்தான்வருகவுட்காதே-பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வாசன்மணமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத் தான். ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புனலாடன்சோழன்
தகாதென்றுதானங் கிருந்து-தகாதே

கடிதின்வருகக் கடிக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதினெட்டா நாள். ௨௫

வையைத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதொன்று செப்பாதே—தையலர்க்கு
வேண்டுவனகொண்டு விடியவிரொண்பானுள்
ஈண்டுவருக விசைந்து. ௨௬

கருணையாலிந்த கடலுலகங்காக்கும்
வருணனேமாமலையன் கோவல்—திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியையாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெறியும்பெண்ணைமுதுநீர்துகளித்துத்
தத்தியசெய்யா றலைப்பெய்து—குத்திச்
செருமலைசெய்விகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர்பூம்பருத்தியாடையாம்
அந்நாளையவரிசி யாகுமூர்—எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குநதிருக்கோவலூர். ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே—நல்ல
குலாமலைவேற்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப் பார். ௩௰

கலித்தாழிசை-அல்லது—அந்தத்தடி-நீண்டிசையாமையின்

ஐந்தடிக்கலித்துறையென்னலுமாம்.

திங்கட்குடையுடைச்சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்துநின்றாமணப்பந்தரிலே
சங்கொக்கவெண்குருத்தீன்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றியடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பனகுக்குமூன்றுபழந்தரவேண்டும்பனந்துண்டமே ௩௧

ஆபன்பதியிலான்பதிவந்துற்றளக
மாயனுனூதக்கருவியானுலும்—ஆயபணிக்
குன்றுபோல்யீறு குவிபூலையாடன்னுடனீ
இன்றுபோலென்று மிரு. ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைச்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னொடோன்—நீர்தான்
இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தங்கொடையின்சீர்

நூற்றுப்பத்தாயிரம்பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்களுக்கு ளேநந்திவிடும்—மாற்றலரைப்
பொன்றப்பொருதடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுமிகழியாதேன் பாட்டு. ௩௪

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்தமோரும்—திரமுடனே
புள்வேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். ௩௫

ஏசியிடலினிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று—நேசமிலா
வங்கணத்தினன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. ௩௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எருதாய்முழப்புடைவையாகித்-திரிதிரியாய்த்
தேரைக்காலபெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான் கொடை. ௩௭

பாடல்பெறானே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணங்கொண்டானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தெனமலர்ந்தென்ன காண். ௩௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெலாஞ்—சாலவே
முல்லையைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லாளைக்கண்டறியோ காம். ௩௯

கற்றதுகைம்மணவுகல்லா துலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள் மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாபுலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண். ௪0

நாலெனிலோசோல்சாயுநத்தமரேலவெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவங்கேகுடிசாயு—நாலாவான
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. ௪௧

செம்மான்காத்தனருள் சேயசெடியோனை
அம்மானெனப்பெற்றநாள்வேலா இமமான்
கரும்பிறைக்குமவெணபிறைக்கும கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்கும்கூந்தலினை. ௪௨

மதியாதார்முற்றமதித்தொருகாற்சென்று மிதியாமைகோடிபெறும், உண்ணீருண்ணீரென்றுபசரியாதார்மனையி லுண்ணாமைகோடிபெறும், கோடிகொடுத்துங்குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல் கோடிபெறும், கோடானுகோடிகொடுப்பினுந்தன் னுடைநாக் கோடாமைகோடிபெறும். ௪௩

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனு மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையகக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. ௪௪

சுற்றுங்கருங்குளவி சூழைத்தூறுரியபேய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடிகரையின்—புற்றில
வளர்ந்தமடற்பனைகருள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர் பூத்தமலாத்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றறு. ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுத்தக்காலீவது வண்மை—அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாற்கூலிபினசென்றும்
ஈயாரெச்சம்போலறு. ௪௭

உள்ளவழுக்கிருக்க வூராபொதுவிருகாத்
தள்ளிவழுக்கத்தகை தானபேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்குங்காலறுவாயமுலகினையும்
எச்சமறுமென்றே லறு. ௪௮

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந்தானுந் தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்று வறு. ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குள் விசூரைத்து நீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன்றீயாதான் வாழ்க்கை—அருப்பகலே
இச்சிதிருந்தபொருள் நாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று. ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற தயையுளதால—ஆனபொழு
தெய்த்தோமிளைத்தோமென றேமாந்திருப்போரை
எற்றோமறறெற்றோமற் றெற்று. ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டுநீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாராரை
எற்றோமற்றெற்றோமற் றெற்று. ௫௩

கருங்காலிக்கட்டைக்கு நாணாக்கோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும—பெருங்கானிற்
காரெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநான்றோற்ற
வீரமுந்துஞ்சாதென் கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிதுவறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாபெண்டிர
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையி லுண்பதுதானே ௫௫

தனிப்பாடற்றிரட்டு

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே. ௯௧

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோநான் முகன்படைப்பு
நான்முகன்கரியமா லுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி கையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோவரவினுக்கொருதலைப்பாரம்
அரவோவுமையவள் சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோவிறைவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோதொண்ட ருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே. ௯௨

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிதுமானுட ராதலரிது
மானுடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வாராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௯௩

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபம்
நாடில்லான்செங்கோ னடாத்துவது-கூடும்

குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லான் வீடும் விழல். ௮௯

நேசனைக் காணாவிடத்தே நெஞ்சாரவே துதித்தல்
ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே - வாச
மனையாளைப் பஞ்சணையின் மைந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையாளை வேலை முடிவில். ௯௰

ஆலைப்பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ நீலநிறக்
காக்கைதனைப் பேசுவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்கனைச் சீராக்க லாமோ. ௯க

நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமினீசன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காணமின் - பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன்கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறிமின் போய். ௯உ

காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கம் புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெரும்பைப்புலி - ஆசு
வல்லவர்க்கு வண்ணம் புலியாம் பரிநெலைப்
புலவர்க்கு வெண்பாப் புலி. ௯௩

ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல் பொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித் - தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனை நினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு. ௯௪

தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையொடு கல்விபோம்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம் - ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடற்பிறப்பால் தோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோ டெவையும் போம். ௯௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்பு சூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு - ஆய்ந்த
அறிவோர்க்கு நாரி யருந்துரும்பு மாபாயிலைத்
துறவிக்கு வேந்தன் றுரும்பு. ௯௬

மேற்பார்க்க கமைந்த தருண் மூவா வெருதாம் விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச்சலு நன்னிலமு முண்டாகிப் பின்னிடத் திற்

பாற்பாக்கியவதிசிங்காதிருத் தாம்பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பார்க்கிடாமலன்றோ பெருங்கோவிலிறையவனே ௬௭

ஆகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிருக்கோவையும்
பாடியவென்றனை பாணவெலுவைபால
காளையும் பாடுக வென்றானே பெண்ணாணாம்
பாடுதற்கியாக் காளிறுபடுசெங்களங்
கண்ணிற் காணீர் வெளிறுபடுகல்யாம்
விருப்பமாய்க் கேளீர்
இலவவாயசிய நீளபுலியால்வீர்
புலவாவாய்ச்சொற் புலமையனுக்கிரங்கிலீர்
உடற்றுண்ணீர் கோமர்கொள்ளீர்
ஓவாககாளை தயாமாபபோலத்
தாவரக்கனியிற் றேனறினீரே. ௬௮

கல்வியுடையீர் கருங்காளைக் கிடையே
செல்வியிலையுதிர்ந்த நிற்பதனை-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்
வலைளளைசுறறமபோன் மாண்டு. ௬௯

வண்டமிழைத் தேர்ந்த வழுதிசலியாணத்
தண்டபொருக்க முறைகக்கேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேனறள்ளண்டே னீளபசியிருலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன். ௭0

ஆகச் செய்யள்—௨௨௯.

ஔவையார்முதலியஎழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ—முட்ட முட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றோ
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ.

உப்பை.

அத்திமுதலெறும்பீறானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வம்பிறையன்றோ யானை. ௨

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குங் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்யன்—உருப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோ வோகெடுவாயன்னாய்கேள்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ். ௩

உறுவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர் தன்றுபருக்கக்காணாருக்கா
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்-மண்டி
அலைகிறைவன்றோ யானுடையவுண்மை
நிலைகண்டு நீயறிந்து நில். ௪

கபிலர்.

கன்றுழைபாக்காட்டுங் கருங்கற்றவனைக்கும்
உண்டாயபடியறிந்தூட்டுமேவா—கண்டாய
நமக்குப்படியளப்பா னரியோபாகா
தமக்குத்தொழிலென்ன தான. ௫

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லிருத்திவளர்த்தவனானை
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றாயே—மன்னாவது
சூடுபெருமான் சுடுகாட்டினின்றாலினை
ஆடுபெருமா னவன். ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோ ருடைத்து. ௭

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு

—()—

எவ்வுயிருங்காக்கவொருவிசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லனோ—வல்வி

அருகுவதுகொண்டிங் கலைவதேனண்ணே
வருகுவதுதானே வரும். அ

பூவிலயனும் புரந்தரனும்பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவில்
இழைநக்கிநூனெருடு மேழையறிவேனோ
குழைநக்கும்பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து. ௯

ஐயரென்றுரைத்தீரநாயேற் கடுக்குமோவருளிலேனைப்
பொய்யொடுகளவுமற்றுப் புலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யவேபுலன்களைந்து மும்பாசவெளியுள்ளாகி
மெய்யவஞ்சமதியுமேபோல விரவுவரையாவர். ௰

ஞானவானென்றுசொன்னீர் நாதவிந்துங்கடந்து
கானலேயனைய ஞ்சட்டுக கடுவெளியாமானதந்
தானெனுமமைவியிரண்டுந் தவிர்ந்துதன்வசமுங்கெட்டு
போனதுபோய்கடந்தேயப்பான முடிந்தவா ஞானியாவார் ௧௧

சாதியிலேதொண்ணூற்றறுநவ்வாறுமாதி
சம்பதம்பதினாறுஞ்சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடைய பிஞ்ஞாகும்
நிலைமையிலேமேவாதந்நிலைமையாகும்
ஆதியிலேயெங்கெங்கு நிறைவுமாகும்
அந்தத்திறம்போயடைமேவாமபேறுதன்னிற்
சோதியிலேபொருஞ்சோதிகட்டமாகுஞ்
சொல்லுதற்குமொழிகளுக்கும் போக்கலமாகாமே ௧௨

காதலுரைசம்பிரதங்களு நீங்களீர்
அருளூரசெய்பதியறியீரோ—வாதவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாழும்பாழென்றறி. ௧௩

நில்லுநிலலென்றுசொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புலனறிவோடுவாங்கப் புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழுமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்களிற்பார் ௧௪

இருமிருமென்றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருபொருளுணர்ந்துனைவசமயமுமனைத்துநீங்கி

மருட்டுருவினைபுநீங்கி மாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினிருப்பாயினும் பொருந்தவிருப்பதாமே. ௧௫

போமெனவுரைத்திரெனினப் பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனுமவிச்சையோடு மங்ஙனமிதத்துக்கொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனாபதியைவிட்டுத் தூங்கவாபோவானன்றே. ௧௬

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய்—அடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழூஉம் பேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கண்ணிரா. ௧௭

ஆகச்செய்யுள் ௨௪.

மகாகவியாகியகம்பர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாட்டுத்திரட்டு

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதச்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச்சொல். ௧

வெள்ளாறதுவடக்காம் மேற்குப்பெருவழியாம்
தெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும் உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்காம் ஐம்பத்தாறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. ௨

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்-கடற்கரையின்
ஓரமேதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்கு—பார்க்குள்உயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டநாடெனவே நாட்டு. ௪

ஆழியான்பள்ளிபணையே யவன்கடைந்த
வாழிவரையின் மணித்தாம்பே-பூழியான்
பூணேபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகல நட. ௫

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த போர்கயிறே-திங்களையும்
சிறிபதன்மேலூர்ந்த தெய்வத்திருநாணே
வறியபண்பே யிறங்கு. ௬

பாரைச்சுமக்கப்படுவாயோ பார்கயக்கண்ணான்
விரிகிடந்துறங்கு மெல்லணையே-சாமதிச்
செஞ்சடையான்பூணும் திருவாபரணமே
நஞ்சடையாய்த்தூர நட. ௭

சீராமபார்க்கானிசனையன் றேவிநகைப்பார்த்தான்
காமபாக நான்செங்கமலக் கண்ணான்-உரகசேர்
மலைவெகுண்டகிண்புயத்து வண்ணுனைசிராமனை
கலைவென்றுக்கோதிக்கினைக் கண்டு. ௮

ஆரார்தலைவணங்கா ராராதானசைபொடார்
ஆராதான்சதகித்தி லாராகாசோர்ந்த
தென்புலியூர்மேவு சிவஞானசேரப்பட்டத்
தம்புரானவாசலிலே தான். ௯

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரபெருமான்
பொருசயானுக்கை போராக்த-நற்கபல
மன்றிலேவாழ் மலிவாரொல்லாணைக்க
தென்றலையேன்வந்தாய் செப்பு. ௰

போரசாமேதவிமாா பொற்றமதலைபர்தம்
மாரபகலக்கண்டு மகிழ்வரே-போர்புரிய
வல்லானகளங்கன் வாணனறிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௧௧

உலைக்குரியபண்ட முவந்திரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங் கொடுத்தான்-றலைக்குரிய
வாணகோனுற்ற மகதேவனுக்கிந்தப்
பாணனோடென்ன பகை. ௧௨

கம்பர்பாடியு

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாதங்கர்கோன்
வாணன்புகழுரையாவாயுண்டோ-வாணன்
கொடிதாங்கிநில்லாத கொம்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கிநில்லா வரசு. ௧௩

உமையவளுநீயு மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டாங் கோளுனமை-உமையவடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான் பலிக்குழன்றான்பாண்டியநின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டா னரசு. ௧௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவராற்கன்றென்று
விட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயே-நாட்டில்
அடையாநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்ப னூர். ௧௫

வெற்றிபுனைதாதகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே-சற்றோ
திறந்தாங்குந்தாங்குந செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குதொண்ட வரசு. ௧௬

கந்த மலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்நகெல்லாம்
அந்தவினநீரைமுலை யாக்கினான்-சுந்தரநேசர்
கோற்றமிதவலவிக்குத் தோபடைமுலையாக்கினான்
வற்றமிதிலையார்தா னியம்பு. ௧௭

இருந்தவளைப்போனவளை பெண்ணையவளைப்
பொருந்தவளைபறித்துப் போனான்-பெருந்தவளை
பூத்தத்தத்தேன்சொரியும் பொன்னிவளநாடன்
மாத்தத்தன்வீதியினில் வந்து. ௧௮

ஆழியானாழி யயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய வேலென்பான்-பூழியான்
அங்கைமழுவென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலக்களத்திற் சென்று. ௧௯

குடகர்குணகட லென்பர்குடகுக்
கிடகர்வடகடலென்பர்-வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்துதாரச்சுதனின்
மூன்கடைநின்றாக்குமுரசு. ௨௰

தினைவிளைத்தார்முற்றந் தினையுணங்குஞ்செங்கோ
றனைவிளைத்தார்முற்றமது தானுங்-கனையு
முரசுணங்கச்சங்குணங்கு மூரித்தேர்த்தானை
அரவிணங்குமச்சுதன் முற்றம். ௨௧

குறையுளாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
னிறையாறுதிங்க ளிருந்தான—முறைமையால்
ஆலிக்குந்தார்மார்ப வச்சுதாவங்காளில்
வாலிகிளையான் கடை. ௨௨

அரசனகளங்க னச்சுதன்முற்றத்
தரசரவதரித்த வந்நாள்—முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுங் கோவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும். ௨௩

தளையவிழ்நாண்மாலைத் தாயரோயாவி
களையினுமென்கண்டிறந்து காட்டேன்—வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணன்மாவிசயன் மால்யானைதன்னெறிமேவந்
தென்கண்புகுந்தா னினி. ௨௪

பாண்டியனைப்போமாற்றிப் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றனனை யறியேனே—மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரியாளுவனது
போர்மாற்றுவதோ பேசு. ௨௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானைத்தீங்குரைய கேட்டதற்பி—னோட்டம
பொருந்தாயிரவிழியான் பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்றுகு மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழவரு மேகம்பர்—வாணன்
கரும்போதகமேலின் கால்பணிவேன்மீண்டு
வரும்போதகமே வரின். ௨௭

படுபெருந்துஞ்சூர்ப்பேயும் பன்மிருகஞ்செந்நாய்
கொடுகெழுகுமித்தனையுங்கூடி—வடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன் கொள்யானைபோமாறு
போமாறுபோமாறு போம். ௨௮

என்பிலிகைவென்களிகை யென்றுவசமென்கவசு
மென்பரியீதெனகரியீதென்பரோ—மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன் வரிசைபரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தா பார்த்து. ௧௬

சேற்றுக்கமலவயற் றென்றுறைவாணனையான்
சோற்றுக்கரிசித்தாச் சொல்லக்கால்—வேற்றுக்
களிக்குமானைசுதந்தான கற்றவாகருச்செய்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வா றவன. ௧௭

தேருருளைப்புரளிவாரணத்தொருகி திறைகொணர்ந்தவொருமன்னரின்
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்தடவுபாணரேகேள்
வாருமொக்கருகுடிநீருந்பு மகிழ்ந்தவறுதுறைநகாகாவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிர்க்கவெகு வரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவொ ருகுபேருமவன்முன்றிலவாய்
நித்திலச்சிகாமாட மாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேம்புநிற்கும்வளர்பனையுநிற்குமதனருகிலே
ஆரசுநிற்குமாசைச்சுமந்தசிலவத்திநிற்குமடையாளமே ௧௮

அலங்கலணிமார்ப னுறையர்கோன்வாணன்
இலங்குகொடுவருக வென்றான்-இலங்கிழையீர்
சேரர்க்கோசோழர்க்கோ தெனபாண்டி நாடாளும்
வீரர்க்கோயாரக்கோ விலங்கு. ௧௨

பாப்போதனாலொருதம்பியாளப்பனிமதியர்
தூப்போனொருதப்பி பின்வரத்தானுந்துணைவியுடன்
வாப்போனமைந்தற்குத தாதைபொறாதுயிர்மாய்த்தனனென்
சுரப்போவெனக்கிங்கினியா ருவமையுரைபபதற்கே ௧௯

கண்டாயோபாரவேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாவி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெறறெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகோட்டுங் கை. ௧௫

கன்னிக்கலசமுலையாடன்காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கொடுத்தேனென்றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
பின்னுக்கெழுதியிடைக்கெழுதிவேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்

பாண்டியன்பாடியது.

போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
றூற்றினுந் தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினு மாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும் பாவலர் கொடியராவரே ௩௬

மன்னவனு நீயோ வளநாடு முன்னதோ
உன்னையறிந் தோதமிழை யோதினேன்—என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ வுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு ௩௭

அணையிலு மைவ மகன்றதோ வல்லவென்று
குலமெடுத்தக் கீழிருத்திக் கொண்டாயோ—என்றும்
அடைந்தோரைக் காத்த மகளிங்கா தங்கா
நடந்தாயோ காலாற் படி. ௩௮

காதமிருபதுநான் கொழியக் காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற்
கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங் கொற்றவா நீமுனிந்தால்
இல்லையோ வெங்கட் கிடம். ௩௯

நீரெலாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங்கல்லு முள்ளும்
ஊரெலாம்பட்டி தொட்டி யுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்திம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கொங்குநாட்டைக் கனவிலுநினைக கொணாதே ௪௦

குடிமையும்பண்ணையுங்கூடப் பிழைக்கின்றகொல்லைக்கம்பை
கடிமடிந்தபுழுதியத் திண்ணைவல்லோரிக்கநீணிலத்திற்
றுமிண்டிய[illegible]யகணினைமொட்டைப்பாலெய்யுருகுரர்கண்டீர்
கடிமண்டியிற்பள்ளிகளத்தனைபேர்களுநல்லவரே ௪௧

செட்டிமக்கள்வாசல்வழி செல்லோமேசெக்காரப்
பொட்டிமக்கள்வாசல்வழிப் போகோமே—முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமேயெந்நாளுங்
காப்பாரேவேளாளர் காண். ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர்நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கைநீடூழி
காக்குங்கைகாராளர் கை. ௪௩

மற்கொண்டதிண்புயத்தான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்டபாவின் சுவையறிவாரீங்கில்லையே
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிசருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே ௯௪

விருத்தம்.

தேரையார்செவ்விளநீ ருண்ணாப்பழிசுமப்பர்
நாரியார்தாமறிவார் நாமவரைநத்தாமை
கோரைவாய்ப்பொன்சொரியுங்கொல்லிமலைநன்னா—
ஊரைவாய்மூட வுலைமூடிதானில்லையே ௯௫

மட்டுப்படாக்கொங்கை மானார்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெற்றாய்மதன்கையம்பினாற்
பட்டுப்பட்டாயினுந்தேறுவையேயென்றுபார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே ௯௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
விசலம்பிற்சொலம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௯௭

கரைக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளைக்
கரைத்துவழிசார்ந்தத தொட்டப்பேய-உரைத்தும
மறைக்கவழியறியாத வன்பேயின்கையைக்
குறைக்குமாங்கூன்கத்தி கொண்டு. ௯௮

காலப்புயனிகர்காராளர்தம்மைக்கடலுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற் சதாகாலமுமா
கோலத்திருமுகத்தாலே முகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்கரப்படையான்றலைமீதுசுமந்தனனே ௯௯

கல்லங்காடுதனில்விளையாக்கடுகெங்கலத்திற்றான்முளையா
அல்லனிருந்தகருங்கூந்த லணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லன்றேவிமீனகடோறுந் தேடிக்கிருந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ்சோறதினைநீசுமந்துதிரிவாயே ௱

கம்பர்கற்றுச்சொல்லி.

மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கின வண்டுறங்கினதண்டலைக்
காவுறங்கினவெண்கண்மானிருகண்ணுறங்கிலளையகோ
கோவுறங்குகடைத்தலைக்குல தீபவள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபசாசஞ்சலமஞ்சவென்னவடுக்குமே ௱௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்—கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையம் பெறும். ௩௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்கத்தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழைமூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம்புறப்பட்டதே ௩௩

வெற்றிலைதின்று வெடிவாய் முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தென்
ஆகம்பிளக்கவருங்களிறேபனறிரணியனைப்
பகைப்பட்டவாளரிக்கண்டே பயந்தம்ப நகுக
சிவகாமிநாதருதுகாண்மெய்வாயென்றன்சிந்தையிலே ௩௪

வீரமுண்டோதங்கைபம்பினுள்வெந்து விழுகைக்கு
நேரமுண்டோ கணநேர்பட்டகாலைவினைஞைசைவிடப்
போமுண்டோ சொலவொண்ணாதகாமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையமீனெயென்னபாவமினிச்சொல்வதே ௩௫

உருகிப்பட்சங்கநதியுள்ளிரப்பறி
காரியகவியாரெனை செய்வேன்—யரிபாரவ
கருமிலேநோய்கா களினவிழ்ப்பெணைபெருமான்
செழுசிலைவிட்ட செருப்பு. ௩௬

வாணன்புகழ்க்கெல்லை வாழ்ந்ததுவோர்நாவெல்லை
வாணன்புகழுக்கெல்லை மணவெல்லை—வாணன்
பணைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லையேற்பவர்தங் கோள. ௩௭

இல்லாதபல்லும்பழிபட்டகூந்தலுநீண்டகரிப்
பொல்லாவழுக்குப்புடைவையுமாய்வெகு பூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணந்தனக்குத் தேட்டுறுமற்றுத்தியங்கியோனவும்
இல்லாதபாவிதனக்கார்துணைபொன் னிராட்டினமே ௩௮

வாசமலர்மடந்தைபோல்வார்மருதவனத்
தீசனடியாரெழுபதின்மர—நேசத்

நாவலர்மேனீட்டுவர்கை யீண்டலையாளும்
புரவலர்மேனீட்டுவார் பொருள். ௫௯

இடைக்காடர்பாடிய வசிமுறி.

ஆறறங்கமாயி னவாகிருக்குமாமறையிற்
காக்கையிருந்து கம்பர்க்கெனச—சாக்கைத்தனை
எய்யக்கோலில்லாமல் இசைசெனவெய்தான்
வையைக்கோனரின மகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன்மனைவி.

சேனைதழைப்பாக்கிச் செங்குருதிநீரேக்கி
ஆனைமிதித்த அவலருந்தோசையோ—மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தர் பரிந் நட்டானேகம்பன்
பூவேந்தர்தங்கண் முடி. ௬௧

கம்பர்வீட்டு வெள்ளாட்டி.

நெறப்படி விளைசழனிபுனைக்குழுநெனப விவாழ்கசான்
சடைப்படி பனைசோலை மகா நைகனகனைவன்
விறப வொனு நலொணமனைவி மினமினிமினிமினிமி
சொரப்படிமேலலசெயுமமவளொ தநதுமதரிதரிதி ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிகொடிதாவும
கொட்டுமாவைகையினிலக நகமோ—சட்டம்
ஆகாவெனவும் பயபலசோமாறி
ஒருநாளைவிட்டேவரா துவளும். ௬௩

தென்னவர்மன்னவர் சிங்கிமாறுபதுவை
மன்னவர்பாண்டிபசாயா—தன்னுள்நே
கருப்புபுகழுக்கார் லிதக தப்பதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேப்பிலே கண். ௬௪

மாப்பைக்தார்க்கல்லுமுத்து வண்ணத்தார்நகலைவேந்தி
வேப்பந்தார்ச்சாணைத்தொண்டு விட்டாரோ—பூப்பைபநயா
சோழநிருபக்குலவேளிச செவிமாறுகமிழை
ஆயந்திருக்குமயிர யாறு. ௬௫

வேம்பாகிலுமினியசொல்லுக்குப்பூணைந்த
வேம்பாகிலுமுதவ வேண்டாமோ—மீன்பாயும்
வேலையிலேவேலைவைத்த மீனவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைத்தாண் மான். ௬௬

இலகுபுகழாறை யேகம்பவாணன்
அலகைவருமவருமென் றஞ்சி—உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னியினை வண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான் வேம்பு. ௬௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோ தின்பம் விருப்புடனே தயாரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே—பாண்டியரா
முலைகண்டதிபர முகம்பார்த்த நகைசினறு
சொலலைக்கடவுகெல்லாஞ் சொல ௬௮

கலையான்முனைமுடிக் கண்வலைக்குள்ளாருகும்
விலைமாதர்தாயவரவிட்டாலோ—விலையாக
தொகைகையிலே கொய்த குறைதீரத்தாய்ப்பசிவ
கைகையிலேநீரடி வை. ௬௯

ஆக—செய்யுள்—௩௱௯.

இலக்கணக்கவிகளாகிய

ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும்

அவ்வவமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

—*—

கலைவாணி நீயென்றுங் காவாய்க்கவிஞர்களைத்
தொலையக்கொன்றாயே மன்னா வாய்த்துணையா யெப்போதும் யான்
சிலைவாணுதலியென மயங்கியின்று முயர்வுறாநின்
தலையாலிடந்தெருந்தெய்வ குருத்த ருயர்பெறுமிடத்தையே செய்வாயே

நிலைதந்தாருலகினுக்குமியாவருக்கு மானமதைநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தாரவனிதமக்குச்சிவனைத்தொடவென்றுறைகயிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரென்களிக்கேவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்டக்கூத்தனென்னும்பெயரினையுந்தாந்தந்தாரே

பத்துக்கொண்டனதிக்குப் பத்தியிப்போயிலையப்
பைம்பொற்குராசைசெந்தப் பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டுமதிக்குந் திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண் டருண்மாறுபாறு
முத்துப்பந்தரினிற்குன் குருகொக்குஞ்சினவேள
முருகற்கும்பொதியைக்கோ முனிவற்குஞ்சடிலக்

கொத்தற்கும்பதுமக் கொத்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தண்டமிழுக் கென்கொடியுங்காளமுமே ௩

இன்றல்லோகம்ப னிறந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்குநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்கு நாள். ௪

இன்றல்லோகம்ப னெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூலேடு நாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலாள்வல்லி தன்னைப்பிறைற்காமவாரிதியால்
ஓங்கியபூமலினையொன்றிறனும் பார்மதியாற்
தீங்குறுமோநல்லெழில்குன்றுமோகொப்புசிகெடுமோ
காங்கெயனேசொல்லு கலங்கனேகம்பைக்காவலனே ௬

காண்டகண்ட துசோனிக் கஞ்சியமான்கருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்திற பிணமீதுசென்றனள்சேர்ந்தயனை
ஆண்டவின்பங்கொடு மீளக்கராய்பறறவைகொளுவால்
குண்டயனைததிறுளைதத்தனள்காலைக்குலோத்துங்கனே ௭

கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேப்புநிகராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குநிக ரமபுலியோவம்மானை
வீரகுலவீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீனகொடியோவம்மானை
ஊரகுறைநதநிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை ௮

புகழேந்தி.

திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியின்மேலிருப்பதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட்டுறைந்தையிலோவம்மானை
* கரையெதிரேறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங் கண்ணியோவம்மானை

பாவைபடிந்தஞ்சோழன் பதந்தனிலேவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரெளிதோவம்மானை ௯

ஒட்டக்கூத்தனும் சோழராசனும்பாடியது.

ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்த பிரானிந்தநீணிலத்தில்
பாடுபுலவர்புகழொட்டக் கூத்தன்பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத்திகல் வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி
அகளங்காவுன்ற னயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௰௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின்வல்லுகிர்—பொன்னிநா
டாளிக்கும்வேந்தாபயகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றேதனை. ௰௨

புகழேந்தி.

சத்தம்பயிலும்புலவோர்கதலித்தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக் கண்டார்பெருத்துப்பணைத்துத்
தத்தம்பிறகிடப்பார்வேந்தர் தங்கடடமகுட
சத்தம்பசத்தங்காண்கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே ௰௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மானிற்குமோவிந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவிவ்வெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன்றோற்றத்திற்றார்மன்னனே ௰௪

புகழேந்தி.

மானவனானந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானவனானவ்வெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனவனானந்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானவனானக்கதிரவன்றோற்றநற்றார்மன்னனே ௰௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

காய்னயினியுனைவேனாடுவதிலைலநனிமலாக
தேனேகபாடசிறநதிடுமாய திறவா விழிமோர
வாமேனறனையனிரணிகுரைகூ பணவாடிரவைநாற
ஞமேனதியககுமினைனாடிசுழாசிய காமனரமய ௧௬

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்த நுண்ணிடையே ... வல்லோரு
குழையொன்றிரண்டுவிழிபொருதுகுமிழைச்சீறி ... டிகோபந்
மழையொன்றிரண்டுகை ... மாணனிவாயில் ... னாரா
பிழையொன்றிரண்டுபொறுக்குந்தமிழ்புறபிறநதவரே ௧௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ள நாட்டரசகவியானை மேவிசமருகனைமிரேதிர
தானமுக ... ஆனைழை ... காடி ... ருக்குந்தோடை
கள கருருமடாரு பறந்த கண்டவண்டமேயாபாலர
பிள்ளைமதிகளை டமபோனை பெரியமதியுமிழுநதாமே ௧௮

ஔவையார்
ஒட்டமொருமதிகெட்டாய

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவாபலவினகனியைப்பறித்தென்று
சங்கிட்டெறியககுரஙகிளநீ தனைகொண்டெறியுந்தமிழநாடா
கொஙகைச்சமராபதியளிகக கோவேநதர்குலதிலகா
வெஙகட்பிறைக்குங்கருப்பிறக்கும் வெளிந்தபிறைககுமனிழிவேலே

ஒட்டக்கூத்தன்.

புளளிருக்குக்கார்பார்பன் பூமபுகாரவாழ்களியேம்
கள்ளிருக்குமகவியுணநிஞ சோவிலேய—உளளபடி
சொல்லவாவாலேதுமோபதையைசுட்டெரிந்த
நல்லவாமபாரதம. (வாலி— அரவககொடியையுடையதுரியோதனன்) ()

என்றுபெறுவென்யா னிசன்றிருமுடிமேல
சென்றுனியாடுதிறைதீபமே-னறும
செருப்புகருத்தோல்வாகுஞ் சென்னியகளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப்புயம. (தோல—யானை) ௨௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டமன்னர்குரைகடற்புக்கிலர்கோகனகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும்பூவாதொழிந்திலபூமுழுதும

காக்கின்றா ரன்னகவியொட்டக்கூத்தனின்கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பார்களோதமிழ்பாடியபாவலரே உ௨

கருமான்

செல்லன்புதல்வன்திருவேங்கடவன்செந்தக்குருவாங்
கொல்லனைக்கவிபைக்குறைசொல்லுவோரைக்குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பதந்தட்டமாட்டிப்பகைவர்முனே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன்சவிப்பிருப்பாணிகொண்டே. உ௩

அம்பட்டன்.

விண்பட்டகொக்கெனவெள்ளும்யல்லூறின்விகலித்து
புண்பட்டநெஞ்சொடுமிங்குநின்றாய்பொட்டையாய்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினுமம்பட்டனைக்கவிராயர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீடுக்கிட்டபாவினையே உ௪

குயவன்.

போரானைமுகத்தழுமமத்தமுமொரு
யானைமுனைவந்தெதிர்த்தவனோடா
கலையுங்குடமுங்குன்றிச்சட்டியும்
பானையும்வனையுங்குசவனையான். உ௫

தச்சன்.

சொல்லனார்தந்தச்சவியாவருஞ்சொல்லுரைசொற்றனையோ
இன்னசைத்தச்சவியேதென்றுபோதிதெதிர்த்தவளை
வன்னசத்தன்கெடவாளைக்கிழித்திடுவாச்சியினா
கன்னத்தைக்கிளிக்கவிபாடினைக்கடாவுவனே, உ௬

தட்டான்.

திங்கிலாடக்கூத்தனசெங்கோலபான்செழுஞ்சிலைமயிற்
பருதிபொட்டக்கூத்தனைநாணப்பணைஞ்சவிபின்
பிருக்கவொட்டத்தட்டிவிட்டகையோட்டிலுருக்கிக்குத்திப்
புருதவொட்டத்தட்டிமேலுணுகாவண்ணம்போசெய்வனே உ௭

ஒட்டக்கூத்தனும் புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றும்புகழ்க்கிட்டான்கவசட்-தொன்றும்
வெறியார்தொடைகமழு மீனவர்கோன்கைவேல்
எறியானைபுறங்கொடுக்கி னென்று. உ௮

பழியும்புகழுமெவர்க்குமுண்டாமிந்தப்பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங்கயலுமென்றாலகளங்கத்துங்கா

பொழியும்பொழுதெங்கள் பொன்சக்கரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியந்தோவுன்னைவெல்கின்றதே. ௨௯

திக்குவெள்ளைடுக்கயந்தூக்கமுற்றுந்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்குட்சரந்தைக்கவிட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்குமூறிக்கணுசசற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆச்செய்யுள் ௩௨ரு·

கவிவீரராகவமுதலியார்

தேன்பொழிந்தவாயான் றிருவேங்கடத்தானே
என்பிறந்தாள்கண்ணுக் கினியானே—வன்சிறந்த
சீதேவியாநடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாண் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யென்கொணர்ந்தாய்பாணனென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன்பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம்வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன்றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள்பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற்களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மாகலங்கினளே. ௨

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாதசீகையில்வாழ் தானனைப்போல் யாழ்ப்பாணன்யான், பலவிரித்திருந்தக்கால் வெண்சோறும்பருநூலும்பலியாமற், கொல்லநின்னைத்தேதனது நால்வாயைப்பரிசென்று கொடுத்தானையாகளுள், தொல்லையெனதொருவாய்க்குநால்வாய்க்கு மிரையெங்கே துரப்புவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும்யாக்கையொன்றாகமுயங்கினையால்
பின்னாட்பிரியன்விரியையென்றாயினம்பேசலுற்றும
இந்நாட்கொழுநன்மனையென்றாயினமின்னமுமோர்
இன்னாளெப்படியோவையநீயின்றுசெப்புகவே ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மாணில்லைமாணில்லை
ஏழுமராமரமோ வீங்கில்லை—ஆழி

அலையடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சுடரின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்ச
விரதமேபூண்டிருக்க மேதினியையாண்ட
பாதனையுஞ்சாமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டுமற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதிமறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
[illegible]டவிக்கயவர்தமைப்பாடிப்பரிசுபெறுமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போனெருப்பைப் புழுகென்றிறைத்தாற் பொறுப்பாளோ
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட்டகலாநிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்ததேவேதேவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவருசெங்கோனடாத்துமெங்கோனே.

மாதரணிமென்முலைதோய்மாராசிதம்பரத்து
மாதரணிராசர்மகிழ் மாவசன—மாதர்
மறுகிடத்தோடம்பொன் மடவார்பழிகதவெஞ்சு
மறுகிடத்தேங்குங்குணைப்பெண்வா

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தாற்றும்—புல்லியனை
விண்ணலக்குயர்ந்த வேள்சிதம்பரக்குமுறு
பெண்ணலக்கங்கொண்டிநின்றன் பேர்.

வந்தனக்கமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி—வந்தனங்கல்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமுறை
அன்னைமனங்கொண்டியவே யாங்கு.

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமயலைத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகா—மாவுச்
சிதம்பரவையாநீ திக்குளுயர்பூமா
சிதம்பரவையாநீதிக்கு.

பங்கஜமேன்மேவியசௌ பாக்கியசுபமாணளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையா லாவிநொந்த·ங்களிட
மாமாஞ்சிதம்பரவு மாதினையாள்கோடிகமல்
காஞ்சிதம்பரயோ கா.

இன்னங்கலைமகள்கைமீதிறபுத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிறபுகிருந்தாளென்னபுண்ணியமோ
கன்னன்களந்தைக்கவிவீரராகவன்கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக்கற்றுநெருமுத்தமிழையுமே. ௧௬

முன்னாட்டுத்தவமுனியுஞ்சேடனும்வான்மீகனும்முன்னில்லைமம்
தென்னாட்டுமேலாரிடகனும்பாரிடகனும் புறநிடக்துஞ் சென்றார்சேர்ந்தார
இராடபுவெருணகெதிரிலேயேகவிவீரராகவா நீ
பொன்னுடடுப்பலவுருடனவாத செய்யபோயினையேபுகலுவாயே ௧௭

கோளரவேந்தலகிலிரசப்புதுமையுண்டோவெனவொழிந்தகுமுறுகேள
[illegible] ஞசாவியலைந்தயிமன
[illegible]
[illegible] ௧௮

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௯

[illegible]
[illegible]
[illegible] புகயானைபுலைகதோயோன்
[illegible] பெருவயிறு. ௨௰

கட்டுச்சேறு [illegible] பாடியது

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௧

சடையாககன்- அரங்கேதவல்.

[illegible]
[illegible]
தாண்டிகருதி [illegible]
ஆண்டி [illegible] ௨௨

சோனையுங்காததுரை [illegible] யுங்காததுக்குபோ [illegible] தனை
தானையுங்காததடை [illegible] யுங்காததடைததகவி
மானையுங்காத்தத [illegible] யுங்காததாமடுவிலவிழுய
ஆனையுங்காத்தவனெயெனைக்காப்பதரிதல்லவே ௨௩

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப் பொய்யா காத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்றவங்குறையு மிடியுண்டாகும், தாய்தந்தையர்க்குப்பொய்யுரைத்தால்வறுமைப்பிணி தொலையாவென்றும், உய்பவருதேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தா னரகமது வுண்மைதானே. ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௩௬௬.

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தட்டுமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல்செய்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே ௧

பெற்றாளொருபிள்ளையென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சிகுடிக்கத்தராமலபாலிரக்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவளவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றாவல்லையாவலைமாநகர்காளத்தியே ௨

வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோ
ரழியாமற்பிள்ளையுமபாலென்றழாமற்பசிரோனுஞ்சொல
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்ததசசநை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்,

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்குங்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலேதங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவ ராமலேயனைவரன்னத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால்சீதக்காதிவரோதயனே ௪

தேசிக்குவந்தகவிராசாதங்கட்குநிதிதந்தம்
பூசிக்குமிவ்வகைப்பொருளொன்றுமேமற்றபுல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சதுகப்பாக்குமவேசிக்கும்வேலைசெய்யுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய்சீதக்காதிதயாநிதியே

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்னபோயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பலனென்னகைபரப்பிப்
போயாசகமென்றவரைப்போர்க்குச்சொற்பொன்பிடிபிடியா
ஓயாமலீபவன்வெள்ளிக்காதியொருவனுமே ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திகல்வியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்கடோல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே ௭

தேட்டாளன்காயற்றுறைமரீசீதக்காதிசிறந்தவர்ம
நாட்டான்புகழ்க்கம்பநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவாகடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக்குழிபுகுந்தே ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரர்க்கப்பியின்மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நிம்பனைவாளுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேளைக்குழவாயபயபட்சச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே ௯

சொல்லாதழகாசகருக்கெத்தனைதான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்கருண்டானதுமருபோகமோதகிரியிற்
சல்லாப்புடைவைகுளிதாங்குமோநடுச்சந்தையினிற
செல்லாப்பணஞ்செலுமோதில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே ௰

பூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே ௧௧

முன்னைப்பின்னைங்கினைமுலையூட்டிமையிட்டுமூக்குரைசிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியநாளலவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும்போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றோசெந்தூரிலிருப்பவனே ௧௨

முற்கரையப்பனையேறவிட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதிக்கிருங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியையெக்கெங்குதிக்குஞ்செங்கரும்பின்
சாக்கரைக்கட்டியைக்கண்டேனைச்செந்தூர்மேவுந்தானத்திலே ௧௩

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும் புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்றருணை வென்ற சாக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திக் குமாப்பிள்ளையே. ௧௪

நாட்டிற்சிறந்த திருமலையாதுங்க நாகரிகா
காட்டில்வனத்திற் றிரிந்துழலாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்த படிக்காசனென்றொரு பைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்து வைத்தாயிரைதா வென்று கூப்பிடுதே ௧௫

விண்ணுக்கு மண்ணுக்கும் போய்விளங்குமே தவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினிய துரை சீதக்காதி கமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்த வதனச் சந்த்ரோதய சாமி பிந்த
மண்ணுக்குள்ளே யொளிந்தான் புலவோர் முகம் வாடியதே ௧௬

மறந்தாகிலு மரைக்காசுங்கொடா மடமாந்தர் மண்மேல்
இறந்தாவதென்ன விருந்தாவதென்ன விறந்து விண்போய்ச்
சிறந்தாளுங்காயற்றுரை சீதக்காதி திரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப் புலவோர் தமக்குப் பிழைப்பில்லையே ௧௭

என்னையொருவன்று முத்தனைக் குளிக்கு மிறையவனை யனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கண்டறிபின்னனைக்கு கவாவன்புளாய் வருந்திவாடுவனோ
முன்னனைக்கொன்று பின்னனைப் புரந்தமுதுபனையவன் பிதாவுருமற்
கன்னனைக்கொன்று விசயனைப் புரந்த கவுத்துவாகாயனாதிபனே. ௧௮

கல்லடிக்குழுளியிலண்டு கொடுக்குவடிப்ப தெனக்கவிதை கெட்டு
பல்லடிகிடைப்பறையடிச்சுருநெருஞ்சர்தனைப் பாடுவேனோ
வில்லடிதுப்பிரம்படிக்குப கல்லடிக்குப விருப்பிந்தெனா றமெய்யனின்ற
பெல்லடிக்குத்நடவரையிறமேசேடிர்க்கெல்லையடிக்குஞ்செகதிலானே. ௧௯

முட்டுதற்கோ பிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லை
  குறும்பியளவாக்காதைக் குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லியிலை
  யிரண்டொன்றாமுடிந்துதலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக்கூத்தனில்லை
  விளையாடாக்கவிதைகளை விரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோ வறிவில்லாத் துரைகளுண்டு
  தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரியலாமே. ௨௰

சவ்வாதுபுலவர்பாடிய

சீதக்காதியின்பேரில்தாசிபாடியது.

தினங்கொடுக்குங்கொடையோனே
தென்காயற்பதிடானேசீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியாளனை
மனங்கொடுத்துமிகழ்கொடுத்துபபிமானந்
தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடைமையெல்லாம்கள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௩௱௮௭.

சவ்வாதுபுலவர்.

கிளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய
இளையாரகலவியிடத்துநம்மீசரெடுத்ததுமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தலையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே ௧

பானுகிரணம்பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க்குமயில்கண் மாவிசயானந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர் கண். ௨

பாலையிலான்பின்னைக்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள்பின்னென்படுவாளோ-சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூரானந்தரங்கதுரை
நாடுதனிலெனனிமயினாள். ௩

பஞ்சு—உளியென்றுகோபிப்பாள்.

அலையான்கவடுபடாருடங்காயான்
இலையென்பதோராளு மில்லை—கலைசேர்ந்த
சாலைமுதத்துக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார்சொல். ௪

செல்லப்பன்கச்சியிலேசேர்ந்ததற்பிறைமணிகள்
நல்லதருமோகநவ ரிதியஞ்—சொல்லவே

முட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான்பத்தான வே. ௯

கச்சிசெல்லப்பன்றொன்றினையின், அவரேறுமீசொக்கு ஆ-ஒன்று இரண்டாயின, மணி-மூன்று-நான்காயின, கரு-ஐந்து-ஆறாயின, மேகம்-ஏழு-எட்டாயின; நிதியம்-ஒன்பது-பத்தாயின.

ஆக செய்யுள் ௧௪௨.

காளமேகம்.

நெல்லைச்சொன்றாடாணைக்கைக் கைம்மாவைநிதநிதமும்
வெல்லைச்சொன்றுவலர்க்கியுங்குழந்தைவிசயனைபாற்
செல்லைச்சொன்றுளொனையிப்போதென்னையலைத்திர்க்கிடென்று
சொல்லைச்சொன்றாள்தமின்றுள்பன்றுண்மலர்ச்சோலையிலே. ௧

பழுத்தான்மாத்திறபறவைப்போலநற்பாவலர்க்குக்
கொழுதநான்வழங்குங்குழந்தைவேள்கொங்கைக்கூருகிறாள்
அழுகதாதவேளையிலவெகீபன்னீர்மதியுமாழ்சேர்
கொழுத்தானமதனுங்கொழுதநான்பருவக்குறிப்பறிந்தே ௨

பொன்றாமருமதநணப்பூமபாவைவேலப்பூமன்றன்
மனைகுருகுழந்தைக்குருநாதீதலவோதயனோ
பனறுண்மலர்க்குழறபின்றுளெநாளுமபரிந்தணைய
நன்றுளிநாள்வரசொன்றுண்மினாறுடையணாபொன்னனவே. ௩

மாகடமைழக்கண்பூப்பாவைவேலப்பணைமந்தர்யிரந்தோர்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன்வெற்பினிலேபோழைப்பதுப்
பாகமொழிக்குழன்மாதேவிரித்துப்படமெமேகாரும
நாகமறைந்தநகுழனமகந்தணலமல்லவே. ௪

போதனைதபேயமயிலைக்குழந்தைக்குப்போமதன்செய்
வேதனையுங்குறிறைசதனையுந்தனக்கின்னாதிறை
போகதனையுநறுயிலாததனையுமயனமுட்டுதெனறல்
வாதனையுந்தரியாதனையுஞ்சொல்லிவாதனைவே. ௫

வண்டாரங்கைசயபின்மாலையின்வோலப்பண்மைமந்தனிந்தி
கொண்டானகிளையைவளர்க்கான்குழந்தைக்குவட்டின்றிசேவ
பண்டாரவைசையினன்றால்கொண்டபாம்பன்கடைந்தினைடுக்
கண்டாகவேனைகிழிய நாலெனனபாவங்களுதையவே.

பாம்பன்—அர்வாபாணன்—குளத்திணடுக்கண்—நெற்றிக்கணுடைய அ
க்கினி—தாங்கி—அவன்வாகனமாகிய—ஆடு.

வனக்கொந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழிலசொல்லவோதமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளகிக்கும்பரிகரும்பூரிக்கருங்கண்கறுக்குஞ்
சினக்குநதனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்திணஞ்சண்டையே. ௭

ஆக செய்யுள் ௩௯௯.

பாண்டியன்கலித்துறை.

சராஜசரபுவைரியெனமாதுசரீரமெல்லாம்
பொராசாதருக்கிவள்பொருட்டேபசும்பொற்கிரண
அராசதிப்பகிரீடவிபாடகதுடித்தடக்கைப்
பராசராவணராபராக்கிரமபாண்டியனே. ௧

காலைமுகிற்குலமெல்லாம்விலங்குகடிந்திட்டநீ
வேலையுமப்படிச்செய்திலையேவிளைநெலவயலில்
வாளைகுதித்துவளாபூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவபராக்ரமபாண்டியனே. ௨

ஆக்குங்குளிருநிலவுயர்கோனின்னலங்கல்பெறு
வாக்குங்குமமுலையாட்கனலாகும்வடக்குந்தெற்கும
மேற்குங்கிழக்குமொருவெளுப்பாய்நின்றனின்னணையெட்டிப்
பாக்கும்புகழுக்கிறைவபராக்கிரமபாண்டியனே. ௩

கூடம்பொறுத்தவிழியாள்கதலிக்குருத்திலிட்ட
நாடம்பொறுக்கவருந்திலளேயிந்திரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயந்திலாயிரநாவுக
பாரம்பொறுத்தபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கைமீதேயிளம்பிறைவெள்ளொளிவா
எறிக்குமபொழுதுவந்தாயிலையேயிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப
பறிக்கின்றசண்பகமாறபராக்ரமபாண்டியனே.

கரும்பேய்க்குமவாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுகட்டிவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புதவாய்பிணர்கோபகுயகோவ

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கரும்பேய்க்குமென்முலையாரமுதூட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவாஜுதவுங்குலசேகரமன்னவனே.

பூணித்திலத்துப்புயல்வீரமாரன்புகல்கவிக்கு
காணிப்புலவர்செல்லாதென்செய்வாரிந்தநானிலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந்தரிற்பூமணம்யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந்தித்திக்கிலென்னுருமற்றமதுரங்களே

எண்ணீர்மைநூலுக்ககத்தியனாமிவனென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவிரகல்லவேயிவ்வியனுலகிற்
பண்ணீர்மைதேரும பராக்கிரமமாறன்பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோகும்பயோனிதமிழ்க்கற்றதே.

கா... வனம்புக்கதோளாட்குநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வோ... தனக்கும்விதியில்லையோவெகுண்டார்சியர்கள்
தா... பிணடிக்கவுரலோடுகட்டததடைப்பட்டுச்சீப்
பா... பிணடிக்கின்றமாலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

கட... தூங்குவேழப்பிடர்க்கேவரக்கண்டுகண்கள்முத்து
மட... தூங்குவாடும்கிளிக்கென்செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விடதூங்குபாமபின்படத்தின்மிசைதிமிதித்தியெனப
ப... தூங்கவாடும்புயவேபராக்கிரமபாண்டியனே.

... பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகிர்தலேசாய்த்துநின்று
... பழுகருங்கைதைநற்றுணையிற்றெங்குழுப்புடைக்காய்
... ம்பழுக்குங்கொற்கையாங்குலசேகரன்கூடலிலென்
... மபழுக்குமசிறையம்பழிகாசருணத்திலவோ.

... பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறவரோதயின்
வெற்றிக்கிரண்டுண்டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கிரத்தியடங்காதாதின்னுடைத்தோடமுவாக்
கறைசகுழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே.

விருத்தம்.

... நுவா... தல... ண்டுளங்களிக்கவுபாவான்முகடுகிழித்தெறிந்து
மருவா... ருவின்மரங்கொணர்ந்தமதுரைவடிவேலதிவீரா
அரவார்வோ... பின்... கங்கண்ணரியக்தியிறைவிக்கருளென்று
இரவாதிருக்கரியளிக்கதறகிர... காதிருந்தாயிதுகாளே

இரட்டையர்.

சே... பு... கூ... சிவனேவல்லாளியப்பா
... ளகள்பசித்திருக்கைஞாயமோ—போங்காணும்

பாண்டியன்பாடிய

திருக்குடோன்றாக கொட்டோசையல்லாமற்
சோறு கண்டமூளியார் சொல். ௰௪

மூடர்முன்னேபாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூரம்பலவா—ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயகனா னால். ௰௫

வேயிறைமுத்தர்தமைவெட்டினானேயிடையன்
தாயின்றமேனிதயங்கவே-போயேகேள்
அத்தனோவென்றே யிடறுவான்பாற்குடந்தை
அத்தனையும்வேண்டு மவர்க்கு. ௰௬

மாகொட்டுவேளாளன்மகனைமருமகன்பாற்
போககொடயுடைபமபுணர்ந்தானே—ஆங்காறும
சொககண்பெ பா ட இடறினிம்பமறறவா
சொறகேட்டபின்பயனே செவிக்கு. ௰௭

குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றும்புமைமகனைக்கோவே—ஒன்றுங்
கொடாதானைச்சோவென்றுங்காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநமக்கிவ் விடி. ௰௮

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

காரொன்றுஞானிருக்குக்கற்சாபங்கற்றபாம
பாணக்காணமனைடிகறபாணமே—தாறுபே
சீரானார்மேவுஞ்சிவனேநீயெப்படிபோ
கோபுரமெரித்த தோ. ௰௯

ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்குமு
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே—பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தழலாய்வேகுதேயையையோ
மண்டின்றபாணமென்ற வாய். ௨௰

கட்டளைக்கலித்துறை.

யுசாதனமானதமிழ்ப்புலவீர்கதப்புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிறங்குவந்தெதன்றேவகைகேட்டிலையோ
தராதலம்வென்றதமிழ்மாரனையுந்தன்றம்பியையும
இராகவனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே.

ஆக செய்யுள்—௪௨.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர் பாடிய - அகவல்.

ஆடெரிபடர்ந்தகோடுயிரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத்தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தபொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும்பால்காணுமற்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயானும்
நின்முகநோக்கிவந்தனன்குமண. ௧

குமணராஜன்.

அந்தநாள்வந்திலையருங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த்தம்பிகைக்கொடுத்தன்
விலைதனைமீட்டுன்வெறுமைநோய்களையே. ௨

மாந்தையிலேவாழுமகுடத்தியாகியுனைக்
கேந்துதமும்போவிரணைடுளதே—வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புன்கையிலே பார்.

வெர்புமகாலைவெதும்புவிழுஞ்சிரம்
செயபொன்கோடிவிலையெனச்சிந்திந்தநான்
உட்டாநடுமுலகினுந்தேடினும்
காயபிபோலெமசகியாவருநிலே ௩

ஆறுபெருக்கற்றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறுமணையாதோஉலகூற்றத்-தேற
வறிமையேயானாலுமென்கவியைமாற்றச்
சிறுமையேயாசாகுமண செப்பு.

விலைவளையாதேடீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முலைமறைப்பைபொன்மேனமேனாதே—நில்லடா
வந்தாரடாமுநர்வகுதுகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாயவைமுதா.

வெகுநிற்குமாரர்திருவழகைக்கண்டவுடன்
மகிழகுமாரனவனைதக்கிழன்-அந்திக்கு

முன்னமேசென்றெனதுமோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன் யான். ௭

தங்கடனயிருக்கத்தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனைத்தாக்கேயிச்சிப்பார்—எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங்காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய். ௮

இடுவோர்சிறிதிருங்கப்போர்பெரிது
கெடுவாய்கமனேகெடுவாய்—படுபாவி
கூவகதுகாரணனைக்கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிகரு. ௯

கையூருங்கண்ணார்மயங்கபொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுங்கண்ணானே—வெய்யூர்
வளவனைபிறான்பிரிந்தவாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையிறுனென் றுரை. (வளவன்—நயினான்) ௰

ஆழிவாய்ச்சத்தமடங்காதேயான்வளர்தத
கோழிவாய்மண்கூறுகொண்டதோ—ஊழி
திரண்டதோகங்குறிங்காணுந்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத்துள். ௰௧

அரவங்கரந்ததோவச்சுடரமிற்றுப்
புரவிக்கயிறறுபோச்சோ—இரவிதான்
செகதாஞெவில்லையோதீவினையோராங்கியெனக்
கெத்தால்விடியுமிரா. ௰௨

முலைபுன்குழலுபுனை . . . கற்றுபூனை
கலைபுனை . . யுங்கழன்றான்—மலைபில
கிரா . . ரிபானேறிவருஞ்சே . . மணிமேயானைக்
கிரா . . பூ புனகொள்ளா ளிவள். ௰௩

பாலுடியான்றூ னேன் பசலைமுலைபாலானேன்
ஆண்டு கைவளையிலேந்தியதொனறானேனே—வேண்டியபோ
குள்ளமனைத்தேனேனோமதலைபூத்தபின்
புள்பாகனைத்தேடுனேனுனக்கு. ௰௪

முட்டைதுப்பன்றி முனரித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டுத்துப்பன்றிக் கி . ந்தேனே—தொடு

மருங்கிலேசங்கெடுத்தமாவேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்க வா. ௰௫

பாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க்குச்சாலவணக்கமுறு
நாதர்க்குநீதியோடாசாரணையிணையஞ்சவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்யகருப்பொய்ச்சேசருக்குச்சோறறிவி
லாதர்க்கிட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே. ௰௬

குழற்காலரவிந்தங்கூம்பக்குமுதமுகையவிழ்ப்ப
நிழற்கான்மதியமன்றேருநின்றிருக்குளநீயவன்றன்
அழற்காலவிரசடைமீதேயிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்காலவணங்குதியோவணங்காமுடிக்கைதவனே. ௰௭

பாட்டானதைவண்டுபாடுஞ்செழுநற்சண்பகவல்லிதன்
றாட்டாமரையைத்தொழுதேதனினிவெண்டலையிலவிதி
தீட்டானகருமுகிலபோலேவருபஞ்சசசேட்டெருமை
மாட்டானினிவசமாட்டான்வசத்தாலும்வணங்குவனே. ௰௮

சோமவாரமகளகோமானுமேதகிதினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியாதனைசபாபதிப்பொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்திநின்றேனவ்வாறுணர்நிகப்பாடுபட்ட
வெமாவுமாறுணவிவரியாபாமலைபோவினியெய்துதற்கே. ௰௯

தடங்கொண்டகல்வியின்மெய்மைவெனப்பூட்டித்தமதூரத்தில்
வடங்கொண்டசோதிவிடங்கொண்டபாத்துமணிகிளரும
படங்கொண்டபாம்பிறப்பழகியரின்னைபல்லப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்ட வொருவியாமசாமர்த்திலிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிச்சடைகட்டிநேரிடப்பரிகாட்டிச்சரணமெய்யையினைப்புற்
றிடங்காட்டிவாலையொருபுறங்காட்டியவனைமேடழுமறைத்த
தடங்காட்டிபபொழிலொருதியாகாதமதுபொறருட்
படங்காட்டியாடினாருநலசேபூபபவரியெனனனமே. ௨௧

புரந்தனைப்பாலைசசுதாரனைகருணைபபோகியையும்
புரந்தனைச்சாந்திதனைமாசபட்டப்புமேமையைவாழ்
புரந்தனைமாறுதிருவொற்றியூரனைப்பொன்மணிகமோ
புரந்தனைக்கண்டவனைகாண்போனுநிகருமபுரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

சாமபுமியவனிடேசா ஞானதனுக்கெட்டாதான்
ம்..மைபு..னகு விடா லுமவலவி

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய

இடையாளேமூன்றுலக மேமுளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றேகொடிது. (அப்புலியணிந்தோனுள் ஆகினா) ()
எட்டாநாள்—அத்தம்—கை—வில்—புருவம்—அம்பு—கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம்வண்களுக்கைதக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலாம்—பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வானறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். ௨௭

சஞ்சிகுடியாளோகம்பஞ்சோறுண்ணுளே
வெஞ்சினங்களென்றும விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுகசாம[illegible]கிகாண். ௨௮

சிதாறவிக்கபயன்றென்னவன்றன் நின்மிலைப்பிற
போதாவங்கணாறுமம போரசெய்வோர்—கோதும்
கொடியிடையாரசயமாற் குணையாமோவிக்கத்
தடியிடையாரகொண்ட துயர். ௨௯

போதாம்போர்செய்வான்-மன்மதன-சண்முறுபோர்செய்வான் [illegible]
வன் இவாகள் கொடியினம்—இடம்—இவற்றினிடையிலவள் — [illegible] —
ஆம்.

அப்பிலேகோபுரநிட் டநிதகந்தகாமகந்த
[illegible]பிறைபமையதா தப்பாகோ-இ[illegible]
இதகவியம்போருளென் னை [illegible]
[illegible]நகதா[illegible]விருக்கசெசல.

அந் செ [illegible]

[illegible] ஆத்துச்சுவாமியவா.

[illegible]பினக்கா[illegible]யுரைத்துநவதிநியாக[illegible]
[illegible]றியாகநாரியணாக்கடிப்
[illegible]வொருவனறபுற்றிரல்போல[illegible]
[illegible]லைபா[illegible]ல்லாகனோ[illegible]
காப்பதற[illegible]வகையறி[illegible]டவுமாட[illegible]
கவட்டு[illegible]ண்மாநக[illegible]ற்காவலையுற[illegible]
அ[illegible]சனைப்பிடித்தசைத்தபேயகருரகாகுசோ[illegible]
அகபாட[illegible]டக்குழலவ[illegible]

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயநின்சென்னியிசை யுறைகின்றமட மங்கை யாரென்னவுமைவினவும் – அன்னதொருநடமங்கை யன்றுவெண்டிரைகொழித்தெழுகொழுந்தளாயுனலெனக், கையவொளிர்மானனங்கரியவிழிசாதுவாய்த்தோயதநிலுண்டோவெனச் – சொல்லருங்கமலமர்சாவிமலர்கொடிவள்ளை தூயசெங்குமுதமென்னைப், பொய்யபொலிநீனைகதுநற கொங்கைகயுங்கூந்தலும்புனலினிடையுண்டோவெனப் - புயசக்ரவாகமேகனேவமாறுதுப்புகன்றிடுமிங்காவென்ந, கையாலைசோன்னா நாணிவணங்கியென்றன்பிழைபொறுத்திடெனவே- சங்கரனுரைத்திடத்திருவுளமகிழ்ந்த சிவசங்கரியுமைகாக்கவே. உ

மானவனிட்டத்திலேனாங்சரன்வந்தானை யென்செவியையிகவும்- அறுமுகனெங்கள்ளிறையென்றேசினுங்கிட வுமக்கண்வேலவனைநோக்கி, விரைவுடனேவாவேபணைனெனை சென்னியிலிலிங்குகண்ணெண்ணிறுனென-வெமபிரிய பிள்ளையைப்பார்த்துநீயப்படிவிகடமேன்செய்தாயென, மருவுமென்கைநீளாழமலநாமெனன்ன மயிலவனைத்துதிக்க-மலையாயனுதவவருமுமையவளோகிநின்மைந்தரையபாமெனக்கருகரியகடலாடையுலகுதபலவண்டங்கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி- கணபதியையருகழைந்தசமசிழ்வுகொண்டனை கவிட்புடனுமைக்காக்கவே.

அடபிணையான்றன்னைநோக்கி யுன்றையானமாவமெனவுமையைநோக்கி- அரியபவசயானைதனையாவுருவமானதனை யறியாரொசொறிதுமென்ன, நம்பியனைகொ யுமிசந்தாறுமாண்டி நீயெனைநானறைகனறிவேனென னகையுறும்போயபுகனறேனப் பாரநடாநதேகாரியமென, வெம்பியொருவன்பிரயபாலடி தகானன விளங்கிழையொருதநிதாம்பால்-வி சின துசொல்லென்னவென்றுபிரமரெபண்கணமிருகற்பைபரீக்கினையெனப், பம்புகற்பினிலோ ரிரட்டிப்புநீங்கினதா பதுறுமனிகேளெனப்- பரமருடனிவ்வாறு விளையாடிபசசைப்பாசுகொடி யுமைகாசகவே ச

அசசுதனைளிட்பணிலமுமதுவேயன்வித்தையருளுவன் பலபத்திரன்- அலமுநவுவன்சமன்பகலவனந்தமக்காளதோ மாறதுமுண்டே, முச்சிரவயற்படையினைகொமுமாதாக்குவோ மொய்ப்புடனிழுத்திறக்க- முந்தியவடக்கயிற்புடனமறுநமதன்பர்முனமேபோயிருந்துகொள்வோம், இச்சையுடனமதிலையதனையணுகியகருத னிளிமைமெயாடுமோடுமேய்ப்பேன் - இனி

யுழுதுபயிரிடுசென்றுநன்றிதைவிட்டிரந்துண்பதீனமெனவே பஞ்சமிலே
மாதுமையுரைத்திடுப்புத்தியைக்கைக்கொண்டுசெந்திலீதுநற்-காரியமென
க்கருதிமெத்தக்களித்திடுங்கண்ணுதலுமைபாகர்க்கே. ௫

கவுரிகமலாயாளிரங்கசோறிதுவென்றெச்சபலேபண்சண்டேனனைக்கா
ளேயொன்றேயசற்கெனமாடுமேய்த்தனைக்கட்டிடடாளுரோமென்னைக், சிவ
னொருவர்தாமெதன்னவர்தாதாசென்றகதைசெப்பியொருபாசமும்வை-சே
சொடுதிருடிறுணையெனக்கட்டுண்டசெய்திநாமறிவோமென, சவையின
டியாடிறுணையென்னவல்வாடலாயாறியாதோவென -ஆலமதையுண்டா
னன்னையென்னமண்ணுண்டவதனையறியோமோவென, விவாமொடுமலை
மகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடியிகர்நகிலையா- மேவிவருபுதாமித்தி
ரளத்திரநுடன்மேன்மேலுமிகவாழியே ௬

கிறையவுளதோ வெளிதோகொளுவோர்
பிறையைமுடிக்கணிந்த பெம்மான்-உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரியாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டுப்பள்ளி யெமக்கு. ௭

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்கா லந்தகனைக்காய்ந்தவ
அடாக்கத்துவுளுசத்திபமேயாளுல்-மடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காவென்னை மடிபிடிக்கமாபாவி
சாங்கனிக்காதிரதன்வாசத்தான. ௮

குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குக்கோமுன்
குடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு-வடக்கோடு
தேருடையான்றெவ்வுக்குத் தில்லேதானம்பலவா
வூருடையானென்னுமுலகு ௯

விருத்தம்.

செய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயம்மை
பாய்கொண்டாலும்பணியும் பட்டசாதனை
நோய்கொண்டாலுங்கொல்லா நுணுவயதாயளவும்
பேய்கொண்டாலும்பெண்கொள்ளாகொள்ளலாகாதே ௰

கிட்டையிலேயிருக்குமனைத்துறவடைந்த பெரியோர்களிமலன்றுளைச்
இடையிலேதொடுத்துமுத்திபெறுமளவும்பெரியாசுகங்கிடைக்குமகாய;
கட்டையிலேமதியங்கிச சிறுவாருக்குமனம்பேசிவிருப்பித்தால், கட்
டையிலேதொடுத்துநடுக்கட்டையிலேவைத்துவிடுமதவலைதானே மத

திருந்துசயிற்றிலக்கவளைவந்திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச்செல்வற்கோது ம், பெருந்தகைமையுடையம்பாம்விடுமோலைனெங்களூர்ப் பிடாரிகாண்க. இருப்புவியுள்ளொருமுருங்கைக்கொப் பொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீகம், முருங்கைதன்னைவேரோடுங்களைந்தனையென்றாலுனக்குமுறையன்றோ. ௰௨

இவர்பிதா.

காயல்வாய்க்ககண்ணியுலகின்றவல்லிடங்காவுனது
செயலளாயந்தவம்பாக்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெங்கைநக்கிரான்வாய்த்தகுறைபிரிக்கொல்லுமெனக்கு
வயல்வாய்ந்ததுமலிவாய்த்தகுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுமே ௰௩

முன்னமொருசமயத்திற்புலவன்றனையுங்கொண்டசவைமுதிர்ச்சியாலே, தன்னிடமிலமுதுகுமுறைதகமையாமுன்னினைக்கவர்ந்துதடங்காளத்தி பன்னகைனுண்டாமென்னாதபாதகத்தின் வலிகிரமண்ணின்மீதே, என்னுடன் வந்தவரிநதவிளைகருணைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே ௰௪

நாரிவெண்பதைநாரிவெண ஞானத்திடுநகையால்
மீனாஞாயானதுவல்லதுபோய்புகுந்ததுவென்று
ச [illegible] கோடுதநகரிநாரிதை கண்டால்
புதுவாபைய [illegible] மாயவென்பதும்புதிதோ ௰௫

[illegible] வியலாப்பனைவைறாமோசாய்ந்தரிசவினை
[illegible] விதுபட கடகதோன்றியான்—முல்லை
[illegible]
[illegible] காலை.

கேலியகவாபிகா.

ஆண்டகளுமென்னெப்பான்வாய் விதைசாவிளிற்பயானிலுமதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனிற்பாலோர்புகல்வதுகேட்டிருந்து மென்னப்பதுவைதாமே, காண்டருகமையணிவோநல்லிலங்குநிணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான். பாண்டவினையென்றறிந்திருந்து முயிருடனிருக்கேன்யானுமிங்கு வன்னெஞ்சே மேனை. ௰௬

சத்தி முத்தப்புலவர்.

நாராய்நாராய்ச்செங்கானாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்கானாராய்

நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுற்றத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்
ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலதுதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே. ௰௮

வெறும்புற்கையுமரிதாங்கிளைஞர்க்குச்சோறுபொன்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமாறபகமிலைமுன்னைநாளன்னிநாங்கவியாம்
குறுமலைதவிர்த்தகுடிசாலிகைசசென்றுகூடியபின்
தெறும்புறங்கொள்ளானைகவளங்கொள்ளாமற்றெவ்விடத்தே ௰௯

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சவென்றகரத்தலமுங்கண்பணமுங்கண்மு
மனைக்கிசைக்கபுலியுடையுமப்புலிசெஞ்சடையும்
சஞ்சலாசசேவடியுமானைமழுவுஞ்சிலம்பும
கருணைபொழிதிருமுகமுங்கண்சொருமூன்று
களைசையுண்டமணிமிடறுமுந்நூலுமாப்
நந்திகழ்வெண்ணீறணியுமாயமாதுமருவும
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையாளொருபங்கனடியாமாயப
பாலவண்ணனுளத்திருச்சப்பயமுண்டோவெமக்கே. ௨௰

அவ்மனனி.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பைபனைத்தனையாப்பொருளா
யநெறிசாலியைப்பராபரத்தைச்சபறமாமறிவை
நீக்கமறவுயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கு
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்களசெயதனந்தவகுறைகண்முடிக்கும்
பழவடியார்தமக்குத்தவுமாசுந்துணைக்கற்பகத்தை
வாக்குமனவிகற்பகதாள்வுபடாவொன்றை
மாசறுவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம். ௨௧

ஆக–செய்யுள்–௨௱௧.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர்.

நின்றுபடியளக்குநீலக்கொடிகளிரண்
டென்றுமளவாக்குடந்தையிச்சுரருக் கொன்றுக்
குறைக்குமறையீந்தாரொன்றற்குமென்றோ
வரைக்குமறையீயாதவர். ௧

எடுத்தசனனங்கடோறு மீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்நாகணைதுயின்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னுசிதம்பர தேவா. ௨

முக்கண்ணனென்றானை முன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றுள்ளான்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாலென்றறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேபோவெள்ளமாம்-காணுமலர்ச்
செம்மாதுலவுந்திருமறைக்காடுசம்பு
எம்மானுக்கெங்கே யிடம். ௪

கட்டளைக்கலித்துறை.

வான்பணிந்தாலவனென்பேபுனைந்துமலரியன்
தான்பணிந்தாலவன்றனதலையேசெண்டுந்தாரணியும்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபறிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகனே. ௫

மெய்க்கேபணியும்பணியேயென்பேபுழுமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயானைபோர்த்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாவெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே ௬

தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடென்றுசாங்கப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கா
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டனரே.

ஆகத்திலே யொருபாதி பெண்ணாம்மைக் களித்தவுடன்
பாகத்திலே யொன்று கொண்டாய் பவன் மற்றைப் பாதியுமுன்
றேகத்திற் பாதியுஞ் சோர்ந்தா லிருவருமொன்றே சிவனே
ஏகத்திராய் விருப்பாய்க் களங்கையும் பெண்ணெஞ்சகமே ௧

துணையானகாரி புளியை யெல்லாம் பெருந்தொகலை யடிக்
கணையானது புளியோவை பெருத்த தொண்ணூறு கைச் சிலைகள்
இணையாகவின்று புளியமினைத் தாங்குமென்று வினிபான்
பணையார்களாங்கைத் தப்பதியா செயலையெனபன்று வதே ௨

முன்றேனக் கூப்பிடவோடி வந்தானை முளரி மகள்
பொன்றானை யேறிய பிரானைப் புழுதி பண்ணைக் கருடனைத்
தின்றானை யொன்று கலைனைக் கிடந்தானைத் திருப்புதுறை
மன்றானை யித்திய பேர் நகரானை மனமகிழ்ந்தே ௩

காக்கின்றோ நாயகரா கவேண்டு நகைக்கி மூக்குக்
குமக்கொக்கணைக் பாகத்தாக கொசனை யாளிரசோடு கோளரவிற்
றனைச் குப்பிறை யாளி சால கற்ற நிருமலர்சிரா
மூபச்சருகு கையாலு தியாக கனையாய் பூமியோடு மே ௪

ஆனைபுரித்தாமரையானையார் சித்திட்டடியுமபட்டு
மானமழிஞ்சங்கரநீதச் சிரதாடாகுழைச் சொக்கா
ஞானமிகப் பேசுமாறையொன்றை சொக்ககாயகியாள்
பாணையிடிக் கமுதாக்கு தந்தருளான பாகமே ௫

அப்புச் சுடப்பாந்துரின மெல்லணை மீதன்ன நகிருந்து
நீமுதலச் சுரவென்றமா சொல் கயமேவாணியிரி நகரிக சு
வேய்முதஞ்சோடென் மார் சொல்லை மெல்லை சொல்லைய்யர் நலமே
வாய்முதஞ்சிக் கிளிபோமோ மெய்யமீபடிவண்ணமே ௬

குதியானமமை யுதைத்தாள்ங்காவினிற்கூனியிரா
மயோகந்தேய்த்தவ்விலைத்தேசனமாமுடி பத்தாக
நதிபோன்மிதித்த துமுயலகன்மேனி துங்கவினைவு
மிதியாகின்றருளெங்கே சொக்கேசர் தம் மெல்லடிக்கே ௭

மண்ணென்றமண்டலமெல்லாப் பரக்குட்வழுகிசற்றுந்
தண்ணென்றநெஞ்சங்கரி ததிவேனத ஞமேவடனைச் சில்
உண்ணென்றபோதண்டவர் சொக்காபாதியுடலப்டைக்
பெண்ணென்றாறிதுபடுதகா மெய்யாலு மிரப்புகொண்டே ௮

இன்றொருக்கவேண்டியெல்லா மொருக்குமோவெழில்சேர்பளிங்கைக்
குன்றொக்குங்கோபுர மொக்குமக்குன்றதுபோல்
அன்றொக்கவேண்டுமென்னல்வினைதீவினையாமிரண்டும்
என்றொக்குமோவினி நந்தென்களக்காடனையான்பெறவே ௰௬

மாதாப்படியுண்டுமெய்சிவந்தான்சுழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாப்பலங்கனிவாய்சிவந்தாளொப்பர்திருவின்
கூதாந்தனக்கைந்ததாஞ்சிவந்தானவர்தூதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான்சிவந்தானமலைப்பல்லவனே ௰௭

பாடுங்கவிழ்க்குச்சிவக்கொழுந்தாண்மல்லைப்பல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுங்கண்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகமாவறப்புல்லைக்கொண்
டாடும்பொழுதிருக்கனைத்திலேநின்றடிக்கின்றதே ௰௮

கான்றெண்டனிட்டகனங்குழலாளைமெனக்கையமிளைய
தேன்றொண்டைவாய்ச்சனைபநதிதன்கூடல்வாய்ச்சிறுமெட்பிள்ளையை
யாமெறண்டனிட்டபொழுதேயியமனோர்க்குயா
வன்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே ௰௯

மறந்தேனொருவரைக்கண்டதுண்டோசத்தியவாசகராய்
உறந்தோரமறந்தவெண்ணெய்ப்பிறந்தாயக்கொருத்திகோடிபொய்கள்
சொறந்தோர்நாடாமைமலராடசியெனறுசொன்னேனுமலைாலை
கற்றோர்கல்லம்பினைகளசெயயின்கள்பொங்குமினையநந்தையிலே ௨௰

அண்டத்தமராருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டைக்கனகஞ்செய்தனைபோமணைபபக்தியிலே
ஆண்டப்பிறையணிசொக்காகைத்தாலிகக்குந்துணிந்து
கண்டத்தைக்கட்டியினிமேயகூடவொழுங்கயறகணையே ௨௧

அறபின்றதாயென்றினைப்பணித்தாலென்னவைதீயெல்லாம்
பொற்பினைப்பூஷணமேபோக்குறிநாய்புகழ்கூடலிலேவாழ்
கற்பினைக்கட்டிக்கருப்பேடையுனக்குமனமுசநாவ்
வெற்பின்றவாசலையோயுளவாறுவினபவென்க்கே ௨௨

பேயல்லவோவொருவேளைவரந்தந்துபேசிநின்றநல்
லாயல்லவோநின்மனமகெட்டியானதுமெய்ப்புகந்துன்
நீயல்லவோமதுரேசாபவருமறவணிமெனக்குத
தாயல்லவோபிமானாலலவேவாசிவசாமபவியே ௨௩

பண்டோதரியமறைபாடுங்கூடற்பசுங்கிளியைக்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றீண்டு
மூண்டோதிவந்திடும்போதமைகோயின்முனைனேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றுடைதட்டிக்கொள்ளுவனே உ௪

செகத்தாயெனவந்தாதெள்ளமுதேதென்கைலையனு
நகத்தாற்பணியுங்கயற்கண்ணம்மேநின்னையனைத்திருவை
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விளங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமுத்துமூக்குத்தியே உ௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினமவிற்றசொக்கேசனைமேவியன்பாச்
சுகமதிதந்தசெல்வியாள்சயமாகண்மணிநின்சுந்தரமா
முகமதியினருக்காமணியோமுத்துமூக்குத்தியே உ௬

பொன்னேமலையத்துசனைகிடாப்பாலின்றெறிந்த
மின்னேயுனதுவதனத்தைவெண்மதியமெனத்
தன்னேயகத்தொருசாரகையானதுசான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினமபாககின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே உ௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடல்விவாழ்விராசகர்வந்திரும
பிடிகொண்டபிடகெருமனைனேசுமந்துபெருமகாக
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடுபிரம்பால்
அடிகொண்டபோதிலடியாரவாபொன்னடிகொண்டதே உ௮

அக்குவடம்புனைபானந்தவெள்ளசனைதயாங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழுபொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
சொக்கனைக்கண்டாலனறித்தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே உ௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பாலவாவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல
தன்பாதஞ்சூடவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமெனறறிகுவளே ௩௰

உரையேனுன்பேரையுணரேனின்சீரையுனக்கருகிற்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடற்கருணை
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேயழகியசொக்கேசமிழ்ந்தகந்தமே ௩௧

முக்கட்பராபரைசொக்கப்பிரானெனுமுன்னவனை
நோக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிமாநிதியுநறாமிகச்
செக்கச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாததெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினைப்பெட்டிப்பார்ப்பவரே. ௧௨

மட்டார்குழலங்கயற்கண்ணர்மேயிர்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாசனாதுதியாநினைபாற்சொலவிபோசலிக்க
நட்டாரநீசெய்பவளாகாதுபாருநன்னடிமைகளை
கட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாணிறகுமே. ௧௩

விரித்தான்சடையைமகாமேருவாசுகிவிலைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தையெரித்தான்பாருந்தேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியையுடுத்தான்பகிரண்டத்துள்ளுலகும்
பரித்தானமதுரைதரித்தாஞ்சயுக்தபாண்டியனே. ௧௪

மைக்காறகுழற்பெணமடிவானைதமெதன்னவன்மாமகளை
அக்காளைபோன்பரிலாததாளைமாறங்கையானைவளைக்
திக்காதொழுங்கயற்கண்ணளைமயோர்கினைநேர்சவைசெய்தால்
எக்காலமும்வர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரே. ௧௫

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கைவளைகளுஞ்சற்
கண்டிட்டசொல்லுமங்கயற்கண்ணிபாகமுங்கைதோழுந்தன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவஞ்சாற்சனனையுபிட்டுகைக்த
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளையெனறாருகக்ஷப்புவனே. ௧௬

பொன்னேபொருந்தும்புகழேபொலிக்கமெல்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னையமுதேயருளேயமராகக நம்பொருளே
மின்னேவியன்சுடரேமதுராபுரியினம்மையே. ௧௭

கேட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமிலைதிரத்துமில்
பூட்டேருமில்லையிதெல்லாமெம்பாவிலைபூரணவாங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதிலைபோயினிக்கெட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரையமென்மணியே. ௧௮

உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதுமுனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருக்காயெனியேனினிமேல
தள்ளப்புறத்தினிலென்றுஞ்மபோவதுதானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுதன்னுங்கிள்ளாய்கடம்பவனவல்லியே. ௧௯

எப்படியெப்படிச்சொன்னாலுநானிரங்கேனெனவே
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்றவிசயமதை
இப்படியிப்படியென்றறிந்துமெனக்கேதெரிச்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச்சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பாச்சிலுக்கினைத்தொழுவாயிரக்கங்கூறுஞ்செக்கர்போல்வேள்
தப்பகத்தவறத்தொழுதாலுஞ்சொக்காதடப்புயத்தாக
நாப்பதிரண்டகொங்காயுனையபவியொன்றுதொன்று
முப்பதிரண்டுகணவேண்டுங்கண்டாயெனழுகத்திலுக்கே. ௪௧

அடியார்காத்தமதுரேசரேயம்மைக்குள்ளியசேற்
கொடியானடைந்தவுந்தறமனமேநெகிழகலாதையிவள்
அடியாளென்றேகட்டபிடைபெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்னு
வடியாதியிழகனைத்தவிட்டாவள்வலவினையே. ௪௨

காருஞ்சொன்னகண்டவென்னாளோகொரிக்கவிடேவர்சள்
ஊருஞ்சொன்னகோவைதிருக்கொடிமாயுரவளசகே
பாருஞ்சொர்ணவளிகையம்பாலுரியமேவிகைபமாம்
தாருஞ்சொன்னதாயென்றுவாய்ச்சிவராமசவுக்கரியே. ௪௩

தருபாதிமாக்கொளமறவெறும்பாதியுடையவன்சொன்
டிருபாதிரானுமிறக்கார்புராரியினிருதிகமோ
பெருவாரிதிதிவிசயவிறவானிரணப்பயமெசுதிர்க்கர்ப
கருவானபோதுமொடையுண்கைபோடென்னைத்தந்தனனே. ௪௪

பாலினைப்பழித்தல்.

அரும்பாலாமுணம்பூமணஞ்சொற்பொருளாரபுயிர
கரும்பாஞ்சுவையெனகும்பெண்மையுமபோமொழுதமாரகலைப்
பெருபாவினல்லன்னங்கங்காசதைத்தைபாரிபடதுபோல
சருபாபபுலவாயமறுகுலசெகசெனதுநோமறிமையே. ௪௫

இருபாக்கியகொங்கைபாலாகியவுங்களப்பனொருசை
இருபாக்கியென்மெனஞ்சைப்பிதசினைபாக்கியவவேதிறைமையைக்
கருபாகியென்னையுமேவபாகியிவ்வண்ணங்கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோமகமேயுனைப்பெற்றதுவே. ௪௬

கலவிபேறபிரிதல்.

தின்றாற்குமாமதிகாயலெங்காமவெரிகொளுநதப்
புண்டுக்குமாமொழிமாதங்கயாயபஞ்சபூதியம்போம்
மன்றாற்றேறுக்குச்செவியாகவைகாற்றகடத்திலைகுமை
பன்றாலுதவாதவைப்போலோலிவாருக்கிரியவரே. ௪௭

உலகினின்றோனே செய்த குற்றமொன்றில்லையுனைப் பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழுவதியேன் வன்மைசேர் பயிலே
எனக்கென்று வட்டமிட்டண்ணாந்து விம்மியிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றின்மேனிறிவிழுமேவனின்னல் குற்றமாகத்திலே. சஅ

கண்ணார் புரிட்டமல்லாள் காட்டமோதிரன் கூட்டமலர்க்
கண்ணாரை கூட்டவிரனைன் கிருக்கக்கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாருடிவிரற்கேதாமுலோபருக்கே கைகண்டாய்
கண்ணார்ந்ததலன்னலை செய்வணிகா செந்திலகாத்தவனே. சகூ

கிணம்போதக் கள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப் பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போற்றிடக்குபுரவர்காண் பிறர்க்கீட்டிவைத்த
பணம்போனாலிபபுவிமேல்கழுண்டாகுமைப் பந்தைகள்வங்
கணம்போலுமபோதுங்கழுப்பா பெண்மாவைப்பிறசாவலனே. ருய

காலைக்குங்கூடகிலே தொட்டானைக்கனிருவிசும்பில்
நீலைக்கழுந்திங்கட்குடையெடுத்தான் தென்றற்றேருகைத்தான்
காலைக்கருகண் பணிகஸ்தூரியிலைறகதுப்பன்னலை
மாலைக்குமாலைக்கூப்பூவைக்குமபோதுவடுவைக்குமே. ருக

பொன்னாகச்சார்பணிமாயோன்காந்தைப் பொருப்பில்வரும்
பின்னைற்றகுசரகண்டனஞ்சாயல்போற்பெறவேண்டியன்றே
[illegible]கமல[illegible]கண்மேருவணிமயிலும்
தன்னையனிசரணவேலைத் தாங்கியதே. ருஉ

வண்ணடைக்[illegible]த்தனைக்கூத்தாடிப்பித்தனைக் குண்டுணியைக்
கண்டக்க[illegible]பிள்ளையைத் தின்னியைக்காணாயன்
மண்ணடக்கா கதலைக்கண்ணப்பனைச் சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பலையமோ தேவனென்று பகருவதே. ருங

அத்தங்கருப்பஞ்சிலைசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
[illegible]சிற[illegible]திக்குமாயிகவில்வலைச்சி
[illegible]புழுக்கச்சிப்பாய்ப்பணையோனுக்குத் தங்கச்சியாம்
இத்தபாசசியைபோ சிவகாமியென்றேத்துவதே ருச

நிலமேழுனக்கேடுமால்பணியுசிமலர்பொன்னம்
பலமேயுகிலைப்பதிநடராயர்பனிவரையில்
கலமேதிபிங்கலமேசங்கமோகற்கயலினமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுநீருமென்சஞ்சலமே ருரு

பொட்டுக்கயமடித் தேடரு ராசனுடிப் புரவியுமா
தட்டக்கமுருகராமதி [illegible] கைகள
மூட்டைகவுடகன்மபணைவெற்றி முடிபுனைந்த
கேட்டகளிமறவணக்கேவலமெந்தக்காலமுமே. ௫௪

கவியாகுமாதிங்டபெறமேருனபுலவனைமறந்தோனென்னலாம
செவியாகத்கேட்டறிக்கணகணசசோகன்சந்தமிழ்க்கு
தனியாவருமையறிவாளபதிம்வன்றுணிவேல
புவியாகுமணலுச்குளைபமயமத்தப்புநகொடிக்கே. ௫௫

சோதவேடன்செருப்பாலடிக்க மதிண்டவுக்கண
நீவாயுமிறவுமுசிட்டப்போட்டவுணடிலைத
தாராலடிக்கவுமசணர்தலப்பவுநசமகமாசன
ஆராகினுமில்லையோதிருச்சாளசதியப்பனுக்கே ௫௬

ஒட்டாகவொட்டியுங்காறபொரன்னியாமுமாணுபாரமசாய்த
தெட்டாதிராமைபணிசெய்யாதிரான்செப்பொன்பேருவிணக்
கட்டாகசகட்டிசகடுகளவாநிறைநாட்டவல்ல
தட்டானுசகதுறியலமேலவனிந்தானசிவனசாப்பதைதயே. ௫௭

நாட்டிபுநசொகமனமோகனகசாரகிரிபமகம
பாராட்டநானிபாளலமேவபகமினைக்குழவி
காராட்டவுளசசிறபாலபிளளாரகமரசடவியந்தசள்
சோட்டபையிடப்போமோவெனசகுளாம் புவியே. ௫௮

விருத்தம்.

பட்டாரநதென்களகைபாடிக்காசனுரைசகதபிறவணைநசவேட்டைப், பட்டாமேலகுறநதாதெரியமுபபியிலிதுமபறிசவேட்டைத், தொட்டாடுமணைமமணக்குருசொனனஞயவாபணக்குநதுபாயசேறலை, கட்டாநதமிழப்பயிராயவிளைந்துமேபாட்டிவிடநவினைந்தானே. ௫௯

வெண்பா.

ஆலெங்கேயஙகே யருமபறவையாறறுமிடம
மாலெஙகேயஙகே மலாமடநதை—சோலைஞேசா
செஙகேசகைமணக்குரு செஙகுணைடியூரனஙகே
ஆஙகேயிரவலரெலலாம. ௬௦

வைாசசநிமோ வுலசந்தினைசசநிமோ
ஆசைசசநிமோ வறியேனே—சேசே

பொருப்புவட்டமானமுலைப் பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா. ௬௨

நற்றோணவீதி நண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
நற்றோதப்பக்களிக்கும் கைவேகை—மற்றோர்கை
வேங்கைப்பகைமுகை வேட்கைப்புகைநகை
காங்கைப்புகை விழுகை. ௬௩

போசநீபோர்ப்புலவர் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயங்கனோவிங்கேநீயும்—பேசுமென்மேல்
பட்டதிலையென்வறுமை பாரக்குடையோடி
முட்டகன்று நிற்குதல்லால. ௬௪

சாலையாளிதங் கழுநீருடன்சலக்கால்
மாலையாளிங்க மயக்கமேதோ—பாலைப்
பழிக்குநறமொழிமுலையீர் பாண்டியனூரை
அழிக்கின்றவன்றனையே வது. ௬௫

பாண்டியனூர்—கூடல்—அது—புணர்ச்சி.

ஆக-செய்யுள்—௬௫.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

வையாசலப்பிரபு மாகாளிப்பைமே
ஆபயபயனொலி ஒணிமணைபிற்-காபாக
கதிரை பாக்கின்றாய சானிகனேறுவ
குதிரை பாளங்கொண்டு போ. ௧

இவருபாதகியாயர்.

பொதியிலகத்தியனைப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிறைக்கிலைப்புலவா சிகாமணியாய் ந-ஞ்சிசேருஞ்
செய்கொண்டநீராட்டத்துறைபுரோனுக்கதநில
தய்காட்டக்கொண்டிருப்பாய் தாம. ௨

அகவல்.

வாழிசோழவேன் வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலமெழி மாளிகையினவயிற்
கடிஎக்கணவன் கவின்பெறுசெக்கை
எனறற்பஞ்ஞி செழுதுயிலகொளச்

செல்லக்கிடமினைக்கிடங்கருகேனைச்
சொல்லியநண்பனா றனிச்செப்பவேனோ
நானுமேகுவனற்றுணையவாக்கே.

வெண்பா.

அன்றுநீசெல்லக் கிடமென்றாயாயிமையோ
டின்றுநீவானுலக மேகினையோ—மன்றலகமழ்
மாலைக்குயவேலவிழியார் மாரனைகண்டியிர்
சினைக்காசெல்லைக் கிடம்.

பூவேந்தர்முன்போய்ப் புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னு மாமனையார்—கோவேந்தே
மாறனறிய மதுராபுரித்தமிழோர்
வீறனையேசறமே யிது. ௫

உங்களிலேயானொருவ னொவ்வுவனோவவ்வேனோ
திங்கட்குலனறியச் செப்புங்கள்—சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரேழெழுவிரின்று. ௬

பொன்போலுங்களிற் பொற்பறக்குங்காவலிலே
என்போலகமெசனற் றெரிந்தனரோ—மின்போலும
மானார்வென்றுமுட்டைக்கு மாறுபடுகவ்வாபோத
காகமேன்னபுட்டைசத்த காடு. ௭

முருகக்கடவுள்.

விருந்தாளியாராத்தே வேம்பனறையுயிரின்
ஏந்துநா ரகதிரணை றேங்கி—எழுபகொண்டவ
பொய்யாமைவாராசிரி பொய்யமேனாருக்கசொல்லுமோ
பொய்யாமொழிப்புலவர் போல. ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளு முப்பொருளுமெய்க்கமைந்த
செம்பொருளேமெய்ம்மறையுஞ் சேர்பொருள்த—தன்குருகூர்ச்
செய்யமொழியந்தப்பா வெரியானின்வுலகில்
தாய்மொழியந்தவேன றனைக்கு. ௯

சேய்மொழியோதாய்மொழியோ செப்பிமிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியையாரு மறையென்பா—வாய்மொழிபோல
ஆய்மொழிகள்சால வுளவெனினுமம்மொழியுஞ்
சாய்மொழியவென்பேன் றனைக்கு.

மதுரைச்சொக்கநாதர்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே. ௰௪

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற
பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ் குலவியருடைப்பெருஞ்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பாலியாழ்பயில்பாணபத்திரன
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால
காண்பதுகருதிப்போந்தனன
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே. ௰௫

அங்கப்வளர்க்கவரிவாளினெய்சடவிப்
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீரெனவறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிறப்பழுதென்பவன். ௰௬

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற்பழுதாமோ—சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோமரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழ்வோமோ யினி. ௰௭

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவாளைகாவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமலெழும்பிற்பாய
அடியுண்டவுயாதெங்கிடைமுதாழ்ப்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறுமாவிநாட

பொய்யாமொழிப்புலவர்பாடிய

படியுண்டபெருமாளைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானைத்தமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தாளே.

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச் செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மருங்கெல்லாமோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்புன்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப் பெருமான்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலைவெந்த
அஸ்தத்தைப்பூம்பாவையாக்கினேமென்
திருக்குமதத்தைக்கவணறுநிலைவரவெந்த
விளையுமோபெண்ணுக்க வி யுதானே ௰

சேயக்குருகையோ செய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமப்பராங்குசனோ நாரணனோ-தாமம்
துளவோவகுளமோ தோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுக்கு. ௰௧

சங்கத்தார் அவை.

காலைநாயிறு கடுங்கதிர்பாயவும்
வேலையுங்குளனும் வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்க்கண் முகம்பாராமல்
வெந்தசாகமும் வெவ்வேறுநுகர்ந்திக்
குணமுடனுறைந்துங் கொடுந்துறவாண்ட
உணவினமசனிர் கண்பாராமற்
பழுத்தவுடலை பசையறவற்றி
விழித்தவிழியெலாம் வேறறவிழியா. ௰௨

அறவுரையன்றி மறவுரைபெருகி
உறவறமொழிந்த ஒழிராசத்தில்
தாயிலார்க்குத் தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத் தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத் திடுக்கண்டீர
வந்துதோன்றிய மாநிதிக்கிழவன்
சீலஞ்சேர் நெடுமாலானும்
ஆலஞ்செறியிருன்றசடையன்

பிறந்தும்பிறர் கேடுநினையான்
பிறர்பொருள் வெஃகான்
மறந்தும்போகான வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகா னிம்மையுங்காத்தான்
வருந்தல்வேண்டா மறுகி
இருந்தனை யிருந்தனை யடங்கொடுத்தனனே ௰௩

திருமழிசையார்

கணிகண்ணன்போகின்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டா — துணிவுடனே
செந்நாப்புலவனியான்செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள் ௨௰

ஆக செய்யுள் ௫௮.

சொக்கநாதப்புலவர்

விருத்தம்.

சொக்கநாதப்புலவரைக் காரிப்பாரென்றுசேயமென்று. போக்கு டாப்புலவராகத்தொண்டைவளநாடிருந்து நிற்கவேனா, ஆகநுப்பமென்று சொல்லியதைத்தானுமுண்ணையண்டிருந்தே, போகநுடபணிரஞ்சிவப்பண நாதியினல்வெளுடபணை பேசவோமே.

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியகாவரதனைப்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்தியிலேநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினிப்பாக்கேண்மோ
தெள்ளியர்சூழ்சிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேர்க்கருங்கட்டளைவாக்கைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவணர்கருப்பனையுநிவாழ்த்தினோமே. ௨

எல்லப்பனம்மையப்பன்மருதிருவேங்கடராமனெழிற்சோமன், வல்லக்கொண்டமனுடனே மாதைவெங்கடேசனைப்போல் வரிசைதந்தான்,

௰௨.

செல்லத்தம்பிரருடனேமாவையில்வாழ்கறுப்பண்ணன்றெருவிதிக்கே, பல்லக்குத்தான்சுமந்தானதுமக்கோராயிரம்பொன்பரிசுதானே ௩

பெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களிக்கச்செங்காட்டிலிருந்தனையோ, மையிலேதோய்ந்தவிழிச்சந்தனமான்றலைகசறினையளமாபாவி, நெய்யிலேதான்சமைத்துக்கொடுத்திருந்தும்பண்டைத்திருந்தாரிதானின்று, கையிலேபழுவேந்தாற்பொய்யாமோ பிள்ளைசொன்றனைவுதானே ௪

அப்பனையுமாகதத்தின்னொழுந்தனையுமொன்றாகத்தலைக்குமெய்யா செப்பரியபுலியதனைத்தரிக்குமுக்காப்பதியிற்சிவனேநீதான், அப்பனை, விழுங்கியொருபிள்ளையாக்கின்றற்றுமலையோவின்னுங், அப்பனையுங்கை மெய்ப்பறப்பட்டாய்கல்லதிருக்காட்சிதானே ௫

அடிபட்டவர்கல்லாலுமொழிபட்டமரத்தனைக்குமாளாயங்கப், படிபட்டு போதாமலிசைப்பட்டரிப்பிடிபும்பலவொருண்டோ, முடிபட்டசடைய டயிர்க்கழுக்குன்றீர் முதற்கோணன்முடக்கோலை, விடிபட்டுப்பொறு திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே ௬

செல்லாரும்பொழிற்புடைசூழ் புலியூராய்பல்லாணைசேவாவும்மைக்,களாலும்வில்லாலுஞ்செருப்பாலும்பிரம்பாலுங்கடிநதுசாடிட, கல்லொவசொன்றெண்ணியருளீந்ததென்னவிசமர்ச்சியொன்றாலு சொலையண்டரல்லி. டெ நதவினைக்காய்ந்ததெனைசொனுயிரே ௭

கல்லாலைப்படைமருவுந்தியானைகயாவுமதிட்டநின்பாயங்காமேறுப், க லேயெறிந்தபராசகுருசெருப்படியாலுதைத்ததோக்குங கடிந்துபோ விளைசெயமகதோக்குமகொடுத்திரேயவைபல்வழுப்பச்சாது, எல் வசெயமனறேயிருபோருக்கியாதேலுமக்கவே ௮

பண்காமுகதமிழ்ப்புலவிரிணதந்தேடோமின்ஞ்சேரும் பரிசேபோல தண்காவிரிவைதடந்தூழ்காவிரிகாட்டொருபுதுமைசாற்றக்கேளீர், கணைநயாயானையேலவெங்காடைவீறமிருககக்கண்டோமந்த, வெண்டைப்பிடபபுறதேபச்சையன்னங்கலந்திருக்கும்விதங்கண்டோமே. ௯

இக்கிரண்கலையா யெண்மருங்கிருந்தா னக்கினியுதரம்விட்டகலான்?
னைனகசநதானமெனக்ருதி பிறநிலங்கெதன்னை யென்செய்தான்;

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

அந்தமாம்வருணனிருகண்விட்டகலாதைத்தினின்மக்களும்பாலுமர், லமதாகுமமுகினைக்கொள்வோம்பாரெதிரேமக்குளாருலகிற், சந்தசப் வரிசையைப்பெற்றுத்தரித்திராசனைவணங்கித், தலைசெயுமெய்மை செய்சற்கீர்த்திச்சாளுவகோபையையுதவும், மந்தப்பயந்தானறிப்பை யன் மகிழ்வொடுவிலையிலாவன்றேன், வாக்கிறைவருபோருக்கிருணவ மாசிலீசானபூபதியே

வண்டுகெண்டியதொங்கலோதி குணக்கெழுந்திடுமணிலவோ
மன்னுநூபுரமோபயோதர மூருவாணவாகனிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுக மழுதவாயிதழ்துடியோ
அரிவையாயுதமோபிதற்றிடமன்னமெனவுலாவுமி
கொண்டகண்புருதாமரைநவ ருதகோதனைகாணவே
குறித்தபலவரையவேநனுதற்பையன்வரையிதமேல்
கண்டவொனிறைவேபளிகசிலை நமெணையடுகலாவிடின்
காமமோவதிபாரமோவொரு சோனுகமொருதொங்கலே

(குணக்கெழுந்திடுமணிலவு-கீழ்காற்று—கொண்டல்—மேகம்—(துடியுடு [illegible]-மலர்தொங்கை) (வாணவர்கணிகை—அரமபை-வானுறுதொடை அண்டர்பூபதிவனிதை—சசி—[illegible]-முகம)அமபி—வண்டு-தேன் இதழ் அரிவையாயுதமா—மதி- [illegible] (காண்டவெணிறை [illegible] [illegible] அதிசேடன்—வாசுகி—வா—கி-தன்னுளின்) (சோலை தொங்கல்— [illegible]) (படமேறுவெனன்பது-கருத்து)

[illegible]

கட்டளைக்கலித்துறை.

[illegible]

[illegible]

கிளைபடுமாமரமோரேழுமெய்தவன்றூதகனி
உளைபடுவாரிதிபொன்மேகடந்தசோணிதசாள
வளைபடுவெண்மணலைமன்கூத்தன்வகுத்தகனி
தளைபடுகானுடனேகடலைமுழுந்தாண்டினதே ௪௫

அங்காகராதலமெங்கும்பொருநீர்கத்தாய்சந்தர
சிங்காதாராகரந்தானறிந்தேதனகைசசேலைவந்த
கொங்காதாரின்புழுக்கடைசைபயன்கிடமென்றே
வெங்காதாராகுசசெய்காணியைமாவேந்தனே ௪௬

புரைசைவடமலைப்பாளிநட்சயம்பூண்டிரெண்டு
மூரைசைவடமலையப்பாலுநெசெலவமூர்நகனசெய்தாய
கிரசைவடமலையப்பாமபினைசைதாதநீருதகண்வர
இரசைவடமலையப்பாளிப்பாருக்கோரிந்திரனே ௪௭

சோதிச்சவரிவிநிக்கோபாளிலைதுயருழல
கோதிச்சவரிமுடிதசரிபாலகொண்டகோலமென்றே
நீதிச்சவரிபெருமானென்றோதிநினைநாதகப
போதிச்சவரிவட்காரோவநிகலனபூணகொடியே ௪௮

சொல்லுசகினியகமுகதுன்றாபுணைசசோலைவென்றா
அல்லமபிறைபபபிறைதந்துவிடையமுடைபுரந்தியாமேல
விலைகசனிதகேயபாடாசனைததவேயோகனிந
பல்லைதநிறநதுவிடாரிதுவோஉபடைதகொதித்தே ௪௯

துயிலைப்பிலைவிட்டாதான்னைப்பிலைதெவவாகுழைபபிலை
பயிலைபபிலைவிருடாதியபிபசுமாலனைதனைத
அயிலைபபிலைவாயசானைப்பிலைமாசாதினைதாவ
மயிலைப்பிலைவாசிநசாமவேலையபயிலபபிலை ௫௦

போசாசிரங்கநாதாலைவைப்புவேரிபய
வாதாநசகோதைகதுமாதுவைனிக்குவாயததாடமை
மாதாநகறசெறமேவனிடுதாலைமகைகையப்பூக
நாதாமணிநகாதாகிவகிரிசாமநேயனே ௫௧

காப்பிட்டபிவியரங்கசைபடுமையைபசணமேன
மாபபிட்டவாநதமயிலைசனையலையானைநினைக
கூப்பிட்டுநின்றுதனிமொராநோகைகொப்பாரமளிப
தூப்பட்டகணணிசயமாக்கிறனமைபபூலவனனானே ௫௨

உம்பரைவாழ்வித்தகஞ்சங்கண்டோமெண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியகூர்ங்கண்டோமருளுங்குறையில்
கம்பலைபாகமுங்கண்டோமவர்திருநாமஞ்சொலா
வம்பரையுதைக்கணிறகண்டோம் வெண்காடனைவாழ்த்துங்கமே ௨௩

மாடேறுநாதனுமதியேறுசென்னியுமாமைசேரோன்
இடேறுமைநாயுமுடையாகமெங்கிடமோடங்கியந்தற
கூடேறுசங்கநெசொரிமுசகைமுடடையோநடேறகமலக்
காடேறுமணங்கெறிகாலினைக்குணகமூங்குன்றமே ௨௪

நெருப்புரகதுக்கசீலைப்புள்ளமேனியர்நீள்சனகப்
பொருப்புககுனிசதுப்புரமெரித்தாரிடம்போர்க்களிற்றின்
மருப்புபுர்சண்முகத்துமவளர்கழைமுகத்துமவிர்க்கண்முகத்தும்
கருப்பங்கண்முகத்துமதிக்குலங்காட்டுகெழுகுன்றமே ௨௫

ஆலங்கிடக்குமணத்தார்கொருநன்றியுமாயிலிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குகைகண்டார்துறைபாசக்குள
சீலங்கிடக்குமணத்தாரகொருநன்றிசெய்யிலிவெகு
காலங்கிடச்சூழ்கண்டாயவன்னிநாசெந்திலைக்கவனே ௨௬

வெண்பா.

வேளூருக்குப்பயிரியும் விளையுக்குநீலமுந்தேசல
வாளொர்குகைகண்மடவார் வாய்நாப்பாருமே
மந்தபாலனோய் வயாந்தகனிட்ட சாலே
மந்தபாலனோய்வலார் துவார் ௨௭

நிகரபரிசயந் தேனுமலர்க்கமலாநீர
நிகராயுநினைவே யாயிருக்க—வந்தத்தான
கசசலி மேமுடை கண்டாகடைத்தோறும
பாசையிருந்தடைதென் றாபேசு. ௨௮

அகதிக்காவந்தமய னொறுவாரணையிடு
வகதிக்காவந்த வழக்குடைப்பா—ககதிகார்
கசதிகளுக்திக்கா காதலுமைபபாகனக்
கசதிகாரநடிகார காணா. ௨௯

இருபப்பாமென்றறு நீராதுமாமேனையிக்
கருபேபமென றுலுங் கசக்குட—விருபபா நற
காசளை முகனைக் கடலுடை—சூழ்கோவளமவாழ
மாசளைமுகனை மறந்து ௩௰

பாரவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபொறுதவிடை
ஆரவடனுசுமக்க வாற்றுமோ—நேரே
புடைகனத்தகொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ்சாத்தி
இடைகனத்தமைவைத்தவார் ரினறு ௯௧

வெங்காயஞ்சுக்கானால் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரீச்சரக்கை—மங்காத
சீரகத்தைத்தந்தீரே றேனேடன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச்செட்டியாரே ௯௨

என்னெஞ்சுகலைகொ மென்றா ரிரதக்கலனுமையாள்
பொன்னஞ்சாணம பொருதெனரோ—முன்னுளை
இடத்தாளேயப்பரிவினமே லேறுநாரகாட
இடத்தாளேயஞ்சாதே யினறு ௯௩

முன்னேயிரண்டுமுலை முற்றியபின்றுமுலை
எந்நேரவென்மசலைக கெட்டிமுலை—ஏகநாளும
பைங்காகருநூபு கதுரைய பாளுரினாரசனுககிஙகெ
கென்றுசுபெனறு மீனி ௯௪

கஙகைபொருதரிவையுங் நாலருநாலரு
பொங்குமலை பொருவதோ சனாய
குழையவராலபாடி குருநாட கோவே
பழையவராலெனன பயன ௯௫

நஙகைபயனே மடககென்றுகா தசம வில
அஙகபாசலைநிற யானதே—செஙகை
வளைநெகிழ்ப்பாதி மறுத்தேவையோ த
உளநெகிழ்ப்பாதி யுடைந்து ௯௬

உன்றுபிருலெரன்னாருறு யானையடைதின்றாறிந்தேன்
மனறு பொ கதா யனவா னுனடைய
பொன்னுகதசெநகையாதம போகஙகசிஙகங்கள
டென்னுகதேபொரிகையால ௯௭

ஒருவர்க்கிடமாயுகந்திருந்தபாயல
இருவர்க்கிடமாய வெனனு—பருவரைக
கன்றோட்டவினகருடகிப கண்டனசரிகாலன
தனறு புதுப்புதுமை தான ௯௮

அம்பலவாணனொருகாலாடினனாகாசோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந்நித்தியமென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்குமூர். ௬௪

மாதாவுடல்சலித்தாள்வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்துவிட்டானே—நாதா
இருப்பையிலேவாழ்சிவனேயின்னமோரன்னை
கருப்பையிலேவாராமற்கா. ௬௫

இந்தவிடைநிபாநதிதென்றனையுர்மானை
சந்தேகமாகச்சமைந்தானே—அந்தவயன்
பாரதிராமன்வரையிற்பைங்கொடியிற்கொங்கையிள
நீரதிராகண்டவிண்ணீர். ௬௬

காளத்திகண்டதேகாளத்திநெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன்கரத்திலே—காளத்தி
அங்கமெங்குமெவ்வழலையாற்றினன்ஞானப்பூங்
கங்கையெனும்பெண்ணொருத்திகண்டு. ௬௭

மேவிநாடோணிடியும்விடியாது
சேவைமணிமாபன்கூடாநாள—தேவர்
இரைடாதரிரங்கின்ற தென்னாரங்கமாலே
இரண்டாறுநபோலவொகிரா. ௬௮

ஆக செய்யுள்-௬௮.

அம்மானை.

சிற்றம்பலூர்வாழுஞ் சிவனாரிதழியின்னையாரா
மெத்தப்பெருவயிறு யிங்கிவர்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறுயிங்கிவரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலேவோவம்மானை
இரவுபகலகுட்டிணிக்கிங்கேச்சுண்டோவம்மானை.

விருப்பாரும்பூஞ்சோலைமேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாமாயின்

இசப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்ததென்னையதிம்மானை
எனறல்லோமண்ணுலகடிருந்தனாகாணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தையாதிருமலேசுவரனார்
கோதாமெனமாமனைசெரனமெறிந்தாரம்மானை
கோதாமெனையதனைக்கொணறெரிசதாரமாயின
மாதாபிதாக்களபழிவாஙகாரோவம்மானை
வாஙகுசறகுமுனவாயினமணவிபூந்தம்மானை ௩

தொலைநாட்டிலேவொருவர் செனமமாஙகனியொன்று
நலலதொருகாஞ்சிநகரிலுண்டோவம்மானை
நலலதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டேயாமாயின
எலலாககுந்தானேயினிககுமோவம்மானை
இனிததிருந்ததொருவேனை யெரிந்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டிவாாகூந்தலுமையாளமனமகிழந
கட்டமாவொன்றுளது கச்சியிலேயம்மானை
கட்டமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின
இட்டமாநறகனிகாயிலலையோவம்மானை
இலலைமறகலலமெறிவாரோவம்மானை. ௫

கலைவினைநீழநதகுஙகாளததிநாதருககு
பொலலாசிலந்திபுகுநதவசமானம்மானை
பொலலாசிலநதிபுகுநததுவேயாமாயின
வலலெருபணிககனவாராரோவம்மானை
வநதலலோபணிவெடுபட்டதம்மானை ௬

ஆரததடவயலசூழமாதைவாழுமீசா
நாரொததமேனிசயுஞவெறுததம்மானை
நாரொததமேனிசயுஞவெறுததாமாயின
சாரங்கதரியானறுமாதங்கையம்மானை
சாயபெருமேனருபபுககிலலையோவம்மானை. ௭

மாசிலாதென்னி ஞைசமாககசகாயலேசா
வேசியாபாறநுதசொலலிமீண்டனாகாணம்மானை
வேசியர்பாறநுதசொலலிமீண்டனரேயாமாயின
வீசமுனைவெழககமவாக்கிலலையேயம்மானை
இலலைமறநல்லபிரககமென்வநததம்மானை. ௮

அம்மானை.

கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்ட காயாவின்
உண்டவிடமெல்லாம் [illegible] மாவபமானே
ஊருமெனறே புணர்ந்து முலைபாலூண்மமானே. [illegible]

தேவாதிதேவன் திருவடிவிர் [illegible]
தவப்பெருஞ்செல்வ முறவனசா [illegible] மானை
தவப்பெருஞ்செல்வ புறவனி [illegible]
பூவாருபாவலியாற [illegible]
[illegible] னகதைசெ [illegible] [illegible]

[illegible]
செல்வத்தை [illegible]
செல்வ [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] காணை [illegible] [illegible]

[illegible]
பெண் [illegible] காணையமானை
பெண் [illegible] யாயாயினை
கண் [illegible] மானை
[illegible] மானை. [illegible]

தெண்டிரைசூழ் தில்லைச் சிவநாதிகசாயார்க்குக்
கண்டமெல்லாஞ் ஞானக் கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லா ஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
அண்டர் பிரானிலைதனி லாடாதோவம்மானை
ஆடிப்புலியூர மாந்தன்காணம்மானை. ௨௨

விருத்தசடைத்தில்லைநா மேவுநடேசமபாமகு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமலைமேலவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமலையேயாமாயின்
பெருத்தநகடனைஞான்று பிறையாயோவம்மானை
பிறைதத்லோடைமாடி [illegible] பெருந்திரமம்மானை. ௨௩

விரிந்த [illegible] தக்கும் வேறுவயி [illegible]
பரிந்துவினை [illegible] பணைவிசாரணமம்மானை
பரிந்துவினை [illegible] பேயாமாயின்
பருந்துவிலங்கை [illegible] வாகாமோவம்மானை
வாயிலைம [illegible] வாகுவாகாணம்மானை. ௨௪

[illegible]
[illegible] காணம்மானை
[illegible] மாயின்
[illegible] யம்மானை
[illegible] ப்புமம்மானை ௨௫

[illegible]
[illegible] துணிதகறபாதமம்மானை
[illegible] துணிதகறியதாமாயின்
[illegible] வாமம்மானை
[illegible] காணம்மானை ௨௬

[illegible] மன்னவன் வந்தமரும் [illegible] புகுந்த
தேகமுடையுடைத்துக் குருவெருவிகாணம்மானை
தேகமுடையுடைத்துக் குருவெருவிததாமாயின்
[illegible] கண்டதுண்டோவம்மானை
[illegible] கரந்திருப்பதம்மானை. ௨௭

கறுத்தசடைமுடியார் கனிவுகம்பருக்கு
செறிதிகண்ணொன்று நெருப்பதுகாணம்மானை
செறிதிகண்ணொன்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

அம்மானை.

பற்றிச்சடையிற் படாதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை. ௨௪

செம்பொன் மலைவள்ளிமலை சேரவிருண்டிருக்கக்
கம்பர் விரும்புவதுங் கஞ்சிகாணம்மானை
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமளக்க மன்னுமெங்கோவம்மானை
அன்னநதிருக்கமலை யாறி[illegible]யம்மானை ௨௫

ஈசன்பசுவாகி யேயமெனுருக்கன்றாக
[illegible] விதிவந்[illegible]மானை
[illegible] விதிவந்[illegible]மாயின்
[illegible] சேரவம்மானை
கன்றை[illegible] கறகுமோ[illegible] [illegible]

சுற்றிப்ப[illegible]கியாக வொருபெண[illegible]
உற[illegible] [illegible]மானை
உற[illegible] [illegible]மாயின்
குற[illegible]ோவனபாம்பு [illegible]ம்மானை
சோபமேமேதாமகிழ்வாடிக [illegible]யம்மானை. [illegible]

ஆசசாவ[illegible] [illegible]
கைசகொண[illegible] [illegible]மானை
கைசகொண[illegible] [illegible]மாயின்
செ[illegible] தோ[illegible]மானை
தோட[illegible] [illegible]மானை

ஆரவா[illegible] [illegible]
பெருக[illegible] [illegible]பெண்கொண்டாரம்மானை
பெருக[illegible] பெண்கொண்டாரமாயின்
[illegible]டையெல்லாம் [illegible]சேவம்மானை
தப்பிரு[illegible] [illegible]டைவையம்மானை. [illegible]

திருப்பா[illegible] [illegible]கொழுந்தா
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய[illegible]காணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய[illegible]னேயாமாயின்
ஒருதனிச்சிருவ ருடனேகலப்பேனம்மானை
கலவாரோகன்னியனங் காவலெகொண்டாலம்மானை [illegible]

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

மன்றுடையா மேகங் கண்மா மாசிலாமணியார்
நன்றான புல்லைக்கு நாயகர்காணம்மானை
நன்றான புல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றாத பெண்ணொருகே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண் ணேதனை கொடியிடைச்சியம்மானை. ௧௫

சுந்தரரு சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாம்பிதனைக் கைபிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாம்பிதனைக் கைபிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேதையினிப்பமு வேந்தினர்காணம்மானை. ௧௬

அட்ட திக்கெண்கன்னிவனத் தாரப்பரைக்கூடலில்
இட்டகறுறாமேருசொல்லை யோர்விட்டாரம்மானை
இட்டகறுறாமேருகரை யோர்விட்டாராமாயின்
விட்டகறுறாணிபின பிதக்குமோவம்மானை
பிதவாதோரமுனைவினைந்து விலைாறுலம்மானை. ௧௭

தன்னைப்பிடித் தரியத் தாபானவள்சமைக்க
வொருவிட்டகுயந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வொருவிட்டக்குயந்து மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தரவமுப்பு மணந்ததோவம்மானை
மாதையாளவல்ல தாதால மணந்தது காணம்மானை. ௧௮

நாவெம்பேரு நாஞ்சிருக்கு நற்சாரங்கற்சாரம்
பானையிலே பணடியிறை பானையதாமையம்மானை
பானைதாயன்மலையடுறை பானைமேயாமாயின்
சேற்றாப்புமெரிந்த சேவகமேதமம்மானை
சேயகரைசொல்லை சிறப்பலேலோவம்மானை. ௧௯

பொன்றிராரூஞ்சி தந்தரூகுழ்ப்பூப்புகழ் கன்னில்வளர்
தந்திமுகனெப்பருவயிரன சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகனெப்பருவயிரன சப்பாணியாமாயின்
இந்தயம்புகழ் கிளைவெங்கேவமம்மானை
எவறமேலைச னிரக்கதுமாறுணம்மானை. ௨௰

தெள்ளுபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமாள்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்

அம்மானை.

கள்ளனிவனென்றுசொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்காவி[illegible]கு முனியாங்கசெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட்டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட்டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிழுந்திண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றாலோ [illegible] ௪௨

மட்டுறாறசோலை மதுரா[illegible]
பிட்டுக்குமண்சுமந்த [illegible]மம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த [illegible]மாயின்
ஓட்டத்தொழிலவருக்குளதோவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவரு[illegible]மம்மானை. ௪௩

நீண்மதிற்சூழ்[illegible]
சேனு[illegible]மம்மானை
சேனு[illegible]மாயின்
காணரகொண்டகொடிதான[illegible]வம்மானை
கையாறசொன்னகொ[illegible]மம்மானை. ௪௪

அம்புலியு[illegible]
வெம்புலியான[illegible]மம்மானை
வெம்புலியானதொருநாளு மேவுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைத்தானவிட்டுவைத்தோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை ௪௫

புட்படிபுகாரணன்போல பூசையமேவங்கடாசலவேள்
மட்படியிலவாழு[illegible]மம்மானை
மட்படியிலவாழு[illegible]மாயின்
கட்டபடுநாநோய்தீரக் காண்பாரேவம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமருந்தாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செயகழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குமெல்ல வரம்பவர்காணம்மானை
எல்லார்க்குநல்லவ ரீவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துகியாரோவம்மானை
துகிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமனறோவம்மானை. ௪௭

தெங்குபுகழ்த்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகர்
வெங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வெங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காக வேழமயின்மான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கன்றைப் பாரறியவம்மானை. ௪௮

படைவாணர்சூழவரும் வாழ்மயிலின்வாகனனார்
விடமானையூர்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடமானையூர்புகொண்ட வேடன்மகனாமாயின்
அடைவானவள்ளியறியாளோவம்மானை
அம்மான்மகளறிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திரிசிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரித்துமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரித்துமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணெய்ச்சிக்கின் மணமிலையேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தாள் மணமறிந்தோவம்மானை. ௫௰

நாடுந்திருச்சப்பு நாதர்திருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நனைவிலொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

எண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாவாயின்
வண்ணமுலைமார்பின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்க்கச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணன்மீதேறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணன்மீதேறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுபட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றுன்மடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினார்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

அம்மானை.

மாற்றானடித்தவடுவிலையோவம்மானை
மாவடியிலொழிபவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௪

எட்டுத்திக்குள்ளோரு மிறைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகிகாணம்மானை
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவான்பல்காற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுமேனோவாசாற்குக் கோளிழைத்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலர்ச்சகடுனைத்த பாவடையலையர்
அதிருணகதுர்மெண்மே லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிருணைதுர்மெகண்மே லாசைகொண்டாராமாயின்
விதுமுககதுமலர்ப மேன விடனேரோவம்மானை
விடுவாரோமாலோனை மேகினிசதுரம்மானை. ௫௬

பனஞ்சலியாமறநினைமு மாறுமற்றணடலையார்
தினைநிரைமாவிவுக தின்றுவருகாரம்மானை
தினைநிரையாவநிவும் தின்றுவருகாராமாயின
கணங்கொண்டுபெயபினை காறுசோவம்மானை
கண்டதுகாணைறநிபிலே கணனெறிசசம்மானை. ௫௭

தண்டாமணைத்கடுஞ்சூழ் கடையலைபரொபரொபூதும்
உண்டாரிளங்கினை மாவடுவும்மம்மானை
உண்டாரிளங்கினை மாவடுவுமாமாயின
பணடோதான்றனது பழக முந்தோவம்மானை
பழக்கமிலைதாயாறு புகைவைதாயம்மானை

பொன்னேறுமாபர் புரிசேர்திருவாலங்கர்
எந்நேரமுமபாயி லேகிடமாயம்மானை
எந்நேரமுமபாயி லேகிடமாமாயின
எனைனேதலைக்குவிட பேறுசோவம்மானை
ஏறுமோசெங்கருடனேறிருலம்மானை. ௫௮

எந்தவுலகுர்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றாணடியபம்மானை
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றாணடியபாமாயின்
அந்தவெள்ளிமன்றதனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காண்மாற்றதிகமென்றேயம்மானை. ௬௰

நேயமிகு மாயவ்வளர் நீலகண் டேச்சுரனார்
ஆயுமவர் கொல்லா மருண் மேகமம்மானை
ஆயுமவர் கொல்லா மருண் மேகமாமாயின்
சாயமுழு தூங்கறுக்கா தோவம்மானை
கண்டமட்டுந் தானகரும் புகாட்டினதே யம்மானை ௬௧

மந்தமதி சூடி மயிலைவிரு பாட்சிலிங்கர்
சுத்தவடி வெல்லாஞ் சுடர்வடிவே யம்மானை
சுத்தவடி வெல்லாஞ் சுடர்வடிவே யாமாயின்
பத்தகத்திற் றிங்கள் வயங்குமோ வம்மானை
வயங்குதிருக் கண்ணாய் மருவுதலா லம்மானை. ௬௨

சாரமருங் கண்டர் கயிலாயநாயகனார்
பாரறியக் கையிற் பணமடைந்தா ரம்மானை
பாரறியக் கையிற் பணமடைந்தா ராமாயின்
ஊர்தோறு மிச்சைக் குழல்வதேனோ வம்மானை
உறலாமோ பன்னாளிக் கொப்பித்தா லம்மானை. ௬௩

மையாரு வனக்குளிர் திருப்பட்டீச்சுரநாதர்
கையாலங் கங்கைதனைத் தரித்தா ரம்மானை
கையாலங் கங்கைதனைத் தரித்தா ராமாயின்
மெய்யிற் குளிர்வாத மேவாதோ வம்மானை
மேவுமோ வன்னிகையி லேயிருந்தா லம்மானை. ௬௪

தணைப்பணந்தா ழுகிக்கயன்வருந்த
மானந் தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததா ரம்மானை
மானந் தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததே யாமாயின்
என்னதனின் வட்டப்பாடிருக்கின்ற தம்மானை
இடைகுறைந்தால் வட்டப்பாடில்லையா வம்மானை ௬௫

போனபோர் நிறப்பிள்ளையார் வேப்பாடியில
சீராக வாழு சிவன்மைந்த னம்மானை
சீராக வாழு சிவன்மைந்த னாமாயின்
கூரானை கொம்பொடிந்த குறைதம்பே னம்மானை
ஒழுந்தல்லோ பாரதமு முண்டாச்சு தம்மானை. ௬௬

அண்டாபுசழ்ப்பேரூர் நிறுநாகத்தின் முன்னோன்
பேசும்பொருளாள ... பயிரமங்கை யம்மானை

அம்மானை.

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப்பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக் கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள்குறைதீரவம்மானை. ௯௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம் போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்திநடுங்கானோவம்மானை
நடுங்காமற்றானிருவர் நடுவிருந்தானம்மானை. ௯௮

மண்டலமெல்லாம்புகழு மாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானகாணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர் சக்காளமாரம்மானை
இட்டவேலோபோரூரென்றேற்பட்டதம்மானை. ௯௯

பேசுபுகழ்ப்போரூர் பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்றதவள்மானம்மானை
அம்மான்மகளென்றேயறிந்துகொண்டாரம்மானை ௱

வீசுபுகழ்ப்போரூரில்வேலவாமுன்செய்தமணம்
காசுபணநேராகக்கலியாணமம்மானை
காசுபணநேராகக்கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன் பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன் குடிகெடுக்கவம்மானை. ௱௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரர்
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந்தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்காணம்மானை. ௱௨

தள்ளியமயிலேறுந்துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலக்கக்கூடுமோவம்மானை
கூடினதாகத்தேடினதுங்கோடியுண்டேயம்மானை. ௱௩

நம்பர்திருநாகைநாகலிங்கநாயகனார்
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்கா வாடினர்காணம்மானை. எச

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்திச்சுரனார்
உற்றமனைக்காலா லுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றமனைக்காலா லுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும் பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயலகன்வலியும் பட்டதுகாணம்மானை. எரு

ஆப்பார்வயல்சூழணி விரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ்சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமாக்கசகாயர்காணம்மானை. எசு

நாடுதிருக்கோவலூர்நாதர்தினமுமறைந்த
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளரேயாமாயின்
பாடெடுகரொடெடுக்க மாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியை வைத்திருந்தாலம்மானை. எஎ

சங்கரனாரப்பங்கயனார்சந்ததமும
மங்கையுடன்கோவலூர்மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கோவலூர் மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைசீர்சென்னியின்மேற்கட்டுவதேனம்மானை
கட்டிறலேலாவவாதேகங் காய்ந்ததுகாணம்மானை. எஅ

மன்றுறையம்பட்டைவாழ்சந்திரசேகரனார்
என்றுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாரம்மானை
என்றுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமவர்க்கேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை. எகூ

அத்தர்செடுவாயிலருணசலேச்சுரனார்
சுத்தமிகுபெண்கொண்ட கந்தரன்காணம்மானை

அம்மானை.

சத்தமிகும்பெண்கொண்ட சுந்தரனேயாமாயின்
எய்த்துடம்புபாதியா யிளைத்ததென்னவம்மானை
இசையினளங்காணு திளைத்ததுகாணம்மானை. ௮௦

விருணகோடைநகர் வேங்கையப்பர்க்கெப்பொழுதும்
நீராடுஞ்செஞ்சடைமேனியொற்றமம்மானை
நீராடுஞ்செஞ்சடைமேனியொற்றமாமாயின்
கூறுருமேனிகுளிராதோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னே குளிருமோவம்மானை. ௮௧

ஆரூரில்வாழ்கின்ற வாதிவிடங்கப்பெருமாள்
போரூர்வாசப் பிணிக்காணம்மானை
போரூரும்வாதப் பிணிக்காளுமாயின்
ஆராப்பிணிக்குமருந் தருதகினரோவம்மானை
அருத்திப்பிணியாறுமோ வாழிநெஞ்சாவம்மானை ௮௨

வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும் வேதபுரிநாதர்
வள்ளல்மார்க்கெல்லாம் வாத்திகாணம்மானை
வள்ளல்மார்க்கெல்லாம் வாத்தியேயாமாயின்
பிள்ளைகையிலுபதேசம் பெற்றதென்னவம்மானை
பெற்றாலும்பின்னாற்பிழைபொறுத்தாரம்மானை. ௮௩

காலனையுங்காமனையுங் காடசிசிறுத்தொண்டனிட
பாலனையுங்கொன்றபழிகாரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்றபழிகாரனுமாயின்
சாலவுயர்ங்கோர்முடியைச் சாய்ந்தாரோவம்மானை
சாய்த்தவரெல்லாம் பெரியசைவர்காணம்மானை, ௮௪

ஈத்துலவுதென்பயிலை நாதர்திருவாலீசர்
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகரேயாமாயின்
அத்தலைதீக்கொண்டதேவ ராறறினர்காணம்மானை
ஆறுதலைபுள்ளார்க்கரிதலையேயம்மானை. ௮௫

மன்னுவெள்ளியம்பலமுமாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையபீசற்கிவையிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையபீசற்கிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பலமொன்றிலையோவம்மானை
இருப்பம்பலமடியாரிதயங்காணம்மானை. ௮௬

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

காஞ்சிபுரம்—வித்வான்.

பச்சபாலஐயரவர்கள்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

கந்தித்தாளையடுத்தணிகங்கினங்காண் றங்கித்திலக்கச்சிட்டுக்கைசளாக, பந்தித்காளைமருட்டுமுலைச்சியைப் பாரையாவுன்றன்பாதத்திலேவந்து, வந்தித்தாளையினிக்கைவிடாமலே பஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியாய்ச், சந்தித்தாளையமேனினஞ்சித்திர சகரமேவும்விநாயகநாயனே. அள

விருத்தம்.

திருக்கோலம்பாரதத்தை மருவவசழ்ந்துங்காணுந் சிவனுக்கெற்பப், பெருக்கோலப்பாரதத்தை யகற்றெனமாமேனமதவேள் பிறங்கதுதூண்டும், மருக்கோலபாரதத்தை மருவுமுணவையுமாற்ற மருவியுன்னைத், தெருக்கோலம்பாரதத்தைப் பொருவவைததான்விநாயகனுஞ்சீர்மையோனே.

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான் மயிலைவிநாயகனுரைமே லாசையாலே, நஞ்சனத்தையுமவிடுததா ளுஞ்சமைத்துத்தருமினிய நலத்தநீர்பால், மிஞ்சனத்தையுமவெறுத்தா ளவன்குவளைத்தாரினையே வேண்டுகின்றாள், சஞ்சனத்தையலைபிவ்வா றலையவமைத்தானெனில்யாங் கருதலென்னே. ()

எத்தவளைக்காககவெனும் கண்மயிலைவிநாயகவே ளினிதியெல்லாம்
புத்தவளைக்காசதவளைப் பொடிததவளைப்புனைந்தவளைப்போற்றுமன்பன்
நீத்தவளைச்சிவிமடவார் பலகோடி சிலகோடி நேர்ந்தமாதர்
கோத்தவளைகமடவா ளிதுதெரியாதாசைகொண்ட கொள்கையேதே. ()

இத்திக்கத்திரிபுர விபுனைபுலவோருமங் களிக்கநதியாகமெங்குஞ்
சததிக்கத்திரிமிலா தளிக்குமவிநாயகமுகிலே தகைசேர்காது
குத்திக்கத்திரிபகல செவிபுனையாக்குழன்முடியாக் கோதையின்பஞ்
சிததிக்கத்திரிதவிறும் பயனிலைசறறேமணந்தாள் சீர்மையோனே. கூக

ஆக—செய்யுள்—சுஅ௭.

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவங்குசுரர்க் கிறைதிகாய்வளமருவு மமசென்றே
அவிசெட்டிமாம்போல வளர்திருப்போர்தமைப்பாடோந்தனிகற்கேன்

கவிசெட்டிதிருவடியைப் புகழ்வணிகனிசையுடனற் கவிஞர்தஞ்சைச் செவிசெட்டிபாலடைந்தா னமதுகுறைவிடவோடுஞ் சேர்கண்மானே. ௧

பாக்குபர்பளிக்குமேடை கொல்லையாமாருக்க தாருத்தியாநீடும், பகர்நிலாக்கநறைபதடியாழும் படரிநடக்குழாங்குடைகரியா, ஓங்கியசெக்கருள்ளிமிங்கனா வுயாப்ப நமபணிகொடிமபுகையா, உருவிலியென்னுங் கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோவுரையாய்த், தூங்கியவிழியுந் தாப்புடைக்கயிறுந் தூயபுறங்காப பியற்குழலும், துவருடைத்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகையும் மெய்யுமாய்நின்று நனணிபெய்யமாமுகிலே, தாணடவராயபாண்டவாதூதா தாழ்விலசீரகோவலாதியனே. ௨

மெய்யாரபபுலிதாணைப் பொதுவிலொட்டை
மிகவெடுத்தி நுமையாயர் கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீ ரையாநீர்தாம
பாரறியககத்தை மாலுக்கீந்தீர்
செய்யாரத்தடப்புடைசூழ் கருணைவரமூந்
திருக்காளத்தீசுரரே தேவர்தாங்க
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டுமனையும
களவுமைக்கொண்டேனனை காப்பீரேனே. ௩

மான்பிடித்தீரழுயாரிதித்தீர் மெலவருக்காண
மனதுதனிலமெட்டுத்தீரமச்சத்தாவங்
ஊன்பெருத்தயானையையுகொன்று உரித்தீர்ப்பால்
உரப்பானைத்தலைக்கறிக்கு முவந்தீரையா
மீனைப்பொதிந்தவிழிபடவாடகொருபங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சிலையுமேவிக்கொண்டீர்
கான்பொதிந்தசாளத்தீ நாதாவும்மைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங் காணாதாமேனே. ௪

பருப்பதங்களொவ்வொருதூணை பாவுக்கலைவளையாத பாரமேரு, குரிப்படங்காப்போதிகைநீ செய்தபணிவிடையையென்ன சொல்லவேனையா, திருப்பொலியுங்காதலமுத திருளப்பசாமிநின் றூய்யாலுன்னை, கருமபணிமுனைதிருப்பணிசெய்ன் றுருப்பணிஞன்மருபபொலியும் கமலத்தோனே. ௫

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பனமொடியவரிவேங்கைவளாக்கியம
கோதுறுபாமரங்காடுசெருணீநாமுபமதக்கோலயானைமற்றோர்
மோதுபெருபபுலிகாடுகவியான்களுந்திரிந்தாலயோசந்நானே. ௬

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஞானாசவரும்புசம்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்புலவெண்ணணகண்மலாசாக்கருந்திலுன்னி
மேலகதவமைமடியானென்றியாரருந்தெரியவிட்ட
சூலககுறியலலவோநாமயாசென்சசொலலியதே. ௭

விபந்நிசாசரனென்றுசந்திரனுயவெஞ்சனிக்குப
பயந்தவனென்றுபானுவுமவந்துபணியச்செயபொன்
வியந்தருசெலவககழுநாசலமதாநணபுளைதது
செயாநதநதாணமநியாதவரெனனதநிந்தனமே. ௮

பொருந்நோட்டுவாரிதிலத்திறத்தாணகெட்டபூரியாளைத்
தருங்கோட்டுநகொமபென்றுரைத்தெனபயனவருந்தண்டமிழ்நீர்
வருங்கோட்டுநதியகண்முடிக்கூத்தாதிலேவணதிலவளர்
ஒருங்கோட்டுக்கற்பகமெலலாநதருந்தனையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

வண்டுநிறைநோஙைடலைப்பாரிநாகாவிவளந்
கண்டுபடாதவிநாமாசுகம்விடுமாதவிறல
பண்டுபழகினாபோயிந்தவேளைபிறபாயசத்தைக்
கொண்டுவாந்தீர்திறறோடமபிறந்திடுகோதையரே. ௰

படைக்கஞசாயமேவுறகண்ணிதணலிப்பாரவாகப்பாலைபொங்கி
உடைக்ககாலடைக்ககற்குப்பமுண்டோந்தையுறறிடமிழ்ந்த
தொண்டைக்காமமெலியாறசுமமாடுகட்டிசசுமந்தசுயந
தடைத்தாலடைபடசசொநசேயிந்தவையையாறலலவே. ௰௧

வழேழுசங்கநதுடனிருநாவொளியமாகின்றா
பாரேழமையுறறிமொனிடமோசொககர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகததுககபபாலிருநதவழிகளும்பா
வாழேழுநதுககபபாலிருநதமணிமுடியே ௰௨

காவொன்றுங்கைநகலநதகன்னமசெலலுரசன்கனிந்தாம்மை
மாவென்றழைத்திட்டமோதிரமேவணமையாணதமிழ்ப

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமலிட்டதடையிதுவே. ௰௩

தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருந்தந்திபட
நடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிநன்னாட்டினில
வடக்குங்குமக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலே
கிடக்குங்கவியும்பாராசராசகிரீடமுமே. ௰௪

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்குக்
கோமானழகர்மால்சீதக்காதிகொடைமிகுந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே. ௰௫

மாகத்தகத்தும்புகழ்றான்பகைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தகத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தகத்தும்பியிசைபாடுமார்பனிலெண்மகட்கோர்
மோகத்தகத்துண்டென்றுசொன்னேரிலைமுன்மொழிந்தவரே. ௰௬

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையான்சீதக்காதிகைக்காதகிருந்த
அப்போதறிந்திலமிப்பார்ப்பணதினருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமேயாதலோபரிடத்திற்சென்றே. ௰௭

கிட்டாதுபெண்குடியார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பாற்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைபேலிநகுமுமக்குமிவள்
எட்டாதகொம்பிற்கனிகாண்பாங்குன்றிருப்பவனே. ௰௮

மஞ்சுமஞ்சங்கைப்பாராசசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுபஞ்சும்பதப்பாவைநல்லீர்படைவேள்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுமஞ்சங்கடலஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனதுநயனங்களே. ௰௯

வெண்பா.

பாரார்சொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மிற்
சீருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால்-ஓரா
இரம்பையானந்தநுங்கனின்பாங்களன்பன்
பிரம்பையானந்தாங்கண்பேர். ௨௰

பங்கயமுமேரிகளும்-பாவையர்கையும்மணியும்
தங்கவளைசூழுந் தனிகையே-திங்களுறற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் செவ்வண்கடறகரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் சேரபு.

சொல்லாரார்வள்ளியுடன் றெய்வத்தருண்முத்தையனுக்கு
வல்லாரார்யானேயொன் மைமயறவை—விலவாய்ந்த
செள்ளிருக்கும்வேலோர் சிறுகாலுண்பானுமினை
புள்ளிருக்கும்வேளூர் புகுந்து.

கேசெடுசெதுக்கோதருசக்கர கோப்பாண்டிமனனன்வழி
வேலெடுகதுகசோத நமதகில விட்டிலகே-சாலபுடுத்த
பூபாலனுனும் பேமோபுராதனைத தந்ற
கோபாலனுன குளம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

விருவயப்பதிபோசையைப்பேரிகவிகைபெறும் மதன்வில்வில்வ...
டேற்றினை, மதுவைம்பதிவேகமோடெய்நுதவலயர்துகைகைவக்கவே
றுள்ளனோ, குதுவயப்பதிஞறாமபுகழ்பெறுகதுமுனான்கன்னன்கொள்ளை
களைமாறறிய, புதுவயம்பதிவேங்கடராயன்பரம்புலவிவ்வேளையிரென்றம்
மைபபூவைவெய. உ௪

ஆக செய்யுள்—எாய௨.

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

வாரிட்டுவிம்மிப்புடைத்திறுகி யிளகிமணிமார்பிடமெலாங்கவர்ந்து வட்டமிட்டடியிட்டு நாளுநகருநாணமேல வளாந்தபூரித்துமுத்து, மாலை யிட்டிருமாந்துபட்டவர்ததனையானை மத்தகக்கோடெதிர்த்து; வாதிட்டுப ல்லிகைப்பூச்செண்டினைக்கினம் வாட்டப்படுதகிவரையைப், போரிட்டு மைந்தாகன் மணஞ்சூரைரிட்டுமேற் புாக்கதுவசிராகப், புறஞ்செட பினை கதோழமைகொண்டுபொன்னிமைபபொடியாவராவிமிதிற், பெட்டு ட்டதென்னவேவேசுமரப ர்த்துசெமபொறசரிகைவேலையிட்டுப், புனை ருாவிகைகயை யிறுக்கிககிழிகதுப்புறப்பட்டுவாசனைப்பூர், தாரிட்டுவ... ரப்பளபளபபாகியுயர் தங்கக்கிணநகைதயொததுச்; சநதனம்புறு... தூரிகாப்பூரஞுஜவ்வாதுகுங்குமமணிந்து, சந்தாகாவிசசேலைவள்வாட்டு குட்டதுமபியண்ணுாதிடையினிற், தாங்காதெனக்கனதேதங்கிமண்... ணிஞ்சலாமிட்டுநிற்கயுந்தான், சிரிட்டுகிஞ்துதன்புலையணங்குசமூத்தி...

டபூண்மலைகளுண்றன், திருமார்பிலணையவோருசிமேலேதவஞ்செய்கின்ற தொகுமென்னுஞ், சிறுரோமரேகையாள்வந்தாள்பாரக்கென்றுசேவித்து ...யார், திகழ்வடுகநாததுரைமெச்சுப்ரதானிசிவ சுப்பிரமண்ணிய ...சேனை. ௧

நையாண்டிப்புலவர்.

விருத்தம்.

...ற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டான்விண்ணவரைவேலைகொள்ளும்
...ற்கம்பத்தடியாலுந்தூக்கவசையாளூர்நாதன்கோயில்
...பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தானையுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
...சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைசவரிக்கிலைதங்கபதைச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குலைவத்தாலுமப்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்க்கிவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசருட்டுங்
கங்கைக்குமுத்தரிதத்தே யொளித்தானுமைகாதலனே ௩

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரப்படித்தாலுமெண்ணார் நாவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்றுடைகண்டுமகளைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமரன்றனக்கே. ௪

...ள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
...வள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
...ள்ளிகொண்டானபுள்ளிலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
...ள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே ௫

வெண்பா.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாழ்
கந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்திரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே. ௬

இராமசந்திரகவிராயர்.

வணக்கம்வருஞ்சிலநேரங்குமாகண்ட
வலிப்பிவருஞ்சிலநேரம்வலியச்செய்யச்

கணக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வரும் படித்தமிழைப்பாகுப்பாடி
யெத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரசான
குரைகடலைவென்றடாங்குன்றுளானே ௭

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
மாரப்பயலகணைதைத்திடவந்தெய்தனனோ
காசத்தனைபுண்ணானதுதட்டத்தனையளவாய்க்
கையத்தனையானான்மகண்மெய்யெத்தனைநோவோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனதெப்படியானாள்
மதனன்சிலைநரியாதவனாமப்படியானான்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள
அருணாசலராயா தமிழறியும்பெருமானே. ௮

புல்லுக்கட்டும்விறகுஞ்சுமந்தபோ பூர்வகாலத்துப்புண்யவசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபினகீலக்கல்லிற் கூடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும்புலவரைக்கண்டக்காற்றாரிப்பாய்பாய்ந்துகதவையடைக்கிறது, மல்லுக்கட்டுமடையரைப்பாடவோபலேயசகாரவில்வாழ்பெரியமைமே. ௯

வெள்ளைகட்டியுஞ்சீனியுமொட்டலாம்
விக்கிகொளவுறசெஞ்செய்யலாபொரு
பெண்ணைகட்டிகொடுத்திடலாம்பிள்ளை
பெருவதற்குபுட்டன்படுவார்கனோ
பண்ணைகட்டியமென்மொழியார்நமை
படுக்கைவிட்டிலவந்தாளேயவடனைக
கண்ணைக்கட்டியனையாமலேன்விடார
கழனிசூழுமபழனியிலவேலனே. ௰

எந்நிலேவறியவாககுபினியாககவிப்புலவருக்குமிகவியந்தப்
போதுமலேதனையெகாடுக்குந்தஞ்சைநகரகருவப்பபூபனெற்குக்
கோதிலேகட்ந்தழறுமபலரிடத்திறசெனறுதமிழ்கூறுவண்ணங்
காதிலேயொட்டிடுந்தாடையின்மோதக்கடுககன்றனிட்டானே ௰௧

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும்பெரும்பிறைக்குகிகாகவணக்க
றைறக், கொம்பிறைகருக்காலைபயார்க்கடுனைகாசோணைகொல்லறு
லதார; அம்பிறைசூர்விழிப்பாவை யாயர்குழலகொல்லுலியகவிற

௯௩, செம்பிறைக்குஞ்செவ்வண்பிறைக்குங் கரும்பிறைக்குமொருத்தனித்
தென்னசெய்வாளே.

மூக்கிலேயொளிதிருந்தான்முக்கண்சாமி
முதியகடற்போயபடிசொன்னமுருகசாமி
தாக்கமலப்பொருட்டினைசொன்னதலைநாற்சாமி
தடவரையிலுழன்றுநின்றான்றந்தபண்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தகாசைவயிரவசாமி
வணங்கிக்குத்தவலராமரன்றோசாமி
ஓங்கியப்பிமையில்வயிறுபொன்றாவதாகசாமி
உதவுயலேவனபடைசாமிருள்டிவேலை

வஞ்சகசக்திலொன்றானைக்குதிக்கை யிக்கதிரண்டானைவணங்காருள்ளே, அஞ்சாமைமூன்றானமனைபொழிநாவொயானைப்பகைதனுக்கு, தஞ்சவினைக்கஞ்சானைசெனியனியானைத்தாசனுழானைச், செஞ்சேன்மறைகெட்டானைப்பாங்கிரிவாழ்க்கடகத்தைச்சிந்தைசெய்வாம். ௯௪

முனைதுவெண்பா.

சலசோதோசங்கதாரணாந்தாமே
சலதாரவபுங்கவன்மால காருப-புலவரைட்டு
கனகராகோணசாமதியகோடீர
சங்கராசோணசலா. ௯௫

சீரிலங்குமாடகூடவீதியீறுதிலையான்
திருவிக்குமாரபனைகைதிருமலைக்குமுன்புபோய
நீரிருநதுமாலேகேளுமன்மறுகதனைகதிலென்
னெஞ்சசொனனவார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லுமயன்றிகொள
வரிமொனதுபாயிரண்டுமாலைமுனைறுநாலுவேலை
மதியனைந்துகண்குளாறுமாமேழுலாடைபெட்
டாமொனபதன்றில்பதாடங்காலும்பொருதகுமான
அதநனைகலாயிலக்கெணவிமொனறுகாணுமே ௯௬

ஓராணைவணதேதிருவொண்குவளியூரிப்
உறைபிம்பெருமான்வீசியலாவுபவனிக்கே
நோகநிடப்பெண்ணைபறிபோனதுகேட்பேன்
நில்லென்றுகடுத்தாலவனைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போனையைவிட்டான்முலையானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புதொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால்வகைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணைகொண்டேவகைவல்லபெருவேனே, ௰௭

அடல்கொண்டெழுகுலப்படையாரூர்பெருமாளூர்
ஐயம்புகவென்றேறையமககவாசலில்வந்தார்
கடுநும்படசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிது கைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமதென்றாரிது மடவன்னமதென்றேன்
வல்லோதனமென்றாரிது வல்லோதனமென்றேன்
கொடிவந்தனமென்றாரிது கொடிவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாப்பலிசொல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே. ௰௮

வீமனுக்குமைந்தனார்வேதனையும் வேதனார் தனைத்தனிசனைகுந், காமனுக்குமைந்தனார்வீமன்தம்பி கந்தனுக்குமாமனார்காமன்றனே, மாமனுக்கு மூன்றாமையன்றந்தைதானன்னைபத்தில்மூன்றமைவழங்கவரே, ராமனுக்குச்சினந்தனையாசவேண்டும ராவணனுக்குத்தகப்பன் ராமன்றனே. ௰௯

(வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனாகிய-திருமால்) (வே-மூங்கல்-மைந்தன்சிவன்) (காமன்-கற்பகத்துக்காசனாகிய-இந்திரன்) (வீமன்தம்பி-அருச்சுனன்) (கந்தனுக்குமாமன்-காமன்-இந்திரன்) (மாமன்குதிரைக்கிறையவனாகிய நகுலன்-தமயன்-தருமன்-தந்தை-இயமன்) (இராமன்இராவுக்கரசனாகியசந்திரன்) (இராவணன் இருந்திறமுடைய மன்மதன்.)

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்குதா நாப்பிள்ளைக்குறிபார்க்கும் வேதனேன்னும், மண்பிள்ளைதிருந்தாற்றுங்கிளிப்பிள்ளைமொழிபயிற்றுமடவார்க்கெல்லாம் கண்பிள்ளைசிறுபிள்ளை யெனக்கவளோவொருபிள்ளை யெளியேன்பெற்ற, பெண்பிள்ளைபருகுயாமபெரியபிள்ளைக்காகொடுத்துப்பேசுவாரே. ௨௰

விறகுசரிக்கக்கரிகருக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுமிடைத்தகதென்றுலாருகப்பிளந்துகொள்ளப்
பமகுபறநின்றேசொறியப்பகமாயிருந்தபாக்குவெட்டி.
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுதரோயிற்கொடுப்பீரோ ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இசைவலனேயுனக்கில்லாதகதென்னவிதயமென்ன
பாவுணவேதுசுவையற்றதெனசொற்பான்மையென்ன

தாவுரைசெய்திடவேன் றனதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான்
வாதிருவேங்கடநாதாவென்றேனபொன்வழங்கினனே ௨௨

இல்லாதென்ன-திரு-இராமென்ன—வேம்-உணவேதா-கடன்- சுவை யற்றதென்ன—நா—சொற்பான்மையென்ன—தா-இருதிறபோந்தபொருள் திருவேங்கடநாதாவென்பதாம்.

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடேறித்திரிவானைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லையென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேறென்றேன்
மல்லாருமபுயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே ௨௩

ஆவினமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரச்சர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே.

கல்லைத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான்குடிக்கத்தான் கற்பித்தானா, இல்லைத்தானபொன்னைத்தா னெனக்குத்தான்கொடுத்துத்தானாட்சித்தானோ; அல்லைத்தானசொல்லித்தானாரைத்தானோவத்தானையோவெங்ஙன், பல்லைத்தானறிக்கத்தானபதுமத்தானபுவியுற்றான்பண்ணினானே ௨௫

வந்தசாபாண்டத்தலைத்தகாவிற்றுண்ணும்
வாசமுறுமுடைதலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொலைநினைந்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
திருமென்றேசங்கரனபாறசோறசேனப்பா
தொஞ்சமலைபிரப்படியின்புண்ணுமேவடன்
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவனவில்லாலடித்தபுண்ணும்
பரமன்மேற்காட்டினன்றப்பனன்றே. ௨௬

கள்ளிக்கேன்முள்வேலிகழுதைக்கேன்கடிவாளங்கறுப்பில்லாத, உள்ளிக்கேன்பரிமளங்களுளர்நிலத்துக்கேன்னினைநகளொடிக்துப்போடும், கள்ளிக்கேன்கோடாலிதுடைப்பத்திற்கேன்கவசஞ்சும்மாபோகும்; பள்ளிக்கேனதிவீரமழவாங்கபூபனெனும்பட்டத்தானே. ௨௭

கயக்காவிராறுங்குழற்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைசசெங்கையாரோதன்மைந்தா
இயக்காநின்மார்பிற்செழுர்புனையந்தார்
இப்போதுநீகல்கிலென்பேதைமார்பில்
சயக்காமவேளப்புதையாதுமூத்துத்
தாமஞ்சூடர்சந்தனப்பூசினாலும்
செயககாதுவேயோசெவிக்கும்பொறுக்கும்
தீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே. ௨௮

சொன்னமன்னமாடைதந்தான் விதியில்வெற்றிலைபாடித்துச்சருளுந்தந்தான், கன்னலின்மோதிரந்தந்தான்சரப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்கன்றந்தான், செந்நெல்விளையூர்தந்தானபோதந்தானமலையில்வாழ்சிவந்தனுங்கட், கென்னதந்தானென்றவர்கட்கெதந்தனையுந்தாந்தந்தானியம்பத்தானே.

நரிவெழுந்தலங்காரம்.

அத்திரமேவளைவையபாசியோனாறிற
கனைமங்கபோமுன்றினிடையங்கரத்தால்
மெத்தரபிக்குற்றானைவாதனைந்தெனிக்க
விதனைமநற்றிமற்றையெழுநதோரரில்
பரதுடையானைத்கடிநதபெண்ணாச்செய்தா
பரிவிறுகாவோனிருதாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனேதெளியசிங்கன்றவத்திற்றேன்றுஞ்
சிதாராமப்பரபலதியாகவானே.

அத்திரம்—பகழி—வேளவலயம்—கடல்-இராசிகன்னி- இவற்றினடுவேழுத்துககடன். மற்றையவெழுத்து-பழி-கல்--கனி-பழியால் இராவணனைக்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்துசவரியின்கனியைத்தின்றவன்—திருமால. ௨௯

கல்லாலயமாக்தேவருமாங்கழுதைநகசடாபோதிசமக்குங்
கடாவோவுழுதுபயிரிடற்காக்கட்டம்பன்றிக்கிளையாகும்
புல்லேறிசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ

பூசிமுடித்தமறையோர்க்குப்பொருளையீந்துபுகழெய்தும்
மலைக்குட்டிச்சுவரெனினோமாமுறைஞ்சுமறைவார்க்கு
மதியாத்திடைப்பந்தாமெனினோமாடகூடந்தனைவிரும
அல்லாதுழுத்தன்றனக்கிணையாயானையுரைப்பேன்புவிமீதில்
அவனைக்குறித்தாக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே ௫௰

வீரவெண்டையப்பசாபதியாகாசர்கூடலைசூழ்
வீதிகண்டுபணிகண்டுவிருந்தசணைபெருந்தியாய்ந்
தூரநிறைபூவைகாளிதுநின்றதினமோகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசமறிந்ததிலையால்
மாரனையபுட்டசாயமாறுதில்லையிரவெளாம
மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதிலையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுகவியிலையென்றனதையொழியுமோ
அதுவுமிலைவிதியைநோக்குமாவதிலைகாணுமே ௫௧

சத்தபங்கி.

திமிரமருசபுலாதிகளேதருசேடரிதாய்மாறுஞ்
சென்மமகாமால்வசமேமசமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமாசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகசேவசகோதாநாடொறுமேதேறுங்
கவிமகள்சோவேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புண்டாடவனேமீறும்
மாகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௫௨

திமிரமருசபுலாதிகளேதரு-சேடரிதாய்
மாறுஞ்சென்மமகாமால்வசமே-மசமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமாசிகாமணியேகனிவாயருள்-கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே-விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகசேவசகோதர-நாடொறுமே
தேறுங்கவிமகள்சோவேடுவனே-புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணா-ஆடவனே
மீறும்மாகரவேலாயுதனே-முதுமறைஅறுமுகமுருகோனே

நவபங்கி.

அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்புனிதர்புவைடாயிலமாபொற்கானே

கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனேநல்கு
கதிபுறவேலானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூர்முதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியகமேவாழ்குமாரகுலவியமயிலைமலைக்குகனே ௯. ௯.

அரிமருகாகருணையனே   திட   ஆரணனே
போதன்னரிபிமையோர்குழுபுனிதாபுலவடர்   அயில்பொற்கரனே
கரிமுகனையசகோதரனே   படி   காரணனே
நாதங்கதிபுறவேலானவனேநலமிகு   கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே   வடி   கூர்முதே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேஉலகருள்   குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே   கொடி   வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமாரகுலவிய   மயிலைமலைக்குகனே.

சதுரபங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திமிரமருதபுளாதிகனோதநகேடரிதாய
குமாரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்சஞ்சரிதோள்புனாடவனே ௧

பொரசகம.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமகாமல்வசமே
கூடனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமாகாவேலாயுதனே ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறுமாகாவேலாயுதனே

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா; முதுமறையறுமுகமுருகோனே.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மதியாலே, குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா, அறுமுகமுருகோனே

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாலுஞ்செங்கமலயனுமே
நாடொறுமேத்துநாவிமகள்சேர்—வேடுவசே
ஆடவனேம்பரமாகரவேலாயுதனே
கூடவைவேகூறுங்குரு. ௮

நவபங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே ௧

புலவடாயிலமர்பொற்பரனே, நலமிகுகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைமலைக்குகனே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிமருகாகருணாலயனேதிகழாரணனே
கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே ௩

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா. ௪

சந்தவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடாயிலமர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனே நலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலையலைக்குகனே ௫

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௬

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

அயிலமர்பொற்கரனே கயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனே மயிலைமலைக்குகனே ௭

இடவாரணனே டடிகாரணனே
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே

வெண்பா.

ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிகா
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்—மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங் கதி ஆக கூய. ௯

ஆக செய்யுள்—எஎ௨.

மதுரகவிராயர்.

வெண்பா.

துங்கவளைமார்பா துரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமை யியம்பக்கேள்—பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குறுதலைந்துகுழையாறுமுலை
மாயவிழியேழாமதி. ௧

அந்திவெடிமுல்லையரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்குமெல்லியலே—சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோடடிக்கொளுத்து ௨

சித்திரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுளவும்பளிககறைநள—இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையாளிருப்பிடமெனறாசொன்று
ரிக்குசசிலைபாலுக்கின்று ௩

நீளத்திருகதழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
காலைக்கிருப்பாயோநல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்கானீயெங்கேநானெங்கே
இன்றைத்கேசற்றேயிரு. ௪

விருத்தம்.

உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூரானந்தரங்கா வுன்பாற்செல்ல
வலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கொண்டோமெழினையான் வலத்தே
ண்டோம், பொலங்கொண்டழணிமாடமிமிசையிற்புபறவழுப்புது

ன்னுவர், தலங்கொண்டோநினதுநகைமுகங்கண்டோமினிவேண்டுஞ்சனங்
கண்டோமே (௫)

இராமகவிராயர்.

கார்படைத்தகாதலைத்தான்றுரைதிருவேங்கடமளித்தகன்றுவெங்கும
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலாநின்பிரமபுரநாட்டி
னேரிழைக்குவிழியேழுமுலையாறுசானைந்துமெறநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனிகுன்பவனைப்பாந்திடாயே ௬

சொக்குப்பறகரும்புறுபாக்குங்குருவிபறக்குங்குயிலபாச்சும்
நக்குப்பொருக்கிகளுப்பறப்பாநானேனபாபேனசாதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியபாசெகமோனடாததுமரகாரின
பக்சமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேனபறவேனே ௭

மூவொன்பதெனபதிலோநாளிலைமொய்வனத்திற்
றேவேந்துவிருந்தானிலை-நேரா
வளையாசநடையிலைவரிறாவியமும
முலைபபளையான்முயங்குதற்கு. ௮

சென்னபுரிவரதுசிவனுயிமனைனை
அன்னமதுகாணுதவனுக-மன்னுசிரங
கைகொண்டைச்சொமன்கடடிசசடைமுழுத
மெய்க்கொண்டரேணிருதுமே. ௯

தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பரியாப்பின்னோ
முளம்பிச்சைகளவனிலமுட்டை-கனபெறற
மிதாலதுப்போற்றுகின்றவேதாசலனினைப்போல்
ஏதகைத்துமாகிலரேயென் ௰

சோரரெல்லாம்வெண்டிகைளைமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னுச்சரியம-ஓராமல
நாணிவாசைமேவுநாசை ன்றந்தருளும்
சீனிவாசையன்மனைஞ்செய்து. ௰௧

அஞ்சம்பிறுலைய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பிறுலைய்துமப்பாவி-நெஞ்சமுறும
காவிக்கணாந்தார்கலசைவேதாசலனே

விருத்தம்.

மகுடமேவு தவளைப்பணிப்புயனென்றேனோ
மதுவளர்ந்தூழ்நல்லைநகர்மன்னனென்றேனோ
முகுந்தமெய்யவசிகாமணிமாலுக்கு
முத்தவொருமகனெனநான்மொழிந்திட்டேனோ
பகுமாசனத்திமகனென்சேர்ச்சண்டை
பணைஞ்ஞுநின்றானாளுற்பநிந்துன்பக்கால்
இதுவேகாசலமென்றேனிதறமென்னன்னே
எதேதோவைதுபழியிடுகின்றீரே ௰௬.

பூதகமலன்கல்லைவேதாசலன்மே ராஜூநவமைக்குட்பொற்பிலாலென், ருக்கயரோர்சொலகேட்டுவாணியரிபாலுரைக்க வடைந்தாளன்றேன், தாயகுவனபோயிருகதா னாணிட சதிநசொல்பரிசதாய்சகழலைஞ்ஞாரூன, ஞஙயநதசநிறங்கறபாணிவஞளில விநறிங்காளெழிறகணமானே, ௰௭

ஆத செயாராசாஅசா.

பொது

பலவித்துவான்கள்பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டுடைஞ்சிறுதாப்பிட்டுக்காதமன்ணை சமக்கே
ஆப்பிடுக்கொண்டடிபட்டகொக்கேசருக்காளைபட்டுச்
சேப்பிடுமைபிட்டுப்பூமாலைகந்தங்கிடோந்துமஞ்சட
சாப்பிடுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௧

காமாகயற்கண்ணிகோபம்பொறுவென்றான்கண்பணிநீர்
ஓமானகாத்திற்றுடைக்கரிதேமெசுகமேழமெச்சும்
கோமான்கரத்திற்குணிகிலோயன்குனகிலம்பில்
மாமாவின்காலல்லவேமன்னவாவுன்மலாக்காமே ௨

கைத்தலச்சன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலகலெனச்
சத்தமொலித்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்கஞ்சநிக்கிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே.

பரிக்கொம்புபோலப்பகவான்சரிதைபகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாயினுமீயார்கடனுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலைபினரருக்கிவரக்கன்னியர்கை
நரிக்கொம்புதானுமுண்டோவேங்கடாசலநாயகனே ௪

கேளுந்தகாளையின்மைந்தாநின்னையரைக்கிட்டிமக
வேளவந்தபூசனிடமதிகாயவெருண்டொடனறு
தாள்வந்துபற்றிமுன்வாய்ப்புகைசுகந்தேனின்றுதாழ்மைசொன்ன
நாளுந்தநாளல்லவேயிந்தநாளுந்நாயகற்கே ௫

கற்றனவொக்குமப்புதினகேட்பனகண்டபன்னுள்
உற்றனவொக்குமொருபகறகாண்பனவொன்னலரைச
செற்றனவொககுஞ்சிறுநகைசெய்வனநீயர்செய்பப
பெற்றனபெற்றியென்னுண்மறபபாவைபெருநகுன்றனே ௬

பக்குவமாகக்கவிநூறுசெய்துபரிசுபெற
முக்காணம்மெதிர்பல்காலும்போட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடபோவெனும்லோபரைபபாடியதுக்துவைந்த
குக்கனையாண்டருள்வில்லவனைத்துகைகுபிலெம்மையே. ௭

பொல்லாமதபபயலெங்கோமுஞ்செய்யும்போருபெணைக்
கொல்லாமற்செல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமிவை
காலலாமதொலைந்தமெதன்னறன்னினன்பாவிபிபபோதன்மனம்
கல்லாயிருக்குமெனறெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. ௮

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டிச்சியிம
சாலவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிரமாம
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிடவே
ஆலமுருக்கருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. ௯

நாலடிவள்ளுவராமேயிப்பாலைகடந்தபெருங்
காலடிமேடைபாணடிபேகட்டுவிறபட்டும
பாலடிசிலவெண்ணெயுணடோனரங்கன்பணிவனைபில்
வேலடிமுள்ளுக்குபாயமிட்டேகுமவிழைவுநன்றே. ௰

புலியைக்கொடுதைதப்பசுவாங்கியோபுலிப்பூங்குழலாள்
புலியைபகதின்னவிட்டுப்புலியைபதநிறைதகற்றிப்
புலியையரைத்துப்பல்காரஞ்செய்துபொருந்துமுநட்
புலியைக்கள்ளிபபுடஞ்சாறுவைததாடப்புநடனுந்தே. ௰௧

(புலி—வேங்கை-பொன்) (புலி—மயிர்ச்சாந்து) (புலி—புல்) (புலி—வரி—நெல்) (புகாப்புலி—முகத்தாமரை) (சாறு—திருவிழா)

வேளாமழகன் றுறைசிசக்கரதியென்விட்டிலொரு
நாளாகிலுமொருகாலங்கிலேனேயந்தநாளுமவன்
தோளாலணையுஞ்சுகவாலிபத்தைத் தணிக்கவொரு
நாளாப்பிறந்தனையேமைந்தனேயென்னவாயுனக்கே. ௰௨

நடந்தானொருநன்றிமாராசகேசரிகட்டிறகொங்கைக்
குடந்தானைப்பொயிலாயுங்கண்டுகொற்றவருந்
தொடர்ந்தாரசயாலியெடுபோகமவிட்டாரத்தசைவமெல்லாம்
மடந்தானடசதாசிவபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே ௰௩

நாலாகலைதெரியேகர்பவானந்தன்றட்டிலவளர்
சேலாகத்தக்கண்களைப்படைத்தபெண்ணேமின்னிறதிகழும்வயி
றாலாகவுமலைக்குமபாபாகவுமலையிலமிசை
மாலாகயானைபனைசிகொள்ளவந்தெழுந்தமாளிகைக்கே. ௰௪

அரவிந்தநன்பன் சுதன்றமபிமைத்துனனன்னல்கையில்
வரமூந்தியாயுதம்பூண்டவன்காலுமுறங்கவன்றே
பாமனறிவிரியைபொருந்தியவைந்தனைபகைவன்வெறுப்பை
உரமெனவெறடுத்தவன்மாறனுறனைசேவலுதெருண்டொடியே ௰௫

சங்காண்டேனிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்றோர்
மங்கையபேறிப்பவாகனங்காணுமறப்பெறங்கவனோ
கொங்கைகளிரைந்துடையவளாயிகருவல்யத்தில
எங்குநதிரியுமவயிரவனாதிப்பனறேதினையே. ௰௬

மாத்தானைப்பித்தனைமாடேறுவானைமதகரித்தோல்
போர்த்தானைவேதப்பொடிபூசுவானைப்பிப்பூதலத்தென்
ஆத்தானுடனெதிர்ததம்பலத்தேபொன்றுமாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பையலுக்கோமகளேமயல்கொண்டனையே ௰௭

கானவர்தான்றினைசெய்தனரோகண்டகண்ணல்லவோ
தேனமர்வண்டினங்காள்கிள்ளைகாள்செழுங்கானைவிட்டுப்
போனவன்றானல்லவோநெடுங்கானிப்புனமல்லவோ
கானன்றுனைலலவோசொலவேண்டுநடுக்கண்டதே. ௰௮

தாராளனெங்கடிருகின்றைச்சேடன்சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழற்பெண்பேதையைவிட்டனிபிரிந்தால்

சிரோமணிக்கிலையமுதிலைபஞ்சாணைச்செல்வனில்லை
காராரபொழில்வளர்காழிப்பிரானிலைகாப்பதற்கே. ௰௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவிழியார்த்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வளவவ்வளவேயிதழ்சீர்சொளவஞ்சிக
கொம்பளவெவ்வளவவ்வளவேயிடைகூறெலுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனந்தையலுக்கே. ௨௰

கச்சணிகண்டத்தாரூர்த்தியாகர்க்கினவெற்பில்
கச்சணியும்முலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமத்திரண்டாமெழுத்திலரையெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துவாய்த்ததுவே. ௨௧

அச்சுதன்—அரி—இரண்டாமெழுத்து—ரி—அதில்—அரையெழுத்து பாதி
ரி—வஜ்ரபாணி-மனைவி-சசி-சந்திரன். (பகை-பாம்பு)

போமேபொழுதுவருமேமதியமபுரண்டெனங்கம்
வேமேமதனனசரந்தைக்குமேதைத்தபுணவழியிற்
பூமேவுதென்றல்விகுமேயெனபெண்புத்திபோய்விடுமே
கோமேதகப்புயமேழமுவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்பொழிபாவைவல்லொண்
மேலினுங்காமனசாந்தைக்குமேவடவேங்கடயவிட்
டாலினும்வேலைநீலினும்பாம்பினுமாக்துரத்துங்
கோலினுங்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௩

பெய்யினுநலவரினமபொருமயிர்வீழ்தொடக்கம
செய்யினுமானககவரியுயயாசிற்றினைககாயவர்
வையினும்வாழ்வர்ககையைக்காதுமயிநமொக்கக்
கொய்யினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௪

மாலாக்கியென்னைப்பெருவயதாக்கியென்மார்பின்முலை
பாலாக்கியங்கயபகர்பாக்கியபபாவையனை
மேலாக்கிச்சிகருவிளக்கெண்ணெயாக்கியென்மேனியெங்கும்
தோலாக்கவோமகனேபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே. ௨௫

சதுராயிருந்தகிமாலிவன்யதன்சற்பனைசெய்
தெதிராளியாயையங்கணைதூவவானத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசவினுவைமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே. ௨௬

பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கு—அம்மணம்.

அன்பட்ட சீரசெங்குர் போற்றுந்தென்கோட்டைக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடு ராசநாதபூபனிப்பூதலத்தே
நின்பட்ட போபட்டநீப்பத்துறைமறநீணிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பட்டநாலாலடிபடுத்தமபட்டமே. ௨௭

சேமன்புகலவன்செழுங்குன்றவேலன்செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவனகரிபுகந்தமாகினகைவலவா
பூமன்கணைபுமதியுமிவாடையும்பூரலிட
மாமறைமையைன்றசாபமென்னவேறுஞ்செவிவாடுவனே. ௨௮

(சோமன்-இடபாகனன்.) சாபன் கரி இந்திரனூர்தியாகிய-மேகம்
மாமன-ஈருலன ஐயன-தமையன-சகோதரன.

குவேறிச்சங்கமடைவார்தடையுந்துறை நகராதங்கி
மேலேறுவாண்ணிவர்க்கைக்குடநீடுபுகரிகடிபூச்
சாலேறப்பந்தணிப்பிறுந்தனவயமூரணைபால
மாவேறுவாணபரியாவேழ்தருணடிமாமயில் ௨௯

பாட்டுக்குப்பாத்திரலேலோரைப்பாடிப்பரம்பெறலாம்
மோட்டுக்குளப்பறைப்பாம்லென்றுபுழுத்துண்டபுண்டோ
விட்டினக்குக்கீரரபுரந்தாண்டோவெனாவாப்பெருவெற்றிலேயோ
பட்டுக்குரசமைத்தகைண்டாயவெள்ளைநாயவிருப்பமுமேனா. ௩௰

செவிக்குஞ்சிகத்தக்குய்யானைக்குர்வெற்றிக்கருடனுக்கும்
வலிக்குமுயியபிரான்துக்கண்டுக்குமவனசவிக்குப
புலிக்குஞ்செய்யப்புராதநாளிக்குப்பட்டைக்குப்பூரிக்குஞ்சீட்
டெலிக்குஞ்சரநாதபுணடோவெள்ளைநாயவிருப்பமுமேனா. ௩௧

கலங்காதவிரியாருநிறும்போகின்றகாலமைந்தா
நலங்காமமேலெபொலியாட்டுவமோரவித்தநாவிலந்தில
சலங்காற்றுநகோட்டையுதிமேற்தலைபத்துதகாணிநர்தும்
இலங்காபுரிநிறைந்தோவெள்ளைநாவவிருப்பவமேன. ௩௨

எரிக்குமதிச்சடையண்ணாமலையமெழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூணைமதிநகப்பொறாததமபாததந்திறல்
பொறிக்கண்பசாசுசண்ணநசீரதூவிபொரிபொரித்துக்
கொரிக்கின்றபாசிபிலெப்படிப்போயினன்கோமளமே. ௩௩

இரைகடலோடிநதிசவியக்கிடென்றுசெப்புமௌவை
உரைபழுதன்றெனச்சோமாதாள்கழிக்குன்றத்தோர்மடமான்
அரைமணிச்சரதனங்கொண்டுபோங்கியாற்றியபின்
இரைகடலேபோய்வாமெஞ்சிலைநாளொன்றெழுந்தனவே. ௩௪

மேகம்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை—
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாலிலைநாக்
நாகங்கதலிபலவன்வாரணமென்னவுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே. ௩௫

இலந்தத்தைகயேநல்லமுதத்தையேசித்தென்காத்தில்
வளர்ந்தத்தையாதுமுணர்ந்திலையேயயலாகிமனக்
களர்ந்ததையேயெனதிருவாங்கேசர்க்குச் சற்றச்சொன்னால்
அளர்ந்ததையேயளந்தாய்பின்னையாதுமளந்திலையே. ௩௬

ஆயத்துறைபிற்பிறந்துவந்தந்தணர்பாற்குடித்து
மாயக்கண்வேசையிடத்தேகவளர்ந்துவண்ணானொருநாள்
வெயப்புலையிடத்தேநடடுரசெட்டியேயென்றபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தனள்காணந்தப்பொய்மகளே. ௩௭

பூச்சிலைமன்னற்கைசசேவகனேநந்தம்பொருப்பிடத்தே
காச்சியபாலைசகுடிபோவென்றனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிலேதனுகைகள்பிள்ளைகைகாமறகுமுன்சொன்னதாய்
வாய்ச்சநென்றேநடந்தாளபாலைபாணவனந்தனிலே. ௩௮

தோப்பிலேவாரிலைதென்றல்வாரமற்சுடுமதிக்குக்
காப்பிலேவாரிலைகாமன்வாரமற்கருங்குயிலவாய்க்
காப்பிலேவாரில்லைதென்னைநகேசாக்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்டுகொளேன்குறைசொலவியே. ௩௯

அணிபாரகடுக்கைகருந்துப்பைகங்கையருகுடனே
பணியார்சடாடவிநகசசாலைநாதர்பனிவரையில்
தணியாதமாமதப்பேயபிடித்தாடுமித்தையலுக்கு
மணியாட்டிநால்விடுமோசொல்லுவிரிந்தமாலதத்தே. ௪௰

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தாமர்
வேதாமருவகுலவெள்ளிவைப்பறைவிரிபூதலத்துள்
ஓதாயின்றியிரண்டிளநீர்ந்தாநிற்குமோ
மாதாகிலுஞ்சநறங்கிலலாதிராதிடையேந்திழைக்கே. ௪௧

நாணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மாணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்வழுதிடுவன்
ணமிருந்தாலும்மார்காசும்பெறுதற்கரவணைப்
பணமிருந்தாலவர்க்கெல்லாருமஞ்சலிபண்ணுவரே. ௪௨

உரகத்திலேகிடப்பான்சக்ரபாணியுயர்ந்தகும்ப
கரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பானகாமராஜன்மிகுந்தவெழு
நரகத்திலேகிடப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௩

சேய்க்கறியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன்சீசியவன்
வாய்க்கறியாதவிடக்கானதுமில்லைமரக்கறியுங்
காய்க்கறியென்பதும்வேண்டான்சப்பாரங்கனக்கவிட்ட
நாய்க்கறியும்புசிப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௪

தருநிகரானகான்செல்வநாளுந்தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயலூடுதனிலேனப்போலேபிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினனிவ்வுலகினுள்ளே
இருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டுவதென்னவேந்திழையே. ௪௫

கேளுட்டுமுல்லைத்தொடைக்குநாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழமேசார்மணிப்பூணணிந்த
வாளுட்டராம்பையர்மண்ணாட்டமாசர்மணத்தினுக்குக்
காளுட்டுவரின்கைநாட்டியதேவிலைக்கண்டுகொண்டே. ௪௬

ஞாயிறுபோய்விழத்திங்களைவந்தெய்திடநண்ணியசெவ்
வாயனைத்தூவடிக்கண்ணையுநாயகன்வியாழம்வர
மேயிருவெள்ளிக்கலைசோமநாதனுன்னைமேவுதற்குத்
தாய்சனியாகினளோரகுநாதகளசிங்கமே. ௪௭

ஆடியமாகஞ்சமோருசார்பானுகல்லெய்புலியும்
கூடியநாதர்பயனமுமாலம்புஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாயவந்தாதல்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந்தான்றிருமார்பிற்றுளிதொங்கலே, ௪௮

சிவந்தான்மாலைமதனையும், கடலையும் அடக்கி, இவளைப்பிழைப்பி க்கையின் பரமசிவன் கண்ணையும், திருமாலம்மையையும், சம்பந்தசுவாமி களையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமல்லியுமுண்டசமூரியாசம்
பொரிகாரிரும்புநகையும்பொன்பெறுமித்தாரகையும்
குருகாருங்கொண்டையுநீனெனல்போலென்குரிசிலுக்கு
வருகாதலேதந்தமங்கையுநானுமடந்தையரே. ௪௯

நரைக்கோட்டிளங்கன்றுநன்வனைநாடுநயந்தளிப்பன்
விரையூட்டுதார்ப்புயனைவெறமிழ்மன்னன்றேவிருப்பிக்

கரையோட்டம்நின்மரக்கலம்போட் டென்னைக்காணவந்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந்தாய்சிங்கபூபசிகாமணியே. ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வான்பிறையோவல்குன்மான்குளம்போ
செண்டோமுலைநித்திலமோநகையிடைசேர்துடிகற்
கண்டோமொழிகுழல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோவிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தோகையற்கே. ௫௧

வண்டொத்துவண்டிசைபாடுந்தெரிந்திடும்பாரன்வரைக்
கண்டிருந்தும்வடிவேலிரண்டெனச்சுருப்புவில்லும்
குண்டமநந்தும்பொற்றேருந்தாமரைகுழலைதந்தால்
தண்டுகொண்டெட்டடிவென்றிடலாயடிதாரகுழலே. ௫௨

ஆலங்குடியர்சங்கஞ்செறியந்தரஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரந்தினாகசெபெடுத்தவாபேவிடையர்
ருலக்கண்பெப்பினர்பாடநிகோன்பதிகோபாசவியர்
பாலன்னைககோற்பமடைகூனைக்கனைறாரிகபடைபதொடிக்கே. ௫௩

ஆமாவிசழந்திடைமாலினியுமோயனரிவிசேன
போமாவுக்ளாவிட [illegible]
ளாமாபராமுகமாயா [illegible]
தாமாகுகனெனுநகாமாவயிறுகாசசணைமுகனே. ௫௪

ஆக—பொய்யாமொழியார்.

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச் சோதமொப்பானன்மென்று
கன்னிகுறவள்ளிக்குக் காலிலே—முன்னமே
ஆட்டுக்குக்கொம்பிலே யானைக்குக்காலிலே
பாட்டுக்குளாராய்ந்து பார். ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன் றுமேவழியொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிநானமூன்றி லொன்றென்றேன—ஆர்க்குமே
பொதுவென்றான்பூவென்றேன் போயினனேதோழி
இதுவோவனையமீச னியல்பு. ௨

பறவைநாய்நாவம் பகைவிலங்குபங்கம்
செறியுமிருணாஞ்சி தடன்—குறகிழவன்
என்றுரைத்தவிரைந்து மேர்தனைடத்திற்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்ப ரால். ௩

பரியூர்வார்பாலருந்தல் பண்பாமுடற்குக்
கரியூர்வார்பெண்ணின்பங் காணல்—விரியும்

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த லின்பஞ்சேசெல்வார்
பசிவியவுண்டல் பயன். ௪

தக்கசகுனஞானபதஞ் சாமூர்த்திரியஞ்சொன்
மிக்கவசீரிகனு வென்னைநதாய—ஆக்கமிலை
கூடினுங்கைக்கூடிவருங் கூடாதொழிந்தொருபால
வீடினும்வீடி விடும். ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வெள்ளியிமேல்
தக்கனாரைத்தகர்த் தக்கனார்—டொகைவாய
ஆக்கினார்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத் தான். ௬

ஓடினானென்ப தூணார்க்குமுனைக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நரகமோ—நீடியே
ஆதவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணனெடிய
மாலவிடஞ்சரி யாதே. ௭

அசனமின்னைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவரு வாயமைம-இசைநாகைச்
சின்னப்பாலவெண்மதியஞ் சேரிமையதக்தேபிறந்த
அன்னப்பாலிங்குவந்தா லாம். (அன்னப்பால-பரமசிவன்) ௮

தலையிலிரந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையின்மடமகளுக் கீவான்—உலையிலை
இருப்புவனமேனியனே யெனறேலோவரவாம்
திருப்புவனத்தீசன் றிறம், ௯

ஆச்சரியந்தென்னமா மத்தனையுங் குத்தாமலை
காய்சசிருக்குந்தென்குடந்தை காவலா-மாச்சான்
வரக்குப்பையாமீ மருவாநாளெல்லாம்
சாக்குப்பையாமேதனம. ௰

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எல்லோர்தாண்டன்று மேற்றது—தொலைமரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக் கால். ௰௧

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரியாகி விட்டேனே—மூந்தவே
ஆழாழிநஞ்சுண்ட வாபத்சகாயனேனும்
பாழாவான்கண்ணேறு பட்டு. ௰௨

கைக்குடமும்ரெண்டு கனககும்பக்குடமும்
முகக்கு—முங்கொண்டான் முறியாதோ—மைச்சமூமீர்
வேய்க்காற்றினால்விளங்கும் வீராசுதிமாநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்று விடை. ௰௩

வையப்புகழு மயிராயிர மெடுத்துக்
கையிலொருமாநகரைக் காணுமல்—வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் றிருவடிக்கென் றுயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினு னான். ௰௪

பாம்புசேர்தோளிணையாள் பாளயத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியை சாரானை-வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ ளானைமையோக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றினையபா டான. ௰௫

அட்டமியிலோதினு லாசானுக்காகாது
இட்டருக்குப்பன்னுன்கு ரிதாகுடி-கெட்டவுவா
விதனைதகருநாசமாம வெய்யபிரதமையில
பித்தரும்பேசார் பிறை. ௰௬

ஆயிரம்பாகசன்னமுலையென்னகடைக்கன்னிபாதி
ணுயிராபாககாலுனுன ளுணையிலுல-கியிரங்கி
வந்தாளேவனை மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளமேவதிலேயே தான. ௰௭

(ஆயிரமடாக நளாம) (பதினையிரமபாக்கு-ஆய்மணம்)

பிறப்பித்தோனவித்தைதனைப பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசமு செய்தோன்—அபயமளயரி
பஞ்சத்திலன்னம பகாந்தோனபயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண். ௰௮

கானக்கடன்தலைக் காவண்ணான்முறைமால்
நானக்குழன்மடவி நாணுமால-மூணககால
தனைகையிறசங்காழி தாமிருகாபமேயையதேன்
என்கையிறசங்காழியில்று. ௰௯

கட்டியடிப்போர்களுகு கண்டிரேற்றுவார்க்கும்
எட்டியடிப்போர்கழுமீவரோ—இடமுடனே
பாடுவோர்க்கியாரோ பலதுதாததாடையினிற்
போடுவோர்க்கிவர் பொருள். ௨௰

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடக்குதைக காரியா-ஐயா

குடஞ்சுட்டிப்பினையோனைக்கோபாலாமுத்தா
வடஞ்சுட்டுக்கண்டுயிலாணம்மானை. உ௧

உன்றன்மகனையெடுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன்மகடனியல்புகேள்—குன்றாச்
சிரப்பணிபனேவருஞ்செவின்மணியோசை
கிரப்பணியுங்கொள்ளாணிவன். உ௨

நீருநனெசெஞ்சடையோனீ நகர்பாடமணிந்து
நீருநரிவேலைதகனிதீமேல்—யேநீர
படவரனுஞ்சாடப்பலியிடெனவந்தால்
இடவரவஞ்சாவோயிவள். உ௩

வாலைப்பொருந்தலால்வல்லரைப்பற்றுதலால்
மாலையடிக்கநெடுவாலுறவால்—மேலைநிலம்
உமபர்பூசித்தருளுமொற்றிப்புராணவரையில
அம்புலியுநன்கருடனாம். உ௪

அம்மையிலேயேழியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னையிடேற்றி—மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தேனேந்தப்பாவந்தீர்க்
கந்தப்பாவந்திப்போதா. உ௫

எழுதரிதுமுன்னமெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிதாம்பா—முழுதுமனைத்
சற்பரிதுநறப்பாவேநாண்பரிதுகண்டக்கால
நிற்பரிதுதானைக்கே. உ௬

பதேறுநீரேறுமென்னிதுயிர்க்குயிராம்
பரேறுங்காலொற்படியானகுறும்—வீரேறும
அன்னங்காணிசனியபறுநராமன்று
துன்னுபுமாரியப்பரோ. உ௭

கோடிதிகருங்குர்பறுமல்கமோனைநயனைக்கால வென்றால்
மாடுதின்னியென்னைமறுதகானோ—மாடுநலனி
தனபொழுதும்பேச்சுமேதனைக்கனிதந்தருந்த
உனபொழுதுப்போச்சுமேநயென். உ௮

மாடுதின்னி—வைககோனொற்செயதமருள்.

நெஞ்சடைக்கவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிபடுமுன்னே—செஞ்சடையில
வெள்ளாறுவெள்நாளும வேள்விபடைகையாறு
கள்ளாறுவென்றுசவில். உ௯

பலவித்வான்கள்பாடிய

மூவர்கவிமுன்சோமுனைந்தாறு
காவலர்மாணிக்கர்தலநாற்றெட்டோவாறுசீர்
நூதனசிவாலயந்நூற்றறுபதுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட்டோர். கூய

காலெழுத்துப்பூடு கடுவேகாம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங்கடைச்சாதி-மேலாக
ஒட்டிமுதலெழுத்துமோதுமூன்றாமெழுத்தும்
விட்டார்பாமனுக்குவீடு. (புகையிலை-புலை-கைலை.) கூ௧

முனியநட்டுமுட்டிச்சுமுன்னிலக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கல்வுநாய்காக்கும்—தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும்பார்க்கும்பாயபடிக்கும்
கைதலத்திற்றடியிருந்தக்கால். கூ௨

பகலொன்றெறுக்கிலம்பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலுறுதாற்றுர் விண்ணின்—முகிலைதளைல
பெய்யுமழையைத்தடுக்கும்போமழுகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால். கூ௩

வந்தவழிகளையாதுவாய்ப்புதைத்தந்தருள்வாய்
செந்நுதவளைக்கையாதுவாரகையா—சந்துவிளா
கோடையிடத்தாமனைகுரிசேவைக்கச்சியுளத்
தானையிட்டதாமனைபறிந்து. கூ௪

ர்நிந்தாணிப்பாவையருளகோதையானமேல்
செறிந்தராணிப்பாவைதிருத்தப் திறந்தமைழந்த
வைகுந்தவாவாய்ய மனமேகொள்வைரிகர்
வைகுந்தவாவாய்மடுத்தது. கூ௫

மடித்தாந்தாமறைக்கும் வான்கோதைமாமேல்
விதக்குந்தாமறைகுமேமலைப்—முடிக்கும்
அந்தகர்ணபஞ்சகையடுத்தேனேயாள்வாய்
அந்தவகனைபஞ்சங்கமலர். கூ௬

அலமோதிமத்தானறைகோதைமாலை
அலமோதிமத்தாடிக்கும்—அலமோதி

நீந்தனைத் தாளுறவே நண்ணிநின் றாயானடைந்தேன்
உந்தனைத் தாளுறவே போந்து. ௩௭

ஓர்ந்தவண்டலையானே முக்கமலத் தோசையானே
சேர்ந்தவண்டலையானே மிக்கிளையும்—சோர்ந்திலகு
தூயகஜேந்திரகாப்பா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருந்தப்பாய் வந்து. ௩௮

அருகும்போகாது மனைக்குமதிவொழிந்து
போகும்போதெல்லாம்போகுமே—வேசை
நவசாரப்பட்டார்போ னலிந்துமடநெஞ்சே
அவசரம்பட்டாலாகுமா. ௩௯

சல்லடைக்கண்ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
பல்லடையார் கோதநர் வைகுந்தா—நல்லடையும்
பாந்தாளினைக் கோகாலனை பாணம்பொருத்துதலால்
மாந்தாளினைத்தோர்தாலான் மாபு. ௪௰

காரக்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதரோ செல்வரோ—நீரங்கே
அள்ளியுண்ட வெண்ணெய்க்கா லம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற் போமோ பயம். ௪௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்—படைக்கிலயன்
இந்துதலையிலொன்றை யரனறுத்தபோதிலயன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான் றான். ௪௨

நாறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாலனையும்
விருமுனக்கேன்பழனி வேலவா—ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்தனையே திருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான் காண். ௪௩

ஆதிமதுரை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுகின்றமூவெழுத்து மொக்குமே—நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிழையார்நகை. (து—து—து-முத்து.) ௪௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுவென்றோ—நாங்கள்

புடலைக்கோட்டணிவதெல்லா முக்கண்ணன்சென்னித்
தலைக்கோடுபட்டதழும்பு. ௪௫

இவ்வரையுமாவிங் கிரங்குவோர்தாமிதனை
இவ்வரையுங்காக்கவல்லதன்றோ-வையவனாற்சொல்
வாணிரகமுதகமுநிர்வணமன்னாட்டதுதொண்டை
மானிரங்குவானென்றண் மான. ௪௬

வாரிதரளஞ்சொரிய மாலையினூடுருவிச்
சேரனமர்காடளவுஞ் சேர்ந்ததே-யூர்மகன்
அம்போடலைகின்ற வாயிழைக்குநீகுதிரைக்
கோமபோகுவேரத்துங்கா கூறு. ௪௭

தேயிருக்குபார்சனிரைச் செந்திலனொடென்றும
பூருருக்கையசரீப் பொறியென்றும-தாயிருக்கு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனாகவலைத்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௪௮

காமனூர்வீட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தானே
சோமனுரைப்பாய்புகுழ்ந்ததோ-யாமமாகதான்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்தனைடுடிவ
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். ௪௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவளனால்
சந்ததமுஞ்சோலைடாழ்குயிலே-வந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வாதவனைச
சங்கரனைவாசுகியைத் தான். ௫௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க-ஐங்கரனையும், கடலையடக்க-வேலவனையும்; சந்திரனைத்தேய்க்க-வீரபத்திரனையும்; மன்மதனையெரிகக-சங்கரனையும், தென்றலையுண்ண-வாசுகியையும்வந்தனைசெய.

முக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டகால்
மூக்கணனையப்பில்விழ மோதாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகினன்யெலவியலே
சாணிற்குறைந்தான்றலை. ௫௧

முக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, கால்-காற்று, முக்கணன்- தேங்காய்முக்கணன்-வேணிக்காகாமலர்-தாழம்பூ,சாணிற்குறைந்தான்-ஓட்டைச்செடி.

சேனைமேமதுரைச்சீர்ச்செழியனேசெழியன்
சாலவதிருள்ளோரேசங்கத்தார்—சீலமிகும்
சம்பாலதேவன்கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீறுட்டித்தாய். ௫௨

மங்கையர்கள்யோனிபிசைவைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்தாற்றிலொருபங்கெடுத்துக்—கங்கைமதி
வேணியான்பாதாரவிந்தத்தில்வைத்தக்கால்
காணலாங்காணுக் கதி. ௫௩

தூர்ச்சனரும்பொன்னுந் துடியுந்தாசகமும்
அச்சமறமுன்னிற்குமாயிழையும்—நச்சரவுங்
கண்டித்தவென்றுங் கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தாக்கல்லோ சயம். ௫௪

பட்டவல்பட்டாணிபொரிதேங்குழலப்பம்
பட்டவிழுந்தோசைவடையுடனே—சட்டமுடன்
உபாமற்சோறுகறியுண்டையுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமச்சிவாயா. ௫௫

குச்சிலியாமாதர் குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதா விப்பன்மூலையும்—இச்சி
தேனுங் மடமார் சிங்காரக்கொங்கைக்
கனிந்தமெனவேசொற்கவி. ௫௬

இங்கிருந்தவன்றுலைமேற்றுட்டாளிள்ளிட்டம்விட்
டங்கிருந்தவொன்றுலையவைட்டான்—எங்குளைத்துப்
பேழுவேணிவ்வுடலைப்பிதகாபிறைசூடிம
தாணுவேசொக்கநாதா. ௫௭

மெள்ளிமலைபொன்னின்மலைமேலமகிழ்விடாகி
பிள்ளைகளோடுகந்துசொலும்பிள்ளைகளாய்—தெளளுமுகம்
வாடாவழுவுடையான்மாமணியானைக்கால்
ஆடாரோவொருபப்பனார். ௫௮

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றங்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திகொடுக்க முறை.

பரமாகமியத்தைப்பாழாவாயால்
இரவுபகலென்னோமின்றிக்—குரவரியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோகோலமடநெஞ்சேபால்
பூப்பிட்டுங்காணுப் பொருள். கூ௰

கார்தனுக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெல்லாம்
போர்தறிவித்தாலுனக்குப்புண்ணியமாய—சோரதோடும்
தேளிபடவாடுந்திரைக்கடலேமன்மதன்னை
வாளிபடவாடு மனம். கூ௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங் காளிமொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியெனறும்பேர்கொள்வரோ—அம்புவியில்
மன்னுவர்புடைசூழ்வாழ்குடந்தையாரியப்பன்
அந்நாளிலேயிருந்தக் கால். கூ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருநகண்டியக்ககனகோவல்புரமதிளை
மாமனைபறியாலசலந்தானவிற்குடிமாவழூர்
காமன்கொறுக்கைகமணகடவூரிநக்காசினிகருள்
தேமன்னுகொன்றைச்சடையான்பொருதிட்டசேவகமே. கூ௩

கொசசகப்.

மெய்ச்சாசமாகவிளையாடியவேளையிலே
சைச்சாசமென்றதல்லாற கைச்சாசமென்றேனே
ஆச்சணகியார்மிதிலாசைகொண்டாரயணைத்
தச்சுருவவாளிதொட்டதாயோதபேந்திரனே. கூ௪

மின்பார்த்துவிண்பார்த்து வேலையும்பார்த்தமால்வரையு
தான்பார்த்தென்னைப்பொற்சரிபாரகருப்பவெல்லக்குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்டமாலவெங்கடராயனை
நான்பார்த்துமாதர்தனைப்பார்த்திருப்பதோ. கூ௫

முல்லைமுலையாய்த்தொடுத்துமோகமதனையவந்து
வில்லைவிலையாய்நறுக்கிமெல்லமெல்லதாராயோ
இல்லைஇல்லையென்றுசொல்லியேற்கவருமாபாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களத்தைசசுப்பிரமணியபூபதியே. கூ௬

ஆயிரங்கண்ணுகமதனம்புமேலப்புவிட
வியிரங்குசெர்தேனிருவினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணபெண்கடாயிரங்கவாணிரங்க
வேயிருங்குமவாயாவிசயாநூரயகனே. கூ௭

கன்னலெலாஞ் சிறுகுருவிக்கனமழைக்காற்றுமல்
பின்னலெலாம் புழுவெடுத்து விளக்கேற்றுங் காகாலம்
மன்னவனாந் தென்மதுரை மாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பெனவிருப்பெண்ணகைபயின்னமுமே. ௬௪

ஆக செய்யுள்–௬௱அ.

விருத்தம்.

கைத்தலத்துறுக்கணிச்சிலைத திடப்புறத்தொருக்கி
கட்கடைப்படைக்கிளைத்ததிறமேலாம
முத்தலைப்படைக்கரத்தெமதகாசிரசகைக்குணிற்கு
முக்கணைக்கரந்தெகாருக்காமொழியாமோ
திருதில்தநினைப்பதிததரசாழுதாடிக்கனகநு
நிறகுமற்புதகதனைத்திவிடைமேயமேவன
அத்தாத்தினைதடொடுக்குவிட்டுகெட்டபிறகணைத்த
லகைகளுற்றிடச்செய்விசருமதுதானே. ௧

கருபாமேலேபணியடித்துப்பனிநீர்மேக்கக்
கதலிபலாக்கனியதனைவாயபுகட்டும
திருபபாலைவார்நீசர்பவனியாடுங்
தெருவிறபால்விலைபகாசிறறிடைசசியாமே
அருட்பாலேபொருடபாலேகாமபபாலை
ஆழிசனைக்கடைநதெடுத்தவமுதபபாலோ
இருபபாமேமணமபடைத்தாநிலைசெலவீர
எந்தபபாலிற்கவர்தீரிய டமீர். ௨

பூபபார்த்துப்புசழபார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள
நாட்பார்த்துக்கொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதவென்னுல
காபபாற்றமுடியாதகையிலொருகாசுமிலலை
கடனென்றாலும்
பாப்பாததிசோரிவொளிருந்தாலுமுறங்கமதப்
பயகொட்டேனே. ௩

கெட்டசாறுதனிடுகஞ்சிகிருமியுண்டமாவறைக்
கீரைவேர்தெளிந்தமோர்முறிந்தபாகுண்டிமா

இட்டசோறுகொழியலுப்பிடாதபுற்கையாயினும்
 எங்குமன்பதாகலுங்கவின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்ப்பருப்புமுக்கனிரகுழாம்
 பாளிதங்கடாளிதங்கள்பண்ணிபாரவனையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடுமுகவினும்
 அன்பிலோடளித்திடாதவசனமென்னவசனமோ. ௪

தங்கவடகாயிலாயமுதலானமைந்தா
 றுருவொன்றுகொண்டவளநாட்டென்றொன்று
தங்குநடுநாட்டிருபத்திரண்டுபொலிந்
 தலநூற்றுத்தொண்ணூறுமலைநாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களந்திரண்டுவையைக்
 குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாஞ்சூழ
செங்கையாதலிருநூற்றெழுபானங்கில்
 தென்பாகங்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம்.

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றுமன்னவன்பிதா
 ஊர்திதொட்டேழின்மீதுறுசாபநிருபனோர்
தாதுகொண்டதாளிமாலைசூடுகம்பன்மிசைமேய
 தன்குடைப்பினவன்மறலைக்கிரீடதுவசனோர்
காதனன்றன்றந்தைபாகன்பின்வன்பகைச்சுமைக்
 கலையெடுத்தகையனையர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
தீதிறாதைகொண்டுவந்தசிலைவரைநாதியினோன்
 சிரமிருந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாதுறைந்ததே. ௬

ஓதும்-ஐந்துபஞ்சபூதம்-அதிலொன்று-நிலம்-அதில்-ஐந்து- ஐந்திணை-அதிலொன்று-குறிஞ்சி-அதற்குமன்னவன்- முருகன்-அவன்பிதா-சிவன்-அவனூர்தி-இடபம் அதற்கேழ்-விருச்சிகம்- அதன்மீதிலுற்றசாபம்-தனுசு-அதையுடையநிருபன-இராமன்-அவன்தம்பி- பனைமாலைசூடிய பலராமன்-அவன்தம்பிகிருஷ்ணன்-அவன்சேய்-மன்மதன்-அவன்குடை திங்கள்-அதற்குப்பின்னவன்-சனி-அவன்கிரீடம்-அரவம்-அதைக்கொடியாக வுடையவன்-துரியோதனன்-அவனநண்பன்-கன்னன் - அவன்தந்தை சூரியன்-அவன்பாகன்-அருணன்-அவன்பின்னவன்-கருடன்-அவன்பகை-ஆதிசேடன்-அவன்சுமைபூமி -அதன்கலை-கடல் -அதையெடுத்தகையர்-அகஸ்தியர்-அவரையர்-பிரமதேவர் - அவர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்-அனுமான்-அவன்றந்தை-வாயு-அவன்கொண்டுவந்தசிலை- மேருசிகரம்

கள்—அலைகடலைப் பிராகவுடையவன்-இராவணன்—அவன்சிரமரிந்தவன்—திருமால்—அவனைக்கொள்பாரி—இலக்குமி-அவள்சேர் இல் — தாமரைப்பூ—அதுறைந்தது—ஆலமரத்தினக்கீழிருந்தது—(இஃதுபொருண் மேறபிரிந்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்த அலர்க்குறியைக்கண்டு பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது.)

தொடுத்தமுந்தாபிழுக்ககத்தியனெனவே தோன்றியபுவனச்சேனாபதியோன், சொலக்கணைப்புலவனிலக்கணக்கவிதைத் துதித்தகங்களித்திடுவனளிமேயம், மடதினிற்புகுந்துமதுக்கிறந்தவரோர் வடித்தகட்குடித்துநின்றவரோர், வழுத்தகட்கூடித்துக்கூட்டமிகின்றவரோர் மயக்கியுட்டியக்கமுற்றவரோர்; கடுகைவிளையிட்டறிவொடுக்கியிட்டவனே கையிலேசிலம்பையிட்டவனே, கைக்கதுற்கொடியைநாவிலிட்டவனே கண்ணிலேகுழையையிட்டவனே, முடிகவிபவாயிற்றிலாழியிட்டவனே முகத்திருபதககமிட்டவனே, மூளைத்ததோலொருபான்சதக்கையிட்டவனே முழுபபட்டவர்க்கலாதில்லையே. ௭

கடுவிடம்—சிலம்பு—மலை—நாற்கொடி-வாமரி— கண்குழைகட்செவி— ஆழி—கடல்-இருபதககம்—இருபதுகண்-ஒருபான்-சதக்கை-ஆயிரம்கை.

தேமதுராகவிவிசகன்றெவனைவருபெருமான்
செல்வசசரங்கார் தானைத்திணம்பவனைவருகரிமேயம்
யாமதுவுண்டஏறுபஃதுமக்கடிமையிலாபோல
எமையயாக்குமோமயநகாதிணியியம்பக்கேளீர்
வீமன்மகனதியனேகுபேரன்மகன்புதனே
விருனைமுகமெருநவன்விரும்புமகளைகுகனே
காமன்மகன்சயந்தனேவேதனமகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடல்கடந்தளானே. ௮

வீமன் பிரமன்—குபேரன்-சந்திரன்—விருனைமுகன்-விருன் ஐம்முகன் காமன்—இந்திரன்—வே—மூங்கில்—கால்—காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவுக்கும்
விந்தையப்பாவாசியகிசந்தப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோல்விகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுரைத்திடினுமொருபேறில்லா
லதப்பாவிக்குநினதிணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே.

ஆரிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
காதிவற்றுப்போனாயோவழிகாட்டாயோ
காயேனுக்கிரங்கிவந்துகலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலகதிப்படுத்துவாயோ
பாதகாதிருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௰

நீருஞ்சுமந்தேன்விறகெடுத்தேனித்தஞ்சுமந்தேன் சாணங்கம்
நிகழவடிபட்டுதைப்பட்டேனின்றென்வையைக்காளாக
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனழகுமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியாளுனக்குச்சரியானேன்
காருர்விருப்புங்கடுவணிந்தகளனேகருணைபெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணாதசாலபாலவென்றுமா
திரும்படிகண்ணாருள்புரிவாய்சிவமேயமார்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடலூர்ச்சேவகனே. ௰௧

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

ஏறுகட்டியகொட்டிலரங்கமேயிரண்டுமுகன்வாயிலாயமே, மாறுகண்ணப்பன்வாய்மடைப்பள்ளிமேவாய்த்தவோடைதிருமால்வதனமே, வீறுசோதிருத்தொண்டனில்லானந்தி வேட்டகற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே, காறுபூம்பொழில்சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகற்குநாடகசாலையே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலமிவ்வேழின்
உருவாமேயெழுத்திடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினைங்கலையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினன்கையிலேற்றான்
ஒருமதலைதனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொன்காரத்தமைத்தானுகந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும்பரமன்றானே. ௰௨

திருமால்வாகனம்—நாகாரி—நாவாய்-கலகம்—இராசி-கன்னி—சினை—கவடு—தெவிட்டார்—ஆரார் - மாதுலன் — மாமன் — கோகிலம் - பல்லி — இவற்றி

ண்-ஈடுவெழுத்துகள்—காலன்வாமல் இவற்றின் ஏனையவெழுத்துக்களின் பயன்—நாரி-உமை (கமே-கபாலம்) (கனி-பழம்) (கடு-விஷம்) (ஆர்—ஆத்தி) (மான்) (பனி மிசை.)

கூற்றவனை வின்மதனை யரக்கர்கோவைக்
  கூனிலவைக் குஞ்சரத்தை யிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றாலகின் புறவுருவமாளத் தோளை
  யிறவெறிப்ப விளமையைப் பெண்வெருவ வேவக்
காற்றெறு நலானையணத்தால் விரலாற்சற்றைக்
  கதிர்முடியாற் காதலத்தாற் கணையாற் பின்னும்
ஊற்றழிய வுகைத்தெரித்து நெரித்துச் சூடி
  உரித்தெரித்தானவனெனை யுடைய கோவே. ௰௪

பொன்னைவாளாக் கணைநாற்றுவாரை நகாவைப்
  பொருசிலையைக் கணைசடலைப் பெண்ணைநின்ற
ஒன்மகற்காய்ச் சுரர்க்காயைவ ருக்காய்க்காதல்
  நடபினுக்காய்ச் சாணக்காய்ப் படைக்காக
மன்னுதிருல்வடிக்கணையால் வளையாற் புள்ளால்
  வயக்குதோள் வலியால் வானவராலும்
உன்னுடற்கீறிச் சிரங்கொண்டமரில் வீழ்த்தி
  முகமேலாகிங் கொண்டிறுத்தடைத்தபோகூரானே. ௰௫

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளரிக்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்க கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுனறனுக்குக்
கெந்தப்பொடியேன் பூமுடியேன்கிழமாய் நரைத்து முகந்திரைந்தும்
நிந்தமுறுக்கேன் விருப்பேனெடுப்பேனுன்னைக்கெடுப்பேனே. ௰௬

ஏழையடிக்கப் புலிதனையடிக்கான் விரசெனனென்றே காட்டில்
வாழாயற்சிறுபுலிகளிப்புலியோடே விப்புலியாய் வடிவங்கொண்டு
பாழாக்காடெல்லாம்பாதலிக்க வுகொடுப்படியில்வந்து
கூழாகியிறாரினிற்போமபொழுது குணப்போகாமற்குமுறுந்தானே. ( )

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவென்றுஞ் சிந்தாமணியென்றுஞ் சொல்லியென்கையிலள்ளித்
தாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம் பின்னின்று தள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாணமங்கே யெனைப்போவதிங்கு
வாவென்றழைக்கவும் வந்தேன் விராலியலைக்கந்தனே. ௰௮

கொச்சகம்.

காரொன்றுபேர்படைத்தாய் ககனத்துறும்போது
நீரொன்றுபேர்படைத்தாய் நெடுந்தரையில் வந்ததற்பின்

வாரொன்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
மோரென்றுபேர்படைத்தாய் முப்பேருமபெற்றாயே. ௰௯

மூன்றுகரீளக்குமுடிமன்னர்க்காத்திருக்குமுனிகளென்னை
மன்றுமேலோட்டுவிக்குமாதரைச்சொற்கேட்பிக்குமடக்குமாட்டைப்
பண்ணுகத்தலைகறுக்கும்பாலைச்சொற்கேட்டுவிக்கும்படிப்பண்டாக்கும்
என்றுநங்கிழவருக்கோரிடிப்பாகுனடைகொடுக்குமென்கைக்கோலே. ௨௰

கருந்தலைசெந்தலைதங்காணிருக்கால்கடையிற்சுற்றி
வருந்திக்குடைவைத்தாட்டிக்குங்கொதித்திடுமெய்வகல்லால்
கார்த்திகைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதாகண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங்கொத்துக்கும்வங்காரபிழைப்புதரிதென்பரே. ௨௧

சங்கையிலாமதன்விடுக்குங்கபகழிதைதரபுண்வருந்தநந்தன்னைநோக்கிக்
கொங்கைபையொத்திடுங்கொடிதர்க்குள ச்சாங்கம்பற்றுளதளிரப்பூ
சிச், செங்கனிவாயிதழ்மருந்து முள்ளுநேகொடுத்தெனக்குச்செய்தகன
றி, மங்கையரேயிந்திரவிதொக்குவடக்கதிக்கிடிலுமறக்கிடேனே. ௨௨

எமிராவோரியென்பாளெந்தாண்டிவஸ்தியென்பாள
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைத்திம்பிலையில்
காமிராப்பட்டபாடுமங்கைமீற்பாடுதமனே. ௨௩

சந்தாகவிராயர்—விருத்தம்.

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியாடைபுத்ததேவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவாகனுமகனும்பிடனுறலும
கரியநிறத்திருமாலும்வாலியும்பாசனுமேகாமபாபா
பெருமையிழந்தனரென்றாற்சிறுமனிதர்க்கெபபடிேயாபேசுங்காலே. ௨௪

வாசவனும்பிறர்மனைக்கவுடலாறுமொருவனாவடிவமானான்
தேசபுகழ்க்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மனாவேதன்சிரமொனறறுறான்
ஈசனுகல்விழிதிறந்தானிராவணைசுந்தோடசுந்தரிறந்தானமேல
நாசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனை நகடககவலலர். ௨௫

டணங்கியொருகான்முடமாகியொருகணணின்றிசசெவிபுந்து
வணங்குநெடுவாலறுப்புண்டுமனனுமுதிலவபிறு
துணங்குநலியமெலிமெய்தியசல்வாயோடுகழுததோல
மணங்கன்முடுவல்பின்சென்றுலையாரைக்காமனறுயாசெயயான். ௨௬

ட்டிறலைதிருப்பிலைத்தாற்றலைவலிபோமோவந்தக்கமதபோலாட்டுக்
நட்டியிதென்னடிசகியேகெட்டிவயித்தியன்பள்ளிக்கொண்டான்பாம்பின்

பெட்டியினுக்கையிலேனுண்டையும்பாய்ச்சிலே னன்றாய்ப்பிலமாய்க்கா யங், கட்டிலேயனில்நல்லாளாறு ந்தமதன்னிடம்பகழிப்புண்டானே. ௨௧

மாமதுரைக் கேறி மாமனைத் தேடினாளில்லைத்து
மாமதுமாத்தைக்கண்டு மாதத்துணைமாத்தைக்குத்தி
மாமதுவழியேசென்று வளமனைக்கேகும்போது
மாமதுகண்டமாதா மாமுடன்பாலெடுத்தார். ௨௨

இராமசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

மாலைக்கினைபடுமேந்தானு மலைமேனிறைபடுக்கானு மருவார்பன்னீர், எழுறந்தெளிக்கானு மெவ்வளவேனுந் தணிவில்லையென்செய்வேன், சோலைமுறுமணைவர்சேல கினைகமொநீசுகமாடைத்தாக குலாவுமெங்கள், சோலைத்னசசோமற காமவிடாய்தணியாதே மாதைமாரே. ௨௩

பாலைநிகாமொழிபாதே பெண்ணி கதிலப்பூரணமாய் பட்சம்வைத்தாய், காலைமுகிலனையாகான மனை பிரிமொழசோலையனுமா கன்னன்பாற்போய், மாலைகேண்மறுதாமெனை மனதைக்கேண்மறுக்கின்மதன் வாராவண்ணமருலேணைப் புந்தாகாறங்ளாக நந்தேளவேறொன்றோகிடாயே.

ஆகக்கலைபிறைநகைகையாலை றோப நகைறக்கிகேசனன்பர்டாநந், சிரககலைமாபமதுனைக மாபமொனைறியடிதே மொழியேமாலே, வாககனைநிலைக பமொமாவலேனைதனிலையாதுகதேம, தாககலைமதப பயலென முனவருனிககதக்கும்மொசெற நறுகைகசிய. ௨௪

என்னையானமநம்பானவனைக்கனிநத்திலிருந்துவாட
முனைவிகபடிகா தெருமறிறை பிறசெயாவினைமுடிந்தவாறே
கனைவெ சஞானபிராமனைவாதுநகாமணியறகாசிகாட்டில்
அலையைவபுதுருகவைகாடணிநதிநகர்பு நயாதெனறனறருவிரே. ௨௫

சனமனையிரதயாகசித்தன்மகனலைவருக்கித
தனமகன்போரேடுதனகருமைநதுனைகாலாககித
தனைனைநாரியாகசித்தானுமேரமபுமானுனை
தன்மனமிடனகொண்டுபத்தசநகாணறனகருமாயன். ௨௬

மூரமொருவூரின்போர்முதலெழுதில்லாவிட்டால்
நனைகாமனைபோரநடுவெழுதிலலாவிடடால
மனைமா இருக்ததினபோகடையெழுதில்லாவிட்டால்
உலகியதேனினபோருறினபோவிளமபுவிரே. ௨௭

மதுரை—துரை-மரை-மது.

புதுவைமுத்துக்குமாரதொண்டன் றமிழ்போலக் கவிமதுரம்பொழி ப்பாடும், சதுரருண்டோவெனவிரிஞ்சன் வினவிறுணசேடனுன்று மெனகா ரொனிறுங்கோன்றுமன் மால்கொண்டுகடல்வீழ்ந்தான பதும நாணைவட்பிளந்து காதறுத்துமண்சுமக்சவைத்திட்டானே.

ம...ரதனையிகழ்க்குருயில் வடிவேலர்தமையழைத்து வாரேனென் ஆ முறைகதுச்சென்றதென்ன ,வின்னமுங்காணேனதனுககிரக்கமே து, சதமிழ்...வளர்தெடுதத தாய்க்குதவாதார்க்குதவுந்தத்தையேபி, மூ துமறைசோகுமார்தலைம யழைத்துவாமதப்பாயலை முடிக்கத்தானே. ௫௪

குருமூர்த்தமாய்வந்துவினையொழித்து முத்திதனைக்கொடுக்கத்திபா கர், ஒருமூர்த்தியல்லாமன்மற்றுமொருமூர்த்திகளுமுண்டோநெஞ்சே, தி ரிமூர்த்தியென்பார்களவரவர்வாகனமேறிச்சேனிறசுமமாய், திரிமூர்த்திய ல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற்சேர்த்திடாரே. ௫௫

இருக்கோலமிடுங்கலைசைத் தெய்வசிகாமணிமுகில்வாந்திணங்காநாளி ல், உருக்கோலவடிவாளுன்மைந்தனுமைந்தனுநிதமேயவிலாமல், மரு க்கோலஞ்செய்வதிலும் வடவனலைச்சொரிவதிலு மயக்கமுற்றுத், திருக் கோலங்கொண்டமக டயங்குகின்றாண்மயங்குகின்ற டினமுந்தானே. ()

மூந்தனத்தைதூறவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராஜன் முனிக்கேயில் லால், எந்தனத்துக்கிலக்காக மலர்வாளியெய்கின்று னினியென்செய்வே ன், சந்தனத்தையகலாத பூம்பாவைவேலையன் கையாற்பூசுஞ், சந்தனத் தைசவ்வாதை நினைந்துமனதுருகுகடி தையலாளே. ௫௭

வெறிவிலக்கல்.

குருக்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குகுட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடி வாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிக்கிட்டதீப்போலக்காமப்படைதகவித்து
ஒருத்திக்கொருவன்பதையோகடுச்சொல்லுமூரவரே. ௬௰

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமண்ணியதம்பிரான்வெண்பா.

வல்லவகுளத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுளத்திருக்குரநனே—மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டென்னிடர்மாற்று

(குளத்திருக்குநெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிநின்றன்முகநோக்குமுன்போயினளென்
றுன்னிடம்விட்டுந்தனன்னைதொடவுய்ந்தனளென்னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திடமுன்னறிவற்றிடப்பெற்றவிறைப்
பொன்னலமென்றனளோகந்தநாண்மலையீரவகொடியே. ௪௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தற்கோலிப்பாசப்பூசற்கேகட்டாமற்சாகைக்கேநிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசிக்கத்தேடாமற்சேவித்தேநிற்பீர்
வற்றுகெடாடைப்பாசனேனைப்பூதத்தேறிந்தாவிப்போய்
நெற்றுனூற்றுலைப்பாகிற்சேர்செய்தத்தானத்தானேதயாநிதத்தே. ௪௩

புகழேந்தி.

விக்காவுக்காவிந்தாவிப்போய்விட்டாலட்டார்சுட்டோரேபுக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பட்டுறவேறுதேடிப்போய்வைப்பீர்நிற்பீர்
அக்காட்டப்பேயக்காக்காடச்சூழப்பாடத்தீவெப்பாடப்பூண்
டெக்காட்டக்காணத்தாட்பப்போய்ச்செய்ததானத்தானேதயாநிதே. ௪௪

ஆக-செய்யுள்-௪௪.

இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்த்த

பலவித்துவான்கள்பாடிய பாடல்.

கலித்துறை.

நீத்தாவறிஞர்பணியாளாகல்விதெரியறியார்
பூத்தாரமஞ்சிவிருந்தோளிப்பார்பொருட்கேசிவிளை
யூர்ந்தேசுமைசுமந்தாண்டோரீவர்களேயிருந்து
விந்தாரிவரைவர்காண்செழியாதிருவேங்கடமே. ௧

கொடுத்தாவிகாங்கின்றநாவேயரிவறிந்துறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீநண்ணுவாரதுபோலிருக்கயானிலத்தி
லடுத்தாரைவிட்டகுந்ததாம்வெண்பாக்கதையாளம்பிச்சை
யெடுத்தாலுங்கொடுப்பார்வெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௨

வெண்பா.

மாமிநகோர்பாதியுண்டுவாரணநூக்கோர்வாணநுண்டு
சாமிக்குநேரறப்பன்சாமியுண்டு-பூமிக்குள்
ளல்லாத்தெருக்கவுண்டிலையோதவரு
மல்லாமலுண்டவர்களார். ௩

ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை
காட்டானைதின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தேடுந்தனம்.

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவேற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாதற்பாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை.

முற்றாததில்லையும்வாசமுமுள்ளதுமுளையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செய்துவைத்ததுண்டோவன்புஞ்சர்க்குணமும்
பெற்றார்பிறவிக்குணங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றாலவாராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதலசெல்லாவொலிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமிலாருசத்திறுதி-நடக்கையின்
ஒள்ளியனென்பவனைவைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையேவிலையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே. ௯

கதிரவனிலையேற்கண்ணிறகாண்டாமரைபோல்
நீதியமொன்றிலைபேலியாக்குந்திமானவம்போதம
துதிபெறுகிததியான்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
கதிரபிமானமெல்லாந்தன்னிமேபமறைந்துபோமால. ௰

கலித்துறை.

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்ப
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குத்தோறச்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனத்ததண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே. ௰௧

மேவுமென் போகர் விளம்பில் பெண்ணுடை யியன்கலன்யாழ்
றூர்தியாமே யாசனந் தாம்பூலஞ் சுகந்தமனமி
னுவெழிற் பாட்டலர் மெல்லணையா மிவைகண் டைந்த
வாவிக்கடவு ளருட்பாழி பெற்றவரிடமே. ௰௨

வெண்பா.

ஊன்கோவை மேவேலங் காஞ்சியிருசோலை
கன்றோலை பரிநயக் கிடாவையு — பனைகோளா
பருமைபாரிலாழ் நாயுப் பாதிரணம்
றிரிசெங்கொய்யா நூனைஞ்சப் பாரதமு. ௰௩

பன்னக்குளாய்ச் சோடி நெருக்கவுமதற்குத்
தோன்றுமை பதிக் கொடுப்பதற்கேனும் பகைவனையே கூழும்
கன்னியராண் முனைநந்தனபேரக்காதே
டக்குறுபினக்கத் தெய்யுமவா பாறசெய்வார் பாரியு. ௰௪

பாவிகளகத்தைப் போலும் பலவிதகியாகள் போலும்
ஐவருசரா போலு முறைமுறைக் குறைபோலும்
மேவுவரவையசேரின மேனைபயோதுய்யார்
பூவையும் யாவும் பின்றோபூனையாக சோந்தவரே. ௰௫

வேகருதமெகாடிநீயும் வெவ்விடம் பொழிபகுவாய்
பாதகருஞ்சேரியா க்லினன்னவன் பக்கல
போந்தாகணப்பொணா — டங்கேபுரக்குமாறென்றும்
மோதிமபடிக பாப்பதுமன்னர் தபமுறையே. ௰௬

தெருவாருக்கமுகன்குதா வுண்பனே யுலகபாரக
பிருவாருக்கமுகனிர தலைத்திரண்டதவிசோவார்
பருவிபபூசைசெய்துவைக்கவரிளப்பையாற்றில்
இருபடவனாகனஞ்சிவாயமாகுத்தமேனை. ௰௭

வெண்பா.

அருங்களையுஞ்சோபனமாமைமோர் மூன்றுநாளதனிற்
பெருக்கவாவந்தடிபேசுங்கால் — செருக்களத்தின்
மன்னர்படிவாமடிவாரேயாமாகில
அன்னமனாயவிடம். ௰௮

பரிதியும் பஞ்சயாகிற்பார்மதி வெள்ளையாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகு கொடுப்புகன்காறுதாகும்
பெருந்தேர்வியாழமவெள்ளிபோகமோவிற்குங்
கருத்ததோர்சனியுமாகிறகலகமுய்ப்பற்றுதே. ௰௯

வெண்பா.

கல்லாடர்செய்பனுவல்கல்லாடம் நூறுநூல்
வல்லோர்சங்கத்திலைந்தருளிச்-சொல்லாடா
மாமதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடி
தாமசைத்தார் நூறுதரம். ௨௰

இடுகாட்டுமங்கைவேளுமபிற்புரண்மால்
சுடுகாட்டிலாடுவார் சுடடினொடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தரென்புநினையாறந்தாங்கிக்கொண்டிலனே
கும்பந்தானென்னுமுலைகதொப்பு. ௨௧

கலித்துறை.

அரியெசில்போலவாவெச்சிலுமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெசிலேழுமுனியெசிலும்போமவேச்சிழையாள்
கரியெச்சிலபோன்றனள்விக்கிரமச்சோழன்கனைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டபயல்வண்ணனெனசிறப்புரந்தானே. ௨௨

வாக்குமனமுடையானென்னுர்தமணிமுடி
ராக்குந்திறமையிருவகோளனவெறபிகையனடுக்கம
போக்குமபுனிதனுங்சநதனுமானுபபுராந்தரனும
நாக்குஙகழுததுநதலையுமபலாலபகைநானலவே. ௨௩

காயுங்கடுஞ்சுரம்தென்றுகாட்டியவையுஞ்சொன்ன
வாயுமபுகையெழுமபாலையிலமணிமாமகுடப்
தோயுமபுயபூசிசகுநதரபாண்டியன்தோகைவெற்பில
தாயுந்தமருமிலளொணிவனினைனிறதாரகுழலே. ௨௪

ஆக செய்யுள்—௯௭௩.

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

மடக்கு.

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமே—கண்டேநானொர்குகரமே
காமப்பயனுமோர்க்கரமே—கணையைதொடுபான்சீக்கிரமே
வருத்தம்புரிவாரனேகரமே—வல்லாமடவார்நிசகரமே
மாமால்வெங்கடேசரெட்டன்—வருவான்வருவானென்றிருந்தே

திருக்கூர்பாடிக்கூர்ப்பனகாமேசெய்காணிக்கிலாகாமே
    இனியில்லாநவாமொனர்க்காமேதெரியாதிக்கான்சக்கரமே
பொருக்கக்கருகன்ஞாரமேபோர்வேட்கிலியிராகமே
    பூவைமருந்தேசகரமேபுழுந்நீரண்டத்திறைகாமே. ௧

தைபாண்டுமகச்சைநத்தடைக்கூடலர்க்கண்ணைவிளையும்பார்க்குமலர்
    காரைவென்றிருகைநக்களர்தக்கனிளையமொனாகுழற்கணிக்து
மெய்யானைப்பேசுடலிமொன்றன் பேசெயிலங்குமுடைமையெல்லாம்
    வெவ்வேறுநார்க்களைக்கக்களைபிட்டிநிறையாத்தரிசுதடைக்கே
தையாவிடைடயர்துவிலாலைகைநாடிபொற்றுமணம்விரும்பி
    நசைசகார்வெங்கடேசரெட்டன் நானுமகிழ்ந்தவனைப் பார்த்தேன்
மைமாராவிழியார்தமைக்கலவி வசையாலிருக்கிவசப்படுத்தும்
    மார்க்கமவனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே. ௨

தய்யவினைச்சோதநவைக்குங்-கடலுக்குஞ்சிலேடை.

படிமேமேந்திமலர்வாய்க்கேன்வழங்கிக்கணம்பாரத்துகிறும்
    வைக்குந்தனமேகசங்குமென்றுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக்
கொடியினிடைமால்விசைத்தெழும்பிக்கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கலந்து
    கூடவரைச்சோமனுங்கோநாயகமெகாட்டுமெமிர்தம்கொப்புளிக்கப்
படியையளந்தகாலாற்கற்பாறைபிடித்தபடமாதைப்
    பார்த்துமுனிமேபதிதுவெனவேபகர்ந்தோனவெங்கடேசுரெட்டன்
துடியுமுனையும்படைத்தவெற்றித்துறையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
    தோழறுங்கடலேநானுனக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே. ௩

அப்புறத்தொதுக்கடிக்கும் அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
    அக்கணத்திறவெறிடைக்குள்அடாடிப்படுத்தெழுப்பி
இப்புறக்கிழுத்தொருக்கிளப்படிச்சமைத்திகெட்டி
    இத்தனைக்குமுக்கரித்திடாபடிக்கொனப்பட்டப்பை
குப்புறக்கிடக்தாம்விக்கை குறமற்றவிக்கைக்குத்து
    குத்தெனச்சொலச்சொலிக்கொடுத்துதைத்தடுத்தடுத்து
மெய்ப்புறத்தொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசுரெட்டமன்
    விடியுமட்டுமெனுபவித்தவித்தைநல்லவித்தையே. ௪

ஒருகரத்தில்லிடவிலைப்பின்உபரிவிதனைசமுதனடத்தி
    உகிர்செலுத்துகரிகாத்திலுரகனுசமணியசைத்து
மருவியுப்புமமுதுடைத்தவாவெழுப்பியதிலெனக்கு
    வலுமையக்கமவராவிரித்தமலரணைக்குள்விழவுயர்த்தும்

இருதொடைக்குளயனிருக்கனைமலர்த்திருவிலைசைதலும்
இதழ்ச்சுவைத்துமொருதரத்தினிருவருக்குமணம்ருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசசெட்டிமனை
விரகதாபமதுதணிந்தவேளைநல்லவேளையே. ௫

தந்திக்கலந்துகண்டதந்தரங்கமென்றசத்
சந்திடப்புரிந்தணைந்ததந்திரங்கள்தெரிந்தசைந்து
பசுதொழும்புன்றதேனறுபர்த்திகொண்டுபூபவுஞ்ச
பசுதெருஞ்சகமபொருந்துபர்தயங்கருமபகாந்து
வந்துயர்திருந்தகொங்கையர்நாகுறுங்கவண்டு
மண்டுகொண்டைபொண்டவென்றலைத்தொத்துங்குரண்டைகண்டு
விதைதவிர்ந்தையென்றியம்பிவெங்கடேசசெட்டிமனை
விரகதாபமதுதணிந்தவேளைநல்லவேளையே. ௬

மடியில்வைத்துமுகம்பிடித்துவலியமுத்தமிட்டுமுகத்தில
வதனம்வைத்துமேதவித்தைதவைகைநேரக்களையனைத்து
முடியுறைக்கக்கழுதகிழுந்திகினிறைகைபடவணைத்து
மூறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுழுதும்விட்டுமெல்லவசைத்து
நெடியபுட்கள்குரலெழுப்பிநிலைதரிதழ்விழியிணைபக்க
கிளையுமறபாவசதநினிறைவெளசகுவாவயங்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்தவெங்கடேசசெட்டிமனை
விரகதாபமதுதணிந்தவேளைநல்லவேளையே. ௭

மடக்கு.

சாதஞ்செயவேகடிதடவிச்சாதகத்தைபேதொட்டதும்
சாதந்திரமாமதனையுமீசுரதந்திரமென்றெண்ணேனே
சாகஞ்சொலியேகைததுமிஞ்சாசந்தானேமுடித்ததுபூஞ்
சாசம்பிரமவேளைபடுத்தசாசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
காகஞ்சமுமென்முலையானைகாகந்தொடும்போதிலங்க
காகங்கையும்போய்விட்டதாகாகதிருவமணமிதுவே
ஆரவந்தருபுட்குரான்முழுங்கஆரவந்தனிலேகடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கடேசசெட்டன்அநுபோகத்தைத்தொடுத்தானே. ௮

மடக்கு.

சேலைபுரிந்தான்கடிந்துவிழிச்சேலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானென்செவ்வாய்கீவிப்பற்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரிதனுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல
வைத்தானகத்தைக்கவலையுஞ்சமையத்தாயமிதென்றுரைத்தேன்

காலைப்பிடிப் பெரிதுக்கிறியாருக்காலனைகையாலிங்கனத்தாற்
கட்டியணைக்கத்தொடுத்தவனைக்கட்டிசொலவுமனப் வருமோ
வேலைமேபிடிக்கதிரைக்கடலேவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
செனகவேட்டகொட்டனென்னைமேவச்சமயம்வாய்த்ததுவே. ௧

மடக்கு.

கலசமுலைமைபதொட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடித்தத
சசசமுலைதகாப்பையுமபருகக்கசச்சுமெனவுநினையாதே
சலவையுரிமேனுயர்ந்தபுபாசலவையினுதான்விடுமேவேனோ
சவாதுவழிசதுக்கமுந்தினிற்பூசவாதுவனைநேரிதழ்பருகு
புலவிசினைபோதினைப்பாதநாண்புலவிதலைவோசமமமென்றே
புகழ்சேர்கொங்கவேட்டுவெட்டபூபாவுனைபோதானினைந்தேசல்
சிலவானவுக்குளிவந்தநிலவாசமும்வக்கடிக்கவுநாள்
தினைப்பாயணிலேமருவவுநீதினைப்பாயலிமேமென்றேனே. ௨

சனிக்மருமவனவனைநகைசயைப்பிடித்துமடியில்வைத்துக்
சாற்போற்சுழலைக்கோதியவன்னையான்முதுகைத்தடவியுமென்
மனதுகுளிர்முன்புகருள்வழங்கியவனேபின்புமுக்கம்
வழங்கிதலையைவனைக்ககாமாரிசகவைக்தான்வனைச்சான்
தனசன்மசமனைபொருந்தும்மோசங்கோவிருப்புமுந்
சாதிவனசக்கன்மனைதசேச்சமோதயம்பெற்றிருமுகமும
கானுவிழிபிற்குளிர்விக்கன்டிருகசென்மைங்கவேட்டகொட்ட
மேநாக்கவிகனைக்கடலே இன்னமபுகல்வென்கேட்பாயே. ௩

ஆழிபிடசுகிபிரக்காரியன்றவனுமுனைப்பமரிழக்கூசனை
ஆழிகொடுசானாவுடனேயதிகவிலமுநாதமுங்கொடுத்தான்
ஊழிசமைமபழிபெயனாஉரைக்கசதுநிபெயனாப்புரக்கும்
உரமோனமனவேட்டவெட்டன்உநக்குவெகுமாநமுமகொடுத்தான்
சூழியானைபெயமாபுலைத்துனைமேமேறுபிமுாசமென்ன
தொனிக்குஞ்சிலம்புமலப்பவனைநாசிலுக்கரிக்க மனைச்சுகாக்கேன்
வாழிபெலைவேநானிருகேசன்மரமமமலுமபுறமபோனேன்
மையவிமாழிகதுகண்பொருநதிமன்னவவாவுககைவேடனே ௪

படக்கு.

கடலேயுள்ளேபோல்வந்தவனைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுஞ்சர்
கண்டேயுரைப்பதெல்லாஞ்சேன்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேன்பசந்தாயென்றாள்உறவேன்பசகசாயுலகக்கவெனைக்
கொருவரிலாக்கவாலுறன்றேன்உள்ளதெனவேதலையசைத்தாத

இடமேபுகன்றுளபுவிப்புரக்கச் செய்யமாலவெவகைதேக்கொட்ட
தீரனெனாலும்விருமெனருமினலசெயதியுளாதகூலபலவேசிகண்ட
நடமெனமுல்லையாமெபோதுமாதாதபமிலொருசசிபதுபிணிபமெபனா
தாமவகொழுக்கவேண்டுமெனருளசாமிசருகதாமிசைந்தாமே. ௧௫

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலவன்கருப்பணிவிளைசசிவப்பனெனப்பா
காளைவேலனெனனிலெவாகணைமன்பாறுகைகைசுருப்பான
பூமனைவைநிகருளையாப்பூப்பானமெலகசேடேசொட்டன
புகழ்சேசொட்டப்புரக்சைமைசகப புருகூரனைபபோலெவாசகசுவசிடை
சோமனறனக்குமாமனேயெதுணையாயிருக்குமாமனேய
சூழும்புவிக்குளவனைபடடேதுடிதக்தனமதனுலைனைபட்டேன
ஆமன்மதனசோலைபபறைமே ஆரபவிசோலைப்பறைமே
ஆழுவிலையாப்பயபிலேமே அலனையாலுப்பட்டிலேமே. ௧௬

கட்டளைக்கலித்துறை—மடக்கு.

கச்சங்கவட்டகைசதகோடிவைசுகருப்பசலைபொருநகியனவ
கைககுமபடிகருமிருநதுமடலைகைசருசரிசகவெவ்வணாவிட்டதி
உச்சமடாாசகுமடவாாகளஉளளயகவசகாய மபபோல
உதிததோனவெவகைடேசொட்டனஉலாவப்பாாதமேதனபெருபகடமே
அச்சகைகூருமுனனிடகதில அசசகைகூருமெனலிடகதில
அமபாசலசவாயபீயுமதனைஅட பாலைசையுமெசைகசகுணமே
மச்சகைகடவாதுவனையுமசாசசககடவாவேசவாசகருமுனடாய
வணாககாாருமுனகமைனகருமவணநகாாருருசிலதியரே. ௧௭

மடக்கு.

வருநதுஞசனகிமுகபபாாசதுவரியிறபலகண்டிபமோபபாகது
மனைகசோலஞ்செய்திருநதவனமேவள மயொககோலநெய்சயதனைபபா
ராண, கிருநதுவனையுமபோசசெனஙுதெரிவைபபாராயபயொருஞ
செமவையமெவகைசேகச்சொட்டசுமனிமைசநசடறுறையாய
இருநதிடமுருக்கசமேவளனைசதிடமுசசகாமே
யற்றாலநிடகதுமேவசசதாமைசதடநதாமே
பொருநதுமனைவினைவாயநதிடடேபொருமபேமுகாயவாயநதிடடே
புதிதாமதிபாலநினமேபொருகாமதயாலநினமே. ௧௮

மடக்கு.

தாரியனையகொடைக்குமபகாரிதமிழ்ப்பாாடமேமேய
காரிமதியோசனையாலுமகாரியகருமயபகாவோன

வேரிவனசத் திருப்பாதைவிழியுளிருத்திப்பசையனைத்தும்
வென்றோனம்வெங்கடேசுரெட்டன்மேவுமிசைக்கடற்றுறைவாய்
வாரிமுகட்டி லெழுசுடரே மலைபோனதுவு மெழுகலமே
வந்தால்வருநீராப்பாறேமேயவெனக்குஞ்சுரப்பாறே
நீரிறைநுமின்புலவேலெநெடுநாடசெலுமோநானைபுலவே
நெய்தநிடடநுங்கொடியாரோநேயானைமாகொடியாரே, ௫௭

மடக்கு.

கனைதுப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக் கார்புகிரண்டிகெண்கறுத்துக்
காமன்மகுடம்போராரந்துகச்சுக்கடங்காக்கனைதனத்தார்
மனதுதுக்கிசைந்தவடிவழகன் மதவேள்வெங்கடேசுரெட்டன்
வைவைகநிதிமைப்பாறும் வந்துபெருகுங்கடற்றுறையே
உனக்குளோவாசஞ்சலமே உள்ளத்துளவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கமே உணடேதுப்புமயக்கமமே
இனத்துமோதுவரியாரே தெரிந்துமோதுவரியாரே
சேறுக்கோடமலைத்தேனேசிந்தங்கோடமலைத்தேனே. ௫௮

பாட்டுடைத்தலைவன்குணத்துக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடக்கு.

தெரிபவழகப்பழகுமகிமெரிந்தவாசமயிரியாமற்
திரத்திடமுநீக்காமற்செழிக்கவாயமைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்ப்புனைபவந்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன்
மனதாநிறைபுக்குணம்போலவளநபெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனையினகசபலேபெண்பாலெவருமெனக்கபிலை
பெருகுக்கிரையிற்செல்லீரேயிறைக்கநதூறுசெல்லீரே
ஆரியினானைப்போமடலேயாவைந்தாரெவருமடலேயா
ஆரூர்க்குரிந்தாமகனைகடே அனைகேன்மலாதாங்கணைக்கடே

ஆக செய்யுள் ௬௯௫.

பின்முடுகுவெண்பாவும்-வெண்டுறையும்.

கலைவிதகுஞானக் கருத்துண்டாங்காயமுறும்
கொலைவினைகளெல்லாந் தொலையுமே—விலைகலைத்
விற்புயமமிருக்கனததனித்தவச்சிரப்புயத்தோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக் கால. ௧

சிந்தாகுலந்தீருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்றுதழைத்தேறும்—பைந்தாமற்

தானைவயத்தானைமலைப்பாவையளித்தானைமகத்
தானைமுகத்தானைநினைத்தால். ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வம்புனைவார்விரிஞ்சேசர்—புல்லுமதன்
கோனைமுடித்தாரைமயக்கோதைதயிடத்தார்கமலத்
தாளைமனத்தூடுநினைத்தால். ௩

அண்டர்தமக்கரசாமன்புபடைக்கொம்பாம்
மண்டவுணர்தம்முயிர்க்குவன்னியாம்—பண்டுதிறற்
கஞ்சனஞ்சிநின்றடப்பணிந்தெழுந்துகந்தசூனை
மிஞ்சிநெஞ்சறிந்தெழுந்தவேல். ௪

ஆதரவாயென்னருகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெய்ப்போதமே—ஓதுதமிழ்ச்
சந்தமுந்தலங்கிர்தஞ்செறிந்தநகைகுயர்ந்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்தில்வேல். ௫

இங்கிதமாகல்வாழ்வெமக்களிக்குமூற்பகல்செய்
சங்கடமாம்வேலைதணிக்குமே—பொங்கமுறாத்
தற்பரற்களுக்கருளித்திடக்கருத்தனிதகசத்த
வெற்பினைத்துளைத்தவுக்ரவேல். ௬

கட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுறநேயமொன்று
பாட்டுக்குகந்தருள்பாலிக்குமே—நாட்டமிதற்
மண்டலங்கலங்கசண்டர்கண்டர்துண்டர்மிண்டராவி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்டவேல். ௭

உன்னவினிதாயிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னலருளைக்கொடுக்குநாடோறும்—பண்ணும்
சகடமுருளநெருடுகமலசரணகருணையறியின்மருகன்
விகடகரியிளிளையமுருகன்வேல். ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாய்வளருமே—தாழ்வார்
நடபடவெனபதிர்கடலதின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெயும்வேல். ௯

ஓராறுசென்னியொருமுருகாவென்றளவில்
தீராதவல்வினைதேய்ந்திருமே—போராடிக்

கோர்க்கிரௌஞ்சவெற்படர்த்துக்கொக்கரக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்கரத்துவேல். ௰

கந்தாகடம்பாகயிலாயமாமலையான்
மைந்தாசுவாமிவடிவேலா—சந்தக்
குறமகளாசைகொள்கணவாகுருபரனாகியகுமரா
அறுமுகவாபழனிமலைவேலா. ௰௧

அன்பர்பாவங்கெடுக்குமதத்திக்கிரியைகத்தோர்க்கும்
இன்பவலிகனாணுகெகிறகும்—மின்பாந்த
வாசுகோளிலறியீறவாகுமாரயோடியாடி
வேசுராணமாயிலாகுவேல். ௰௨

அஞ்சிப்பாசங்கொண்டியாதக்குழுருகிநின்ற
வஞ்சியைச்சோடுவறவள்ளிகைவளவே—பஞ்சமலர்
அங்கசனார்குடிகிணைத்தந்திமத்தக்குங்கடலாக
குங்குமழுங்குகுமிலுமக்கும். ௰௩

வாங்குசிலைதுகளாயல்லக்கவிமேல
வங்கியனைமேவினோயாகே-மாங்கனிககாயக்
கயடுமேயாககச்சசைடைமிடடுத்தரணைதயாசுர்றந்தவொறுமைநக்
கொம்பனைசசறுனைபுனைதுதாகூறு. ௰௪

காமரைப்பூந்தேனைபுணர்ந்தோர்தூவண்டியார்த்து
காமாருதேயவாவிகளருடுந்தாசிவ—மாயலைவாழ்
பூவையார்கைந்தகமழுகயிலெங்குங்கண்டம
காலையார்கருசங்கனைகாண். ௰௫

வருதுமழைபொழியுமவானேவெருண்டுதடித்த
கரத்திருயிழாகாலத்தில—தோந்தமையா
தீர்த்தனிலையுற்றிடவோர்த்தியடியார்றியிடு
சீர்த்திவருநாட்டைமொழிகேள். ௰௬

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே—கோறறிய
சந்தந்தங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம்பொங்குஞ்சேந்திற்
கந்தன்செம்பொனறண்டைக்கால். ௰௭

ஆறுமுகமென்றளவிசைசந்தவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால்விலக்குமே-கூறுபுகழ்

...போகதசூரபத்மன்மார்பிளக்கவேகொடுத்த
விரசதநியான்மிகுத்தவேல்.

வேளாவிராலிமலைவீரா வுனைக்கொருபெண்
மாளாதேநின்றுவாடுகின்றாள் - நீலான
உற்பலச்சாறுசனிச்சியு நதரிகதிடச்சமாதநி
அற்பசிறறிடைசுகொடுச்சியாள. ௧௯

கந்தனென்றுபடிவேலனென்றுங்காணமயிலவீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவீர் செப்புகிறீர் - முந்தவிளங்
கூறைபிறைசூடச்சிவனுக்குபதேசித்தருள
ஞானக்குருவேடப்பயலே ௨௰

பன்னிரண்டுதோளா பரங்குன்றுவாழ்பொருளே
கண்ணிரண்டுகாண்மீதிலேயிருப்பாய் - பொன்னின்
கதிர்முடிப்பாதகிடக்களவவயப்பாழமிக
கதிபதியாபா குமரப்பா. ௨௧

ரோகாகோவேலாநீநோக்குமடமானுக்காப்
போசாவனஞ்சேடிப்போனக்கால் - வாகாத்
தினநினைந்திட்டுவணங்கிகதிரியுமணபர்கருள்செயும்பொற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைசதாம். ௨௨

வாரிபழனிவடிவேலசேகடம்பைத்
தாரிரெனசிந்தையினிற்று னுறையீர் - சேரீரீ
கன்றுஞ்சுபிஞ்சுமசுகண்களுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்கருங்கசங்கவே. ௨௩

மேகநிறமான்மருகவீறுகணிகேசவிதா
வாகடினமேவுமிவளாவியருள் - வாகுவனா
நத்சத்ததிற்பறநிசச்சுபபைகுட்டதது
நிர்த்தத்திறகிச்சிதத நீ. ௨௪

பூவைக்குகண்ணுபசுற்போதுகமதாமெலிந்தாள்
வாவிககவின்றணிகைவாழ்குமரா - பாவிமதன்
அம்புசப்புதுந்தலைக்கவமபகங்கணைந்தெறிகக
வெம்பிநெருசமுந்திகைக்கவே. ௨௫

அம்பிறைக்குவைத்துமலரம்பிறைக்குநொந்துமித
அம்பிறைகதுங்கண்ணுட்கநர்புரிவாய் - சப்புகனி

கைக்கிரிக்குளுற்றசித்ரகைச்சுடைத்தனக்குறத்தி
யைக்களித்தணைத்தலத்தனையே. உ௬

என்னிடத்திலேகுமாரவெண்ணுதேபேதகமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கோதாயோ—துன்னிரவு
செல்லாப்பகட்டுமென்கண்செல்லாப்புரட்டுமங்கம்
பொல்லாப்பரத்தைவஞ்சிபோல். உ௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும
வெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே-அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்தட்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத
தாங்கணைமெத்தைத்துதரான். உ௮

சங்கநிதியோகம்வாழ்சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழின்மேனிகளம்வண்மருக்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தங்கந்தங்கங்கம் பந்தந்நந்தந்தம்
பந்தந்தந்தண்கஞ்சம்பார். உ௯

சீமருவவாமுருகாசித்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேன்பூட்டி நெடுங்கன்னலைவளைத்-தேமதனன்
வண்டுவரக்கண்டுளறிவண்டுமதியும்பார்போய்
வண்டுவரவாய்புலம்புவாள். ௩௰

நூறுமுகமாய்ப்புகழ்ந்துநாற்றமிழர்போற்றும்
வேறுமுகம்பார்த்திருக்கவேண்டாமோ—ஆறுமுக
சுத்தனேசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ரகவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுநித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கண்வேலவனேபைங்கொடியாடேடிந்த
மங்கிமிகவுந்தளர்ந்தவாடுகிறாள் செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னொளிசின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமனனுமிவள்காண். ௩௨

எதிக்கும்போற்றுமிவளையெழிற்குமரா
இத்திக்குநின்கனிவாய்த்தேனுறனை—முத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புத்தனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொதரப்பொற்பதத்திற்சேர். ௩௩

வேல்வர்தாரேற்றணைந்தவிர்ந்தையைநானேதுசொல்வேன்
கோலவடமோசையிடக்கொம்பனையே-சீமுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்தாக்கட் டிடைக்கணைச்சுவைக்கு
மெட்டியிணைப்பத்தத்திலிட்டுமேல. ௩௪

வேலவனேநின்கலவிவிந்தைப்பதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி-போலமுலை
கச்சுக்குட்சிக்கச்சொக்கப்பொற்சுட்டிக்கட்டிப
பச்சைப்பொட்டிட்டதைப்பார். ௩௫

வழிழியார்முரசவிளவிலாக்கணடுகருக
காவிமுகையவிழ்ங்காஞ்சியே மேலைநாச
சக்காககாககுழைதக்கதககணைக்கிலகமெனகபொள
நக்காக்காக்கணக்காநாடு. ௩௬

நாளைநாள்சேர்க்கணைந்த நகையைபதனைதயென்னைமெசக
மாலைநாள்வேலவனேமாலையுப—கோலமேலே
வண்டுசூடியானகுழல்வஞ்சியெனமேயபாத்து
வண்டுசூடியாணைமருவவா. ௩௭

வாஞ்சிசைபாபரீசருமவாரிவிட டவேளைகணைசும
மீனுதிதவாரிக்கருமேதினிகருள—நாடுருகதி
சிந்தைகயமுகொகசேதசெனகைவேல பரகசேமடி
பகைபாருதஞசொளேதுமா. ௩௮

செகதபுலபோலவிதனிசசோந்தணைவாயவேலவனே
சநபல கோலேவன்னுகைகாசகுமிழுங் கொநதமுடலை
பாடுறுவபபடதுபபமபாமதழுநதமலைதாந்
மாகுதுவபபநதுமயிநதா. ௩௯

பாசாருமின்சொல்வளரீபாகாமேகவேந்தனருளா
வாகனகுஞசரிவிவாகாநீ—யகாவல
என்றுகபபுவென்றனெருந்துசிரணதயன்புபொங்கவாது
நின்றுசொண்டிரகருகநதனே. ௪௰

வாதாவுனைஇருடவாதாவோசாறிரணடு
காதயுகெசிநதமிரஙகாதா-நீதாவென

சிந்தைக்கிசைந்தகடம்பைச்செஞ்சொற்கிறங்கியருள்
சந்தபாசனைடமுருந்தா. ௪௨

வந்தனையாரென்றுதுயர்மாறறியமனவேட் கையெல்லாம்
தந்தனையாததந்தருளுமாதவா—பந்தனையா
சொலைகைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரியுபந்தழுவு
சுனைகையுமைதந்திசிறுகா. ௪௩

அந்தணாகளோபோற்றுமழிக்கணிகையாமுருடா
வந்தாசனைந்தமருவாநாளா—பைந்தொடிகளி
மேலைபடுத்தமுகத்தனைன்வேலபடபொரிந்துசென்று
காலபடச்சரிந்ததெதர்பணகானை. ௪௪

மெந்தகபோதிமெரீதயந்துளாடுகிறுமா
சிதக்குவந்தாளடருஞ்செவ்வேளே—இத்தகதிலெ
கணடுபழிர ஆ நதுமாமருக்குறைகடை ம
வைதுபீழிதலைடபந்தமான். ௪௫

திருப்புறம்பக்காவேரியோமாலைபார்சேறு
திருவாரணாவலகளகுரதேவா—வெருவ
காப்பிதவிறிசிவந்தபமணிருவாடைருவுகொண்டு
வைய்யுணாமதக்கிரிகொணடுவா. ௪௬

ஏந்திடுமயல்கொண்டின்சமுகமவந்தாள்
திருத்திட்டவெந்ருவனைசெபபியுனைத்திடினத்
செப்புமிலாச்சாறபாமுகொத்தகிழிசசித்திரவிற்
பொருப்புருவதுப்பதாத்தாள். ௪௭

பாலாழிக்கெயிகபபார்தனிமேலாகளைாறுக்கா
மாபாழிசயகொரிகதுவக்கருளக—காலாழி
அன்றனைக்கடிதமுக்கலாஙவறகளிததமுதசி
இனபளிகமென்றனசரு கீ. ௪௮

பாவோர்புசழவருமபங்குனியுத்திரத்தில
ஆர்வித்தியவுறு ஞா—மேநோ
பணசாபபக்கரிததுபபொற்பகததிற்கிண்கிணிச்சதங்
கிணுகருக்கின்கிறுசகெனவே. ௪௯

திருவுளாவாயிம்பதியிறசேவேறுமீசா
பருவுளகொனைபுகதாாவாறுகல—வெருவுளோ

பின்முடுகுவெண்பா.

சங்கமும்விழுந்திடாதுதங்கமுமெழுந்திடாது
திங்களும்மழுந்திடாதுதேர். ௫௰

செங்கயலோநீலவண்டோசித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளரும் பாற்கடலோ-தங்கமலி
வச்சிரநகைச்சிகனவச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழிபார். ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே-நன்மதிதோய்
குன்றடர்ந்துபந்தைவென்றுகொம்படைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கையங்கையே. ௫௨

நித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தமனெடுத்தவருடிக்கணைதைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றுப்பிரசிக்குமதலைசுற்றூதடி
தத்தைமொழுந்தமந்தா. ௫௩

வேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கித்துண்டிருளத்தகிரிமுக்குதத்துபுலைக
கண்டங்கிங்காரிகடைக்கண். ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவப்புயமோவைங்கணையோ-நீலநிற
வாவிச்சொலைக்கருகிலவந்துபுனைபடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமிளிர்வண்டோ-தாலப்
பளபளென்றுஒளிமிகுநதுபவளமிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தைகண். ௫௬

முக்கனியிதழ்கொட்டாமுற்கதிரையிற்குமரா
விக்கனைமிக்கவினியித்தகமுது-சர்க்கரையு
சிக்கிலைகசக்குதநிசிக்கலையுதிககிலத்தில்
அக்கரைபயக்குமட்டா. ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சிமன்று
சோமபாராசசேகரா-நேரே

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

சினத்துவட்டமிட்டுச்செப்பெனப்பணைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான்.

இந்நேரநீயவளையின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னோருஞ்சலதுரையே-மன்னுமதன
பூவினம்பையேவநின்றுபோர்செய்கின்றதாமமெலிந்து
காவியங்கண்ணாள்கலங்கினாள். ௫௪

கோங்கினரும்போகுமிழியோபொற்பந்தோ
ஒங்குவளைபோவொளிசெப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியன்னநடையின்னாவிடையெனவந்த
கன்னியவளாசின்னமுலைகள். ௫௫

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனேதஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசிவந்தகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலங்கைகுழலுநஞ்சதிருநமபெண்டிருமுநஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனுமஞ்சுங்காண். ௫௬

பூமிநனிற்பேசுப்புனிதாசிவாசிமன்னா
காமியின்மேனின்றுபணைநண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுங்கோதையருமாமதியுமபாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். ௫௭

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்னா
கண்டஞ்சுங்கண்ணிதனங்கைத்தாளம்-செண்டுசிமிழ்
கும்பமமபுயங்கிரீடகுஞ்சரங்குருமணிமேரு
பமபரஞ்சிரந்சூதுபார். ௫௮

மாதங்கவததிறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவததிரறபின்வந்தருகா-மாதங்கந்
தங்கங்கம்புமபோந்துந்தண்கஞசங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கம்பார். ௫௯

கடுமொழிசேர்சூரைவென்றநதாவிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்முனைநற்றாள-ஓடுசேரத
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சுமவண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சஞ்சும்பார். ௬௰

என்றுவடிவேலிளங்குமரனைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சேரமனதாகியே-இன்றுயும்

பின்முடுகுவெண்பா.

திக்கினைத்துச்சொக்கிவைட்குந்திக்கில்லைப்பக்கத்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துத்தட்டிவைசதாது. ௬௬

என்னைச்சொல்வாரல்லதென்னைவிதித்தகுக்கை
தன்னைச்சொல்வாரிலையிதகாசணியில்-கானி
தன்னைப்பரட்டாளன்னைப்பறக்கா ந்தகாளணைப்பொருந்தாள்
என்னைப்பறந்தாருன்னைப்பறக்காவென்னது. ௬௭

அன்றபன்மால்காணுவடி முடியைபாகாண்பதற்குக்
கென்றிசைக்கிரானை வருசெய்தாரோ-வெனறதிர
ஆ வாளாப்ரணிகோளிராவா திரைநாளாமாதுபறாளா
தோடவிதாதாமாகடவுபாசொல. ௬௮

கென்றனுவைநதிநர்கட புவிபபொருமால்
பறலைதசெதிந்தமரை யபட-பொறைத்தாய் (ந்தம
பொன்பாவநரிவைவபாலமயிர பிம பு ரபட பொக்துத்துனபாதிகு
ஆபுதிபணியபெணபொமா நெந்தநேகம. ௬௯

பாலனுக்காவன்பு பதமே-நிசெட பா
காவலுக்குக்காவாகட பா-மே, மேலா (நி
க நுமபுசெமணடலபொதா நயாநவா ரைவ பொருந்தெச ா ாக் கய்கன்
மநககுதெனுராமாலைக்கி பறைமானமான. ௭௰

கொண்டாடுடன்குடிகந்திரநிராஸ்கெண்ணாரச்
கண்டுதொழுதேவெறைகடவுரா-பவாடோர
அழகிருஞ்சிறாகடதகமைப்பு புணகமைபலாமருடவெம்
சமனைபெறறுமபரிபுரசெநகள. ௭௧

என்றுதொழுதேவனெளியேனனிமாலு
கொன்றையணிதென்கடவுரசேமாமோ-தன்றம
கனற்பொரிககடபசறறிறுபழுபசறுதவெதறகுகநிசைக்குறேரக
தனைசினைதறுடபேறைகதபக்மகதான. ௭௨

பறற்ப்பணிந்துபரவரைநக்கருவாய
சுற்றைசசடையாக-ஆர-வெறறிகெட்ட
கொண்டலொககுறககணடசததகவெகாண்டெதித்தனைகருபுகுஞ்
சண்டனைக்கணடனறுதைககுறதாள். ௭௩

ஆறுபோமெஞ்சததடங்கும்மேமகொண்டையாயல்
கபறுனைததததென்கடஆகோமானோ-மாறுயாபொற்

கும்பமுலைக்கிங்கனுதற் கொந்தளகக் கொம்பைவெறுந்
தம்புதொடுத் தங்கசன்விட்டான். ௭௪

காணப்பெற் றேனிரண்டு கண்ணாரக் கண்டின்பு
பூணப்பெற் றேனம்மே போதாதே—சேணிற்
புரம்பரம் புரிந்தப் புரந்தரன் பதந்தரும்
பரம்பரந் தருஞ்சிதம் பரம். ௭௫

கண்டேன் சிதம்பரத்தைக் கண்குளிரப் பெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன் சிவாயவென் றுருப்போட்டேன்—வண்டேகேள்
நீண்ட செம்பொற் கண்டுரும்பித் தூண்டசெகணைப் பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றட் டூந்தத் தக்கைத் தாள். ௭௬

சேமோடும் வீதிபொருஞ் செங்கையனுஞ் சங்கிலையும்
தீமோடிலா விவருங் கல்லேய—சாமோடும்
சந்தரத் தாத்தரத்தர் சந்தரத் தாத்தரத்தர்
கந்தரத் தாத்தரத் தர்காப்பு. ௭௭

வல்லாள கண்டா வதிகுறா தாசவர்க்க
வல்லாள கண்டபயங் கொண்டு—பொல்லாத
சித்தசன் சரத்திலேந்து திரத்தனை முத்துடன்கை
கந்திறந்திடத் தயங்கிறேன். ௭௮

பூவைமேனாட்டம் போருந் தாதிருப்பவனைக்
காவிதோதாவுந்தன் கைப்பிடிக்—காவிய
இருவிலிதற்கவையே வீக்கணை மேல்க்கமதி
அக்கினி தாக்கவல்லபாய. ௭௯

நாணடரவென்று மளருந் தனியிருந்தேன்
ஆண்டவர்வந்தென்னை மாறொன்று—மீண்டுமுதன்
தொட்டகுஞ்சம்பிறைசெங்குஞ் சொற்றளர்ந்தென்றந்தையங்கம்
அட்டவெண்டிங்கட் குடைக்குஞ்சம். ௮௰

பந்தளவுக் கவளபந்தனையணிந்த முலை
கொந்தளபங் கும்பியுந் தழுவில்—அந்தமுனை
தந்தெனமெலிந்தவிடை வந்தவரியுந்தானம்
எந்தகரிந்தமயிலே. ௮௧

தேசமதனிற் பேசந் தேவாசீ வாசிமன்று
வாசமலர்மாலை யணிமார்பா—தேசமொடு

காடுமடமாதுமதனாலுமதியாலுமிக
வாடுமடவாளையணைவா. ௮௨

பாரதனிற்பேசும் பரனேசிவாசிமன்னு
சீரமைந்தமாதுகொங்கைச் சித்திரங்கண்—டோடர்கரும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பந்திசங்குஞ்செங்குடங்கம்
பங்கயநதண்டெங்குமஞ்சும் பார். ௮௩

சித்தசனல்வாடுகிறேன் சேர்ந்தணையவேளே பிது
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண் வேலவனே-நித்யப்
படிக்குத்தணிகதப் படித்துத்தவித்துப்
துடிதனத்திகைததப்படி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்றேறுறவானேன்—செய்யமலர்த்
தேனொலிபூணைமுடி நின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனையொருசாக வில். ௮௫

வேலனேவேறோர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனேசேனைபதி வேளே-சீலனே
சோங்கரும்பிற் கொங்குகொங்கைக் கூந்தல்கொண்டாற் காந்தளங் (கைப்
பூங்கரும்பிறகாங்கடம்பிற்பூ. ௮௬

சுடுமோவிளந்தென்றல் தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ கடவுசா
நீரணங்காவேணிநப்பா நீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப் பெறுவனெந்நாள்வேலவர்க்கோ
தாதையேசெம்பொற் சபாநாதா—மாதவத்துச்
சாதனலங்கண்காட்டத்தவும்பிந்தாப்புபங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தெயென்றுந்தாகிடுஞ்செந்தாள். ௮௮

எல்லாருநன்றாயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே—பொல்லாத
பாதகப்பாத்தைவைத்த பாசமெத்தமுற்றுமத்தைப்
பேதகப்பாத்திவிட்ட பேர். ௮௯

வையம்புகழ்பழனி வாசன்குமரன்முரு
கையணைதழுவியணையாதாள்-தையல்

மஞ்ஞியழன்றுமலைக்கழன்று மதனம்புபடவுழன்று
மதிமறந்துமிகவருந்தினாள்.

வேலாவிராவிமலை விக்ககாரின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண் மையல்கொண்டாள்-மேலான
வட்டமிட்டபொற்றனைகதி வசிரப்பதக்கமொய்த்த
கட்டிழைக்குறைச்சிறுக்கி கர்ண.

மையுமணையும் வளைபுயிழந்காண்மாது
செயயுங்கிதமென்ன சித்தசவேள்—ஐயயும்
தனிச்சாதனைநதடுப்பதறக் திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்
கணத்தினிற்புக்குரைத்திடத்திக்கார. ௪

வைத்திடவேளாவி மருமதகினஞ்சம்பால்
எதினைஞ்டரிதைக்கா மீசரோ—நத்துதிர்கத
முக்தாகதினைதனைவைத்திழைத்தலத்திாத்தையுற்ற
மத்தகத்தினத்திமெத்தமால. ௫

பாகாகாவின்சொலுடைப்பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமனைகணையாலவாடுகிருள்-சீகாழி
மாககரிமேவிநிகமும் வானவர்கடேவர்பணி
கானனிமாமவடிகா. ௬

அம்புலியூரன்னேபடைமின்பணிமின்கள்
அம்புலியூர்வின்ஞலனையாளர்கள—அம்போரு
கத்தினயனத்திலக்குகைத்தலனிவாக்கரிய
கத்தினியனதியிடத்தான். ௭

வாடுகிருளின்மாலைவாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிருளாரூர்த்தியாகரே—நாடி
அனகனம்புசொரியவிந்துவனலைமொண்டுவிசிறவெம்பி
மனதுநொந்துகலைபிழந்தமான். ௮

நீரோதிருவழகர்நீரோகரியமுகில
நீரோதிருமலைமேனின்றருளவோர்—நீரோ
வளர்ந்தசெம்பதங்கள்கொண்டேமுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்டமால. ௯

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குண்மேவியநாள்—நித்தமுமே

பின்முடுகுவெண்பா.

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந்திங்களுமங்குந்தயங்குங்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். ௬௮

நாராயணனேரகுராமபத்திரனே
காராம்பசுமேய்த்துக்காளியன்மேல்—நீரோமுன்
தொக்கணகதிககணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினீர். ௬௯

உருகின்றமாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவீண்செருக்கோ—பெறுகிறதோ
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௭௰

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைபின்கொண்டுவாடியனை—லாமாலை
இந்தாளும்வந்தாளுபினன்றன்மெலிந்தோடி
வந்தாள்கலந்தாளுநயாய். ௭௧

மீனக்கொடியானை மின்னையனைவதற்குத்
தானனைவேவந்த தயாபரனே-ஏனையவற்
கென்னபலனென்னநடையென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்தன்னுயிர்தழா. ௭௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோ—சாலச
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலைசிவத்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திகடைக்கண். ௭௩

சீரோசிதம்பரனூர்நம்பதியோதென்புலியூர்
நீரோசடைக்குணித்தனா—நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடர்த்தறுத்துரித்துடுத்தவர். ௭௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே—சாற்றவிளங்
கந்தந்தங்குஞ்செஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ௭௫

வன்மத்தைநின்மனதில்வையாதேபாவியேம்
கன்மத்தைநீக்கிக்களையேற்றாய்-சென்மதனை

ஞாலையுண்ஞமலுமின்ஞர் முலையுண்ஞமலுமண்
ஞாமலையின்ஞமுலையம்மா. ௱௬

மேகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்ச மஞ்சாமுன்-மாகடலூர்ப்
பூதநாதாவேதகீதா புவிதாதாதேடுபாதா
மாதுபாகாகாலகாலாவா ௱௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகவேலர்மலர்த்
தாரியதுற்றதென்ன கர்ப்பனையோ-பார்தனிலச்
சூதாற்றரங்களத்தி தோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்பட்டுக்குவித்தையோ. ௱௮

சச்சிக்கச்சாலைக் கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலைவினாளின்பமகார்-மெச்சிக்க
நித்தநித்தமவிதநியுற்றங்கிடைனத்தைப்பெற்றமுத்தர்
பத்திபைச்சித்ததகளிக்குமபாா. ௱௯

அன்னைவடிவம்மைபொற்றி யக்கரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றுப் பேதுறார்-முன்னைவினைப்
பங்கமுந்தவிர்ந்துசேர நந்தவுந்தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணந்திடாது சேர். ௱௰

என்றுநிங்காமச ரின்பவடிவைத்துதிக்க
அன்றாவினைவிட்டகலுமே-குன்றநல
தொங்கிட்டதோதரிகிடதோதரிகிடதோதரிகிட
தங்கிட்டததாதரிகிடதா. ௱௰௧

முன்முடுகுவெண்பா.

திலகம்பனைகொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்துகொண்டுநின்ற
அலகியமபான்பயந்தவனைபகந்தா-தங்கமென்னுமே
தேகதகேதகேனகுரவர் செய்கட்டோனைபனிரு
வாகுந்தேனைபெருமானை. ௱௰௨

கன்னிபுரநன்னிலவு கன்னவிதழிர்னலவு
பண்ணுநகைபன்னமுலை பன்னிருகை-மன்னவநின்
மின்னயிலையன்னவிழி மின்னவிடை-பின்னுசடை
அன்னநடையின்னவறிவாய. ௱௰௩

உக்கிரிபுக்கட ஓட்கவடவெட்டுபோயோர்
சக்கரிகபபாலுக தாண்டுமே-விக்கிரமவை

வேன்முருகன்கந்தன் விசாகன்குகன்சரிய
மான்மருகனேறுமயில். ௫௰௪

சந்தனத்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்ததிங்கு
வந்தனங்கணம்பையுந்தவந்தெழுந்து-கிந்தைதங்கு
நேசபாசமோபொலாது நீநிலாவிலேருலாவு
வாசலாமுலாசவேலவா. ௫௰௫

வாமமேவுசித்தராசி வாசிராசநேயமோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம-தாமமேவு
கொங்கைபங்குரும்பைபம்புமன்னைக்கொண்டல்கண்டசந்த
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டுசேர். ௫௰௬

வெண்பா.

அங்கியாறாதியானவிருமதிகளும்
தங்குபானற்பையிரண்டுந்தந்திடவே-பொங்கும்
உரைக்குங்காண்மைந்தற் கொருவருமுற்ற
துரைக்குதரையேநீ சொல. ௫௰௭

அங்கியூர்தி ஆடு-சித்திரை-அராறாதி-இடபம்-வைகாசி-பன்றி-வராகன்.

இத்தையணையவுநவில்லான்வில்விப் போதே
வைத்தகணையோதடுக்கமாட்டாதே-சொர்த்தலவும்
அங்கமுகக்காத்துறைசை யபாலனென்புபதத்த
செங்குவளைதத்தாரிணையேகேடு. ௫௰௮

இத்தையல்மைப-போதேவு-புஷ்பபாணம்-தகர்-ஆடு.

ஆக செய்யுள் ௯௰௧.

கூடிகைமுத்துப்புலவர்பாடியது.

விருத்தம்.

காமடியச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசுரெட்டன்கமலபதி
காமடிதொட்டாளுமுவாவழைப்பார்காவேனனங்கணைமாசேவ
காமடிபடிடுபேரிவாரிதியாமிவளேயவர்காமபரோகன்
காமடிவிட்டிறங்காதேபேதையின்மேற்கணைதொடுத்தார்காமவேளே. ( )

கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்த கீர்த்திவெங்கடேசசெட்டாகமலக்கண்
ணே, கன்றுதொட்டகத்தனையுங்கைநெகிழ்ந்ததறியாயோகலையுஞ்சோர்ந்த
கன்றுதொட்டவிக்கையெல்லாங்காமனார்புகழ்த்ததுபார்கருத்துந்தானே
கன்றுதொட்டுப்பட்டவிட்டுப்போன்மெலிந்துவாடுவதுங்கண்டிலாயே. ௨

வளவனைநோக்கிசை வளர்த்தவெங்கடேசுரெட்டன்மருவார்களில்,
வளவனைமாரையும்வெறுத்தாண்மாரனைப்பூங்கணையேவவருந்தியேய,வள
மனையேநினைந்திருந்தாளைமடமெழுகவறியாளாய்மருங்கிவழுவேது,வளவ
னையாடையுமிழ்ந்தாள்வண்டினங்காள்கண்டசெய்துவழுத்துவீரே. ௩

பாகப்பாவருமையறிபிள்ளைவெங்கடேசுரெட்டாபாகக்கேண்மோ
பாகப்பாமொழிவிழியாணியேறிவருங்களிற்றைப்பார்த்தாளாங்கோம்
பாகப்பாரிக்கவாரென்றுளமதிபுதிககப்பயந்தேவிசன்
பாகப்பாவையிருகமாஞனையானின்றெடுத்தபடைதானே. ௪

கருக்கோட்டையானும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரனென்னைக்கலந்த
போதக்; கருக்கோட்டைகாணும்படிசகியேமுன்போலின்னுங்காமனுந்த, க
ருக்கோட்டைநிசர்விசைமுறுக்கவரக்காணிலவுங்கங்குன்மாவைக், கருக்
கோட்டையம்பினையும்பறிவெருட்டுதலைவாசகைடக்கததானே ௫

சந்தானமெனிசர்க்குபாராமுத்துசமிசகோசரவான்பொன்னே
சந்தானமெருவெனநிறைந்ததுமாசெட்டனைத்தழுவாவாயா
சந்தானமேசரிக்கக்கூடுதிலையவன்மருங்கிற்சகியேபோநீபோய்
சந்தானமேலேறியபரிசெய்தாற்றிருப்படி தனக்குததானே. ௬

திருமாலைப்புதொட்டசிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையம்புயக்குழுகுமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தானுள்ள
திருமாலைபந்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையந்தொறும்போயுனைநினைத்துத்தெரிசிப்பேன்றிருமின்னே. ௭

மாதங்கக்கோடிநிலவறைக்குளொளித்தானுமங்கவைழியேகம்ப
மாதங்ககோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாசிவாரா
மாதங்கங்கோடிகனுகடலொலிகென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கமகோடி தமிழ்க்குதவுமவசைப்பமதியநிறியே. ௮

தமிட்டாரனுவம்பெருக்கிவந்தெதிர்ந்ததவேண்முரசுசக்கங்காது
தமிட்டாரவெனப்புலமபிருசிறுபேதைவிரதபாதுதணியவெழுந்

தமிட்டராய கிராக்கிரமுகாரூர் வைபுணர்ச்சமரம்வாணர்
தமிட்டார சக்கெரியுமெக்கவெட்டேந்திரமகிபா தமிழ்ரேறே. ௯

பாதகசகதுருக்காயர் பராயன்பரிசைப்புனைபுவிப்பணைப்பிலேம
காத்துவசப்படாவிமலர்தாற்றுவார் ஜை ரநுவதேறாட்டிரேறு
மாத்துவசத்தொருகணையாலெட்டமவெங்கடேசுரெட்டன்மாவராளிற்
சாத்துவசக்குராங்கெனவே தனிததிருந முடியாதுசாறற்னேனே. ௰

நிலமாதுதிலகனெங்களினசைவெங்கடேசுரெட்ட நின்னைப்பார்த்து; பலமாது வதனமார்பெரும் பாலிற்கண்டாய் சகனென்ன டையாமெகங், குலமாதுரங்கமெனறகினவியிலமேனமாரன்வருந் குறிசையப்பாரதனர, சொலமாதுகுலுங்கைபுயிலே மதாவலோ புகமேராறறுநின்ற துணிவுதானே.

கலக்கடமானத்தொணியைபுமுககாணைபிலக்ரசடையார் கால்சாய்த்தோடப், பெலக்கடபாகக்கவிர்றைடசதப்பெலர் சடேகரெட்டன்பினையமிக்கான், கிலககடபாமாக்குமிலேபாடிசகடநிறுணியசடச்சடக்குதென்றற்றேனை, விலச்சடமா மதபாபலே புலைநசடைவாசமலக்கவெருட்டுவேனே. ௰௨

ரங்கயகரக்கலாவிலசெலத்தாபடையான்கமலத்தேசக்கையாமாதருக்கரங்கம்பயிறறுதுலைபினைசவெங்கடேசுரெட்டன், ருமுமாநாளில், அருக்கரங்கம்புரந்திடவுமபுவிபுபமொருபவியோராசசேகனடாய்; உருகரங்கம்பரந்தடைக்கவுருககாயமபிதங்காலென்றுநருவாரே. ௰௩

பொரக்கலைச்சமுற்றவருங்கிரங்கு வெங்கடேசுரெட்டன் புரங்கனமேல், உராகலைக்கபறறகணையகன்விரித்தாலெனசெய்வாளோகோவிண்ணைச், சாக்கலைக்காயியன்கடந்த செபபலத்தானேதிரண்டதைத்திறாடே, வாககலககணையிருதுதராளவாடினங்காள்கண்டசெயதி வழுத்துவீரோ. ௰௪

இத்தரமோசகதுணிவாரென்சவிமார்வஞ்சகிமாரென்றல்லவோ, புத்தரமேலத்தனமேபுண்படுமேமெனபுகலவேனபுகவோர்சேபோ தத்தரமேகத்திணையாய் நதழைககவெஙகடேசுரெட்டன்றமூவிறுமேல், அத்தரமேறித்தனையுமுனைறுலேவினைக்ததனைறெருநிலாவே. ௰௫

கொட்டமிடுமெருவலர்களிட்டகற்கோட்டைகளைக்துங்கொத்தித்துளாகுவட்டமிடுபரிககுலமெனடதாசேந்திரனைமருவாராளிற்றுட்

டாசன்கொந்தளக்குழலைவழியேதென்றல்வந்தசைத்துத்தள்ளி, வி
ட்டவெழுமைக்கூட்டமையிரிசகட்டழகுஞ்செம்பொன்னையன்னவெண்ணிலாவே. ௰௬

புவிக்காதிபதியிளசைபுரந்தவெங்கடேசுரெட்டன்புலவோர்சொல்லு
ம், கவிக்காதிவளாவிசைகண்டாரைக்கொண்டாளுக கமுகைத்தக்களைத்துப்பா
வைவார்த, சாவிக்காதிவையமேவுமுப்புகடசியேமுகத்தைத்துடைத்தண்ணி
ரு, தவிக்காதிமேசக்காரூமுயவைசதாதிவளமமதைகைகுத்தானே. ௰௭

பொருவாசிக்கொருகுலனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன் புயங்கண்
டாயோ, இருவாசிகெகைக்காலையுடுத்தணிதிருத்துவனவெகதேகே
டு, மருவாசிகருங்குழலைமுடியுணைகுறதரிபயிடந்தான்மகளேசிச்சி, வெ
ருவாசிக்கைதுபவனைகமருந்தான்மெய்மறந்துதிரிகிலையுமே. ௰௮

போரவிசையனுஞ்செறுத்தவெங்கடேசுரெட்டேந்திரன்மேற் புது
மால்கொண்டேன், காவிசைபடைச்சமாலகருப்புவில்லவனைத்துவலக்கை
யாலெய்யும், சாவிசையங்கதிலைதுணைத்தருவிப்புறம்போஞ்சலிக்க
மாட்டேன், இரவிசையபுகுந்தொளித்தாளிக்குயிலகாணிருமெனக்கிர
ங்குவீரே. ௰௯

படிதடனவுடைபடவடைவைசிறவாபொருதார்ச்சிறும்
கடிதடளிற்றயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டனருவான்முன்லே
அடிசடவுனதுருடையவமைதாயமேக வானிலத்தேனை
நடிகடியிமுடிகதொடிபரிதியுதயமேதானகண்டேனே. ௨௰

கற்றனையின்றைச்செந்சொன்றனிபொன்றூன்றநயனம்பாற் கலங்கித்
தாபம், உற்றனையின்றைமுறைமுகசந்தனையாசநெஞ்சேயுணர்ந்தோர்க்க
ணை, பிற்றனையின்னைதெவுமிளசைவெங்கடேசுரெட்டனியநோக்கம்,
பெற்றனமின்றுமையின்னுமீறுமொழிந்தயனமாதாலபேசார்தாமே. ௨௧

ஆனைக்கேயழகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனைப்பிசன், க
ருநக்கேவிருந்திட்டானன்னலாசுள்செங்குருதிதனைச்செங்கை, வா
டுக்கேவிருந்திட்டானமாகராவியெலாமலாகைவாளி, வேளுக்கேவிரு
ந்திட்டானவெண்மதிக்கென்பெண்மதியை விருந்திட்டானே. ௨௨

அனங்கலக்கணைநெரியாளசிறுபேடைதவிசமிவட்கதிகமையோ
மனங்கலக்கப்பக்கமில்லையுனமயானபிரிதவிளுவாராதாலே

தினங்கலக்கா ணீருகுத்துத்தேடுகின்றாள்வாடுகின்றாடிரண்டகும்பத்
தனங்கலக்கவருள்புரிவாயிளசைவெங்கடேசுரெட்டதமிழ்க்கோமானே. ( )

எனக்குடந்தையானவெங்கடேசுரெட்டனருகினைழைக்கிருத்திலைக் றுத், கனக்குடங்கையாரவேணித்தழுவாதமனக்குறையைச்சகியசொன் னேல்; உனக்குடம்பெலாம்பசக்குமபாலனமுங்கசக்குமழகுற்றகொங்கை கனக்குடங்காதெதானிகேட்கு மதன்படையும வந்திணிகளை கலக்குர தானே. உ௪

மாலைமனுமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியச்சாக்குங்
கோமைககளிறுநிக ரிளசைவெஙகடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனந்திவலையருந்தாளசிறியாடகுமசிக்குமென்னடைகையோமேனி
வேலைநடுக்கலந்தைவிட்டேயெபூந்தலைதகாகமெனமெலிகின்றாளே. உ௫

தூங்கியபாமாங்கியாசவன்போலவாவுமிடையுடையுநன்றால்
நீங்கியசாமாசாதகாவெருகதுவதறகிரங்கவேந்தியாத
பாங்கியராமாவெனக்காண்பார்கதுமருவாய்கலந்தன்படக்கையாள்வாள்
வாங்கியசாயாபூமாவிளைசைவெங்கடேசரெட்டமன்னரேறே. உ௬

கனத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கைநொண்டமையல் கண் டெந்தா, வனத்துவரைச்சென்றுயலாகொய்திலையெங்கலந்தான் வந்தா னைப்பா, அனத்துவரைப்புரங்கிதவு சொல்லாளைத்தாக்கியவர்த்துருவ னேட்டிச், சனத்துவரையாக்குமவெங்கடேசுரெட்டயேந்திரனேதளசிங் கேறே உ௭

திரும்பலிகதுமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போதுதைப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்பலிக்குமாலைப்பார்க்கிறசெயமடிபெண்ணேமதனன் செங்கையாலெய்
அரும்பலிகதுமென்னையஞ்சுகமாகவாழ்வாயுன்னதிட்டந்தானே. உ௮

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமருங்கொடியமுலைவிட்மாறுள்
முன்னமரும்பெடுத்துமதனைறன்னமருந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அந்நமருந்தென்னினுமீதென்னமருந்தென்னவின்னுதயர்கின்றாளே
சொக்கமருநதமிழ்ப்புலவர்க்குதவுமவெங்கடேசுரெட்டசுகுணமாலே. ( )

கடங்கவாமநரேகினமார் தளிரோமுத்தம்பொரியச் சகிக்குமாவன், படங்கலானினைப்பாயும் வாறுபோற்சீறுதென்றல் வருமாசொர்ணக்,

குடங்கலாமதிதனமானனமாஞ்சேர்வாய்மருவார் கூடியுக்கம், தொடங்க லாறபவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டசுகுணமாலே ௩௧

திருவிருக்குமணிமாபணிவசைவெங்கடேசுரெட்டதீரனென்னை, மரு விருக்குமணிகணவனெனச்சோமாநாண்மோசுமயக்கதகாண்மேல், விருவிரு க்குமணிவளையு மேகலையிஞ்சோாதிடு மேன்மேலுந்தேன்பால், அருவிரு க்குமணியலுவகாந்தூந்தாளமென வருசகணணருவிதானே ௩௨

குருவடியைவணங்குமவெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசாமற்போய் இருவடிவெல்லாமபாருவிணையமிட்டனுராகமிசைத்தனேகந், தருவடி தெள்ளமுதுநவரசமொழுகும்படிபடிசெவ்வாதுபூசி, மருவடிபெண்ணை யினிமேன்மகராசியாயசுகந்ததுவாழ்குவாயே ௩௩

கன்னியுன்றன்மேறபிரியமையாமற்றேறுமையபிவளகண்டான்மூன்று, மன் னர்தனிலேயொருவன்பெயரையடிகாடிஎழுததுவாளனத்தைக், தென்ன வன்றன்மாலையென்றுண்மதியைய திற்கடையெழுத்தாயததீததாளையா, ந ன்னயகுணாகரகுமார வெட்டராஜேந்தாகளினமாலே ௩௪

பொன்னிலஙகைராவணனைவென்றவிடையாடகளகர்புளகக்கொங்கை, தென்னனை நேராயிருககுஞ்சொலவாரத்தைக்கண்டுபயாக தேன்மகாவிற், ப ன்னிவடிவூரகணிதமப மபரம்பையாகுமிவட பரிந்துசேர்வாய், சொன்ன மொழிதவறுககுப ஈறுவெட்டராஜேநதரசுகுணமாலே ௩௫

மெலககணககாபபொருந்துவோமெனவேளைமணங்குறிககும்வேளைபா ர்த்து, நிலககணககாமனனடபிருநதுருநதாபபாயவென்மேனிமைத்துளை ண்ணிச, சொலககணககாகவழககாநானறிந்தவளாதெரிநதவளாதுயரமெல் லாம், இலக்கணக்காரிகைதோந்தகுமாரவெட்டபூபதபாவியம்புவாயே ()

அரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமளியின்மேறகண்டுயிலாளாக்கன்மௌ லி, நிரைத்தசந்தனம்பாலே தடைத்தமருதபபன்வாநினையாளன்னை, இ ரைக்தசந்தனமப சலேந்தாரறுமென் றுளேபாவைபிடத்திலேசென், றுரை ததசந்தனம்பாருக்குள்ளிலேயோ திவாகரனொளிக்கின்றாரே ௩௭

அரமியஞ்சேர்ந்திளவாழைக்குருத்தைவிரிக் கதிற்கிடத்த வந்துவுஞ்சூ டா, காமியகொளளமெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டுதாய்மார்,

சாமியங்குதோவிளையோவெனமுக்கிற்கையைவைத்தார்சத்ய. மைத்,தி ரமியங்குங்கிருவைமருதப்பனுக்குசசெய்திசொலவிதெளிவிபபிரோ ()

திரிந்தலரிகலேபடக்குங்கிருவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப்
பொருந்தலரிதாயிருந்தாற்பூத்தானருசெய்யாளோபோவேளையா
மருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்சேழ்பால்
இருந்தலரிவாராமுன்னிரவிதனின்மதியமவந்தாலென்செய்வாளே ௩௯

வரைத்தூற்றுநெடுங்காடவெழிப்புலவோரலையாமல் வளர்ந்ததாயபோல், உரைத்தூற்றுமலைபுரந்ததுரைமருதப்பனேனாறுமாநுஞ்சோரான், கரைத்தூற்றுநறுப்பாலுமன்னமுஞ்சேர்ந்துண்டேனரசளிதகண்டேனோமா, தரைத்தூற்றுமென்விடுத்துத்தாய்க்கிழவிகூடநின்றுசலஞ்செய்யாளோ. ௪௰

செருத்தாக்குமதப்புலியே திருமலைவேலப்பாநினசெவரொப்புரை, அருத்தாக்குமரிக்கமுதங்கசப்பாகுமணிவேவடாளேயோவாறுப்ச, குருந்தாக்குமதைவிரித்துக்கிடந்திணுருசூடெனவெப்புதறுகொளவாளகாமக், கருததாக்குமுதனாதன்கங்குல்வாககணடுமூனகசண்டிளோ ௪௧

எடுத்துவரிமுறைத்தினிலிடைமைதசகுறிப்பவிரதமேரன வெண்ணிசதந்த, வடுத்தவரிதமுகைகேறுபெனைகணிவாய்மடந்துறுமுருசபானைமபாடு, படுத்துவரிம்மாதரென்றுறுசொலப்பராவளர்திலஙகைடபதிமேறுசென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருந்திருமலைவேலப்பணிமைதகணடிளமேன ௪௨

பொருந்தமாங்கச்சாத்துக்கல்லாமல்புலிக்குப்புறமபோவென்ன, இருந்தமாஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுபடமுறையோவெமதுதாயின், கருந்தமருமேனியளியேயென்னளியேயாசசியாதங்கலைபவாரிக, குருந்தமாங்குழைந்தோறுந்திருமலைவேலப்பணிடங்கூறுவாயே ௪௩

இருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகூடறமோலைவாரிக், குருதலகுவளையொதுக்குங்கூடலில்வாழ்திருமலைமேல்கொளுவினிபோய், இருகலகுதலைமொழியாளிததனையாலாறுளென்றிசைதமேதயனைம, பருகளகுவளைத்தாரையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சோபனஞ்சொன்னாயே ௪௪

சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிகர்வான்றரியார்பெண்டீர் கருக்கரையமுனிவிசயகிரிவேலச்சின்னோபகனவானுசைப், பொருக்கரை

யவளவென்றலைக்கோதிமயக்கங்கனதுபித்தமூர்ச்சைத், திருக்கணையவுடந
மெடுகணைத்துமெல்லப்புகட்டமுதுசெலுத்தென்றாளே ௬௫

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன்வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப் பொறிவ
ண்டர்கள், செருவதற்குப்பாழ்விசயன்றிருமலைநேர்ந்தான்வரச்செய்விரி
ங்கு, வருவதற்குத்தாமதிக்கான்மாலையொன்றுகேளந்தமாலைதானுந், த
ருவதற்குமதியானேன்மையலையாயினுந்திருப்பநதாச்செய்வாயே ௬௬

தெந்தளம்பேசுங்கொழுநற்மயல்கொள்ளுஞ்செல்விழியீர்திரண்டமேரு
பந்தனம்போற்றனமுடையீரின்சொலுரையானுரைக்கும்படிநீர்கேண்மின்
எந்தனுந்நேசாதவெங்கடேசசெட்டன்றனையழைக்கவெழுந்துபோன, சந்
தனஞ்சுமோவந்தாறப்பூசலாவெனக்குமதன்றனக்குத்தானே ௬௭

விருத்தப்பாவித்துறையுடவெண்பாவுங்கொச்சகமும் விரிவாய்ச்சொ
ல்லச், சுருதப்பாவனவுடனள்காமனரவிந்தமலர்க்கணையானெஞ்சில், இ
ருத்தப்பாவைவெருதுகாவெணையுமவள்சகிதணையுமேசுறுணீ, வருத்தப்
பாத்திரமளமேயணைதந்தொல்திருமலைவேல்வரிசைமாலே ௬௮

விழசாநவல்வனைவென்றவெங்கடேசசெட்டன்மேவவேண்டி, று
றுசாமாகவன்னைடந்தூதுவிட்டாளனமருந்தானெந்நாள்கண்ணீர், ஆறு
தாமேயயவரைகாவலுளவிமுலையாணையூடே, ஏறுதாமாச்செவியைத்து
ளைக்குமேநமேயோவவிட்டாளைசொலமோதே ௬௯

நெதேடியெள்ளாளனெவிருகோடியிளம்பிறைக்கீற் றெழுந்துவானில்,
முக்கோடிவனப்பமடிறைமகோடிக்கணைதொடுத்தான்முனிற்பாளோ,கொ
குகோடிபிறைமயிருநகுமிளசைநகர்செழிக்கவருங்குமுணவெட்டுத், திக்
கோடிப்புகழ்படாதவடமலையாகடமலைமுனசென்றமாலே ௭௰

நெஞ்சமோசங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமனேவேற்கிரியினனீர்
அஞ்சமாருஞ்சமந்துபெறறபலன்கிடைததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சமாதகனைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிருந்துகலங்குதேழை
நெஞ்சமாதப்பலுக்குநோந்தொருவனபின்றொடர்ந்துநேர்கின்றாளே. ௭௧

திடக்குவடக்கடக்களிற்றான்கம்பளவல்லக்கர்குலன்தெற்குப்பூர்வ, கு
டக்குவடக்கடற்காசன்மலைபாண்டியாசன்முல்லைக்காவெந்துன்னை,மடக்கு

வடக்கணிசெயவண்மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேசி, அடுக்குவட்
க்கயமீதின் சட்டகுருட்டக்காதினிமேலறிந்துபாரே ௫௨

இலக்ககாரமணிப்பாள்கண்ணிமைபொருஞ்சாண்மன்மகனுசெய்தபுண்ணி
ன், கலைகாரமெய்தனெக்கதிர்பதியுஞ்சுழன்றெறிப்பக்கணன்றுளன்
றே, சொக்காரம்மிபமாகவிலக்கணநாறகவிபபுனைத்தொண்ணூலோர்க்
கும், மலக்காரமருளவிசயகிரிவேளொருசின்னேபபதிச்செவ்வேட்கே ()

இப்பளப்பாறையிற்படுக்கச்சொல்லுநீரீ செடிமறைவோவிலைச்சுழு,
உப்பளப்பாறையுமாசகூசாளைநீறுவெருகோபியுமனைககண்டால, கொ
ப்பளப்பாக்கினுப்பாய்பங்கேபளிப்பாரகினுமபாபபன் குணமிலைாத,
தப்பளப்பாவிருந்துசையாநிரைவைமருகப்பானு அமிழ்தகோமானே ()

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திரணைந்துபண்ணைடிகாளருவாநந்துவிநவிருப்பாகியே
ஊரசபதிரவியபாநனெனவுமேபறங்கொண்மகட்கெனசெயுமேனியா
சீரசந்திரகாவிபிட்டகயாசீநாவுதரனைடத்தாததண்டனோரனை
விரசந்திரகிரிராசிபாவெங்கடேசுரவெட்டமாசனே ௫௫

தடக்கயத்தலைசொலமெடுத்துவோசராச சோலையில்வந்தானெனவு
ளைக, அடக்கயத்தைரபு தாயாகொண்டுலவெறியாட்டுத்தாணிவளாசையை
த்தீரகுமா, கடக்கயத்தடையாா புவிகைகொண்டுகெடுஞ்சந்திரகாவிடா
லெனுமா, இடக்கயத்தனவிலாட்டுமாமண்டலேசுரவெங்கடேசுசெட்
டேந்திரனே ௫௬

கலைகைவாளியையாதபொபாதெநன்றறகாறறுககாறறுவளோமடவாவ
ளைச, சொலக்கைவாய்பொதிபெய்சோர்திருககவுமதோகைமோகமதொ
லையாதுபாரையா, உலகைகைவாரியடிசகுநட்டாசலநாதயனேகணையான்
றின்மாமாச, திலக்கைவாவிசயபபாதந்தியதமாமண்டலேசுரவெங்க
டேசுசெட்டேந்திரனே ௫௭

குரங்கிக்காய்ந்துளைதறைலுமன்றிலுவகோபங்கொண்டதனுன்யாதோ
துசெய, வரங்கிதகாபோரவாவெவளைழப்பாாமறுததுபபேசவும்வாயிலை
மாங்குயிலை, அரங்கிச்சாலென்றிருந்திசைபாடவுமாறறுமோமயலாற்றுத
பேதைககே, இரங்கிககாவிகாமாககாசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுசெ
ட்டேந்தரனே ௫௮

தாணவாரணமுலைபாருக்குத்தானவாவெண்டளப்பத்திலேமையல்
லுனவாறுமடியாளியளகணனீரானவாறுமறியாயின்னான்னோ

வானவாகண்டலாமண்டலாதிபாவானவாவளவாமதுராபுரி மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசுரவெட்டமாராசனே ௫௯

துரையதநந்திதலைமுலைமேல்வைத்துத் தோயுநாளெந்தநாளோவிரகத்தை, விரையதநந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியர்க்கென்னசொல்லியுந்தேற்றுவேன், தரையதநந்திவரையேந்துமேகம்போற்றணிந்தகொம்புபடத்தனணிழலைப்பாய்ந், திரையதநந்திநடாத்தியமாமண்டலேசுராவேங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௬௰

அந்திராமனைமுன்மேலென்றுற்பகலடங்குமோமையலாலுனையநீ, வந்திராமனையபேதைக்குவேளமபுவசிராயுதம்போல்வந்துதைக்குமே, முந்திராமனம்பாலுண்டவாரிதிமுழக்கமேசகியாளேயிளசைவாழ், இந்திராமனுவேநதாசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௬௧

கொடிநகத்ததுமமலையுமடக்கிநெற்குறியும்பார்த்துக் குணம்பார்த்துப்பாத்திந்தப, படிநகத்ததுவளைசோரசசோருமென்பாலனைத்துக்குன்பாலனைவேண்டுவனாண், அடிக்கதத்துகளையுமபரப்பிமுதண்டகூடமூகடுமபடிமென, வெடிகதத்ததும்பரியாதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே ௬௨

பூசத்சந்திமுலைடம்புண்ணாக்சினிபோதும்போதும் புழுகுஞ்சவ்வாதுமா, காசத்நந்தியதிபுஞ்சுடுமென்றகாமபபேய்கொண்டகள்ளிக்கென்சொல்லுவேன், மாசநதநதிசையெல்லாமதிரவேமந்தரத்தைமவப்பிட்டிடித்தனி, விசதந்நிநடாநதுந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௩

ஓராவுண்டுமிழமதிப்பிள்ளையூராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால், கூராவுநணைகொட்டான்மதன்குமபராசிகொழிப்பதுமுத்தமாம்கூராவிதுடிப்பத்துடிப்பதநிண்டுணைக்காசலந்துண்டிககக்கண்டிகும்,வீராகவராமதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே ௬௪

சங்காரவையகமும்பழிக்குமாந்தாயர்தூற்றிலெனும்பேதைநேயமுடைஅங்காரவையவழக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்குமென்றேங்குமால், கங்காரவையடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக்கிய, வெங்காரவையிடறுந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௫

சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னேவில்வசந்தனத்தையலைப்பகைத்தேய்வண, சந்தனத்தைத்துளைகுதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமப்படிச்செய்ததே ௬

அத்தையன் றினிபுயாசலத்தாருங் கவண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்மை, சந்தன த்தைத்தசங்கட்டியிந்தருடநசமேனை முத்திமந்திரமேந்தமனே ௬௬

பூரிக்குஞ்சரமாவாரமார்சொன்னைபூவைசாங்கப்பொருதத்தொணிக்கடல், பேரிக்குஞ்சரபும்போலுங்கென்றழ்கும்பெருமயக்குற்றுருககண்டாங்குவேள், சேர்ணழக்குஞ்சர முங்கொணைவெங்கா போர்சிகறந்திட்டானிணிவந்துசேர்மத, மாரிக்குஞ்சரிதாருபந்தராறன்யாராயவகலைபடைத்தாயனே ௬௭

சுகத்துவாரயிலாங்கண்ணிசொர்ணைக்கலோபவாரறதைதகவழிதசென்றல், புகத்துவாராஞ்செய்தானைவேளம்மைப் பொருக்கவாரம்புயக்கண்ணிதந்துசேர், சகத்துவாரந்தெய்ந்தென்னிளசைராசத்துவாரதறக்கோர்மந்திரியாய்வந்த, மகத்துவாரதெசிறவசமுகாவாகநூம்வசவப்பசிரனே ()

கருத்தவாளிலேபாள்காரஞயாவருகாரமகாவாடல் வாடாதின்றினபத்தை, அருத்தவாளிலேயாயினிப்பேனைமியாசாசிசாமசரிதாகுமையாண்பார், திருத்தவாளிலேயாத்தனலைகலைபமெநதாபழுருநரியாகாநிணப்புலால், மருத்தவாளிலேபாரயில்வேறகாரயன்யயாயவசுப்பதிரனே ௬௯

சேற்றிருந்தநிலவுமங்கேமமெசன்னிலைவிருந்தநினைப்புமிளங்கென்றற், காற்றிருந்தசுகமுன்னூணைபொன்காநதிருந்தநாம் யாசெதவ்றுசொல்லுவேன், சேற்றிருந்தசெங்காமலைபபூவினமேறறருவிருந்ததுபோலச் சிம்மாசனம்வீற்றிருந்ததுறைமேதிருபலேவேஞாசவிவேகருமேலசனே ௭௰

திருகாரகவனந்தந்தனஞ்சுமிசேதநிதமகமேறியலுர்திரேச், வருகாரகவனந்தநதமக்கைபைமருவுநாய்பவர்மஞ்சத்திமையிலே, விருகாரகவனந்தங்களஞ்செறிவேந்தன்ராவணன்செனவிபதிராந்திடப், பொருதாரகவனந்தங்களஞ்செயபூபனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௭௧

தடக்கடக்கயலோவிடமோவிழிதாமரைக்குயிலோசிபிலோதிரண், டிடக்கடக்குடமாமுலைமாமதனைப்பயவாடியுருகுசப்பாவையா, உடக்கடக்குக்ரமாக்குமபகனைனையுசிதவிதிராசித்மைதச்செயங்கொண்ட, திடக்கடக்கயந்தாதமறேகாசிதாரவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௭௨

உரைக்கத் தகுவன பொருளாகியவை [illegible] கொப்பாயிவ ள்கொங்கை, [illegible] வத்துமுட் டுதலபாகியாய், [illegible] பூச்சக்கரவாளத்தைக் [illegible] மண்டலேசுர வெங்க டேசுரெட்டேந்தரனே ௭௩

[illegible] கிரக்கைதகுமுருவினன், மத [illegible] வெறுப்பாவனோ, சத [illegible] திருமதட [illegible] வேங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௭௪

[illegible] வெடியாமலைபபு, விருதியா [illegible] வருட, கொருதியாக [illegible] வேணமைந்தா, வருதியாக [illegible] ௭௫

[illegible] சோர்ந்துமயல்கேர டு, [illegible] [illegible] [illegible] வெட்டேந்தரனே ௭௬

[illegible] காண்கைக் [illegible] ருவாய், அன்ன [illegible] வினைக்காவடிவே [illegible] வெட்டேந்தரனே ௭௭

[illegible] கொண்டாகியேபினும், தெரி [illegible] வாய், பூரிச் [illegible] வேரிசசந்த [illegible] வெட்டேந்தரனே ௭௮

[illegible] பயந்து கோர, [illegible] காமாசனெடுதத்த [illegible] மிப்பூவிரி [illegible] வெங்கடே சுரெட்டேந்தரனே ௭௯

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானைவெல்வரக்கண்டனன்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோவரக்காணேனென்னுதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுவந்தாளினிச்செல்வாயிலையே ௮௰

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திலனன்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேனெந்தனகத்தைநூல்
அச்சங்கயாகத்துளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே ௮௧

அத்திக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
இத்திக்குதையன்கருத்தென்னமோமதிசென்றுதுணைக்
குத்திக்குதையான்கதிர்காட்டுபோலிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையாமட்டேறுதுகாமன்சரங்களெந்தே ௮௨

கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொலவளைக்குந்தத்தப்போலகைதப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நலவளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சாணகிநாண்பூணைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே ௮௩

முடிக்குமருப்புக்கிசையாப்பைங்கூந்தலம்மூரிமதன்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசமொன்னார்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுணிளசையிலெட்டமனே ௮௪

தடத்தத்தளிச்சிதுநாண்பூட்டிமாரசந்தனமு
கடத்தத்களிக்கலைதோற்றுட்குத்தோதிருகடாசலத்தை
நடத்தக்களிக்குட்பணைத்துக்கிடக்குமொன்னார்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொருவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௮௫

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்
மல்லுக்கிணையிலைவல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொல்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னுவெட்டேந்திரபாண்டியனே ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) (மாந்தளிர்-மேனி.)

கவளம்வளைக்குங்களவுசெய்கோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருப்பதுங்கன்வாரன்ஞ்

தவளைவளைக்குக் கடையிடுவாரில்லைசந்துசொல்ல
அயலாரைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே. ௭

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூவிக்காத்தப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணைபால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்தகுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீர்கணிதந்திடமே. ௮

வெஞ்சத்தமரர்துளைக்குக்கிருபைவேணுமெந்தால்
வஞ்சத்தமாயபனுக்குமாஞ்சேனன்னைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தமாங்கசப்போரைவெல்லுவனியுமெனை
அஞ்சத்தமாஞ்செய்யாயோவலைச்சரியாபரமே. ௯

வெண்பா.

புத்தியின்பேர்குள்ளாயவேள்பொற்றொழிக்கமுன்வந்து
சக்யப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான்—நித்தம்
ரூபகம்பாரவுமனுகூலாபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசசெட்டமா. ௬௰

புததி—மதி—சந்திரன்—சத்தியம்—மெய்—தேகம்.

அதிகினையூர்ப்பசுப்போக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனைன்மேற்சமாஞ்செய்தானே—முத்தமிழ்க்கெங்
காளப்பகங்கனகநல்கிமுதல்வளளென்ன
வாழுமவெங்கடேசசெட்டமா. ௬௧

அத்தி—சமுத்திரம—ஊாப்பசு—நகரா—அது—முரசு.

மன்னனவெங்கடேசசெட்டமாநிதிபாற்றுதுளைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காண்கிலேனே—மின்னுடைசந்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைரதிகணைவண
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை. ௬௨

கனா—காண்கிலேன்.

தண்ணமுதபாரிதவிஸ்தரான்வெங்கடேசசெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள்—உன்னமுது
மாமனதைையேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
விமனதைதபேரோடுதாண்மின். ௬௩

வட்பு—கச்சு—அதுகசத்தல்—விமன்—பிரமன்—அவன்—அத்தை—சத்தி
அவிவார்ந்தி.

தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசசெட்ட
யண்டவிமன்கூவிமருவாநாள்-செண்டு

மூலையாளுட்கின்னமுது கொடுக்க வொட்டுத்
தலையாளுண்யான்பயக்கத்தால். ௬௪

ஆட்டுத்தலை - வேண்டாமென்று - அசைக்கிறதலை.

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகி வெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்டயானுண்மேல் - துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமுராசனுற்பங்
கயவாளியேவானேகாண். ௬௫

கயவாளி - திசைச்சொல் - அதற்கு - இழிந்தோனென்னும் பொருள்

கொங்கைகுப் பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்குவிழியும் பாசமுத்திரமா - பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமேந்தாயிவள்சசிபுற்
றூருடையானாரிடையதாம. ௬௬

கொங்கை - கும்பவட்டம் - கூந்தல் - கூடு - அல்புல் - தார் - டணை - மாலையூர் - வஞ்சு அது - ஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்ட வேந்தன்பாற்சந்தனைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கத்தாவில்லையே - தையதிறற்
றாண்டிந்தாமென்றுமென்றுதப்பினுண்மானையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றான்காண். ௬௭

வில்லை - சருப்புவில்லை.

புத்தாக்கி உண்டவனைப் போர்தேறிக்கொண்டவனை
மாத்தாக்கியைத்தாக்கிவந்தானே - போர்ததிதரும
பொன்னுடையானுடுபயசயிலா தென்னிளசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா. ௬௮

புத்தாக்கி - ஆதிசேடன - உண்டவன் - அவனாலுண்ணப்பட்டகாற்று அதை யேறிக்கொண்டவன் - மன்மதன் - மாத்தாக்கி - இலக்குமியைத்தாங்குந் தாமரை.

நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிகல்கும் வெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்றான்றியான் கோயிலின்முன் - உற்றகொடிக்
காலவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுகூறுண்டிட
வேலையிட்டதேதுவிடு. ௬௯

அரன் - கொடி - கால் - பரமசிவன் - துசஸ்தம்பம் - அதை - நீங்காதது - இடபம் - அதன்முன்னிராகியேடம் - அது - ஆடு.

கன்னல்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குழல்லைத்தாஸ்லா - தென்னசெய்தி

தையன்முன்பூமுன்னட்சாமுற்றதைத்தெரியச்
செய்யும்பேரென்னசெயும்.

தையலென்னுஞ் சொல்லுக்குமுன்—பூமுன்—அட்சரம்பு அது-உற்றது
தையல்—அதைக்காட்டுவது—மை—அது-ஆடு.

தாண்டுபரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசசெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைந்தொடியை-வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாய்ப்போகவொருத்தனையிந்நேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கென்செய்யும்விடும். (ஒரு-ஆடு) ௱

கல்விநரைக்கணாகும்பகம்பன்வெங்கடேசசெட்ட
வில்விரயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கட்செவிமேய்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி. ௱

கட்செவி-அரவு—அர்புலி-இரதம்—கங்கை-அம்—இம்மூன்றுஞ்சேரின்அரவ
ந்தம்-புலி—வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின்மீது—தாமரைமலரிருந்தது.

சங்கநிதியென்னத்தழைத்தவெங்கடேசசெட்ட
சிங்கபிரசைச்செழுங்கிரியில்—அங்குகண்டேன்
மாணிக்கத்தைமுற்றுமொருவள்ளனுவாதியர்தம்
தானிருப்பதேதந்திறகத்தான். ௱

மால்—மலம்—முல்லை—வள்ளல்-பாரி-நடு—அப்பாரியென்னும் சொல்லின் நடு
வில்—ஆதி—ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்—அந்தம் — கடையெழுத்தாகிய—தி-
இருப்பது—பாதிரி-பாதிரிமரத்தின்மேல் முல்லை மலரிருந்தது.

தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ரதாருவெங்கடேசசெட்ட
வாலக்ருஷ்ணவிம்பன்மணிவரையின்—மேலும்
மருக்கமழுநன்மாமாணையுமொருசந்தி
இருக்கவதிற்கண்டுகொண்டேனின்று. ௱

மாமணை—இலக்குமியின்-வீடாகியதாமரை சந்தி-மூங்கில்—மூங்கிலின்மேல்-
தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலதீபமெனத்தானியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசசெட்டமேந்த்ரன்வெற்றியில்—செங்கணரி
உண்டதுடனவனின்றாதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி. ௱

அரியுண்டது-பூமி-அது-கு-அவனாகினது - சங்கு-அது-வளை- இவ்விர ண்டுஞ்சேர்ந்தது-குவளை-அவன்பேர்-விண்டு-அதுமூக்கில் (மூக்கின் மேற்குவளை மலரிருந்தது.)

அழகிசக்கதேவிக்கணந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே-பழகுமொரு
கூந்தல்நாரமல்குலகடுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாம். ௱௬

சக்கு-கண்-ஏவு-பாணம்-இக்கு-மொழி-அல்-கூந்தல்-நரதம்-களம்-பணி அல்குல்-ஆல்-அகடு-கனகம்-தனம்-மாந்தளிர்-மெய்.

ஏகாம்பரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலில்லையே-பாகாந்த
சந்தமதாகத்தமிழுககத்யனை
வந்தவெங்கடேசெட்டமா. ௱௭

ஏகாம்பரிடம்-சனி.

திரைக்கலைக்கிதனைசாலென்பதேசயிருப்பதேழென்
னைக்கைகசித்தையம்பெருமப-உமையாவொன்று
தக்கம்பாகண்டாவாசாசிபோதநமென
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. ௱௮

திரை-கடல்-கலை-அதிற்சேர்ந்தாம் சந்திரன்-தையலிருப்பதேழு-அவன்மனைவிகள்-இருபத்தேழு-நட்சத்திரங்கள்.

சென்றலாந்தாரோமுத்திருளப்பபூபதியான
மன்றலாந்தாராங்கிவருமளவும-குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்இடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில. ௱௯

ஏழாய்-பெண்ணே-இரா-அப்பு - அண்ணையில-மதன்பாணம்-பொருந் துவதனல்-ஏழாயிரம்பண்ணை-ஒரூர்.

கூண்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மான்கலையிலையமனமருளுமா-தேன்கலையச
சந்தனுங்காவின்மந்திதாவுமிளசைநகா
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௰

கொச்சகம்.

சீகாவிதூரநெருப்பாயிவட்குவிலக்
காகாவிதூராகதப்புரிவார்கன்னியாகள்

வாதாவிதாராமராமதிமாரவச்ர
தேகாவிதாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௧

அங்காவித்தாரவலைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாரபதியேயென்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௨

ஆக செய்யுள்-௱௨௧.

———()———

நாகூர் முத்துப்புலவர் பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

தனதனுகடாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தைவாங்கித்தனதிற்றொடுக்கும்
தனசனுகதவிலாமின்போன்மெய்பசந்தசந்துசந்தேசொலென்றுனமினுள்
தனதனுகனதவொராம்மெனப்பையினிரதகம்புரிந்தசரணசரோருகா
தனதனுகவளரும்ப்ரதாபவுத்தாரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௧

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளகங்களந்திருக்காயமின்மேன்மற்ற
கனகனங்கம்பளந்தலைகண்டுகொண்டைக்கு ளேவினன்சோரத்தென்கோ
லோ,கனகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்றனைக்காத்தடிமைகொண்ட
கனகனந்தம்பிளந்தநரசிங்ககாருததாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨

கடதரிக்குமதனுனவர்செயுங்காயந்தேர்த்தனரோவளவன்னைமார்
கடகரிக்குமரிவார்கவேலன்முன்கட்டினாதிலென்றுமொன்றார்க்குனி
கடகரிக்குருவிக்கனறுகண்ணருள்கர்த்தர்தாளிணையைத்துதிகேமகா
கடகரிக்குநிருபாவிளைசைவாழ் கருணைமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

தந்தப்பாயிகடீர்மருங்கம்பிருதாரையாபிந்தமாகைமின்னார்சந்தம்
தந்தப்பாதுகனைற்றவாய்புவேடாரொளிக்கச்சாமுல்லைதாசா
தந்தப்பாதுகவிப்பட்டம்வாவிபைத்தாக்கியேயவன்றம்பிக்குத்தந்துதந்
தந்தம்பாதுனைதப்பிக்குலல்கியதாருவேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௪

கனதனந்தனதாவசினாலந்தக்கனிக்குமாமலையாமிடைமின்னினும்
சினதனந்தனமாறகூறரிதரிதென்னுமல்குற்றிருவையணைகுவாய்

மனதனந்தனமாடைதமிழ்பகர்வாணர்க்கீந்துமகிழும்ப்ரதாபனே
தனதனந்தனவென்றுடுவோருடன்கிவாழ் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

இந்தக்காவலனங்கற்கோர்கவிசையா விருந்துகாந்துதியாதென்னசெய்குவே
ன், பந்தயகாவனமம்மைகவன்டிபியெப்படியங்கேகுவன்பாங்கியென்றுள்
கலி, சிந்தைக்காவலைசந்திரசோமதியாகசற்குணபாசயனேகரா
சந்தககாவலனேக்குழிளைப்பரிதானமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இருபந்தந்தரமேனும்பொருமோதர மென்னசொல்லதிகசெண்மடங்கிவ
ன், சொருபந்தந்தசசிவிசைரிலவந்தனள் சொந்தமாகவுவந்தணைவாய்சுடர்
தருபந்தந்தமணியவெற்புப்பெற்றிற்றாய் தலங்கித்தணைநப்புவோர்க்கெல்ல
ம், நிருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணைசனைவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

தாகலாதனங்கன்சமர்க்கோலஞ்சமைந்துபாணமெய்தான்பூவலவா
காகலாதனருப்பம்பொருக்குமாகனிபேயணைக்கண்பாரென்றுள்புல
வாகலாதனமபாக்கிலைகரியமாவசந்தியாகவமோதயா (னே
பிரகலாதனைப்புரந்ததிருக்கருணைபெருக்குமால் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்

மாதபந்திரணம்போலிருந்தனைதபலைக்கொப்பாகவளர்த்ததுமாரன்கைச்
சூதபந்திவோருகமாமதிசேர்ந்துகாணிந்நவேர்திழைவாடுமோ
போதமந்திரசக்கிளியைக்கவ்விப்பொழிலிற்றுயர்புகழ்க்கமுகாசல
வேதமந்திரமெய்க்குகனைதமெதாழும்வெங்கடேசுரவெட்டமதிரனே. ௯

வருதகட்டுமூட்டெல்லாங்கடந்துப்பூவாளிவேள்கயவாழிமுரசம்
திருதகட்டுவசனமலபலைதென்றலாதகொடுந்தேசைநடாத்தியே
பொருதகட்டுவதனைத்திறற்காடேவேபூதமிதாடுததனைச்சந்திரகாவிடால்
விருதகட்டுமகிபாவிளைசைவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரவசிரனே. ௰

தீர்த்தசந்துகந்தாகந்தணிக்குரீர்த்தடமருங்குதனமல்குற்றையவெழுந்து
கந்துகந்தாகணைப்பொழிதிலுன்மோகத்தாதுமொழிவனென்றேவந்தேன்
வந்தார்ந்துகந்தாகமுகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்பாகட்டுந்
கந்துகந்தாகப்பூட்டுங்கடாசலவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௧

நம்பரக்கரையானை யாசகியநாதா முன்புகழைமேவேண்டிச் செல்கவென்
றம்பரக்கரையாயளிப்பத்தனைத் துருவிலாமதன்யுத்தத்துக்கென்செய்வேன்
அம்பரக்கரையானைதிற்பாளயமன்றிறங்கியடர்ந்திலங்காபுரி
வம்பரக்கரையாசுகத்தாலவென்றமாதவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

அத்தன்கண் ணுயர்ந்தகோறறுனறன் மாதலைமிசைமிக்குந்தோற்று
னவன்மகா, எத்தன்மாமனைபொன்றுதையென்னைறேசொல்வோன்கணை
யெய்யாமலெய்கிறுன, கந்தரப்புவனேதையும்பெயொரு கவிதைகேழ்விறகா
ர்ந்தாளுமபரி, சுந்தரமன்னுடிருட்போ வெட்டேந்தானசோதரா வெங்கடே
சுரெட்டேந்தரனே. ௰௩

உமையாசிமையந்தபிரான்வாமியாமகனே நந்தனத்தாளுணைபசிற்ந், தூ
மையாசியமாய்க்கூட்டியவனென்று பொரவியெய்யனைபுணபால்விடுத்தாள்
பொன்ஞா, சமையாசிறசொருபவென்சிசைத தன்னையாறநெருழுது
க்கனைவிட்டனற, உமையாசிபராயருமவலவைவாபுகழாகரா வெங்கடேசு
ரெட்டேந்தரனே. ௰௪

சங்கதாதரளங்காலெகுறுந்தாசன்சமுத்திணையென்றுட்குன்றுநின்று
அங்கதாதரந்தாமதந்தெசெயபிலதம்பாதை தேகத்தைமாரவருந்துவான்
அங்கதாதாநீறுதுசெலவெல்லைறவாரியாமணபிரியப்ரதாபனே
வெங்கதாதரவிமாசெயநாரவெங்கடேசரவெட்டம்புயனே. ௰௫

பூவலாரைமுதலான நறபராளபுரிந்துநிடைவசித்திருந்தானுபொன்
ஆவலாரையுமவிட்டுவிட்டருந்தவரிபயிரமாதிகளாலுந்தானென
பாவகாரைமலரதிறுசெல்பின்மங்கைபுள்ளமயங்காதிருக்குமா
மேனலாளையடைந்திசெயமபெற்றவிரயனோவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே

அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலனந்தசோகமேவவடாவிடுகுமுதஞ்
சகஞ்சனமெலைாஙகளைகதிருகணகைதிலததடவரையாகயமான்
பிஞ்சக்கஞ்சனஞ்சாபுக்குழுந்குமெய்மபின்னமேவிரகந்தணித்திடாய்
வஞ்சக்கஞ்சனகதனைதநதுணித்தவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவேமினாள்
அந்தரப்புயலின்பேர்மிகுகளஞணையின்மீதணைவாயணைவாய்பா
தந்தரப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்வதகென்றுடுஞ்சரணம்புயாதிட
மந்தரப்புயபாரசெயதாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௮

அந்த்ராசலவன்பன்றிபோற்பகையார்ப்பரிக்க வவர்களைச் செய்து மின்; பந்தாசலனேபயந்தாள்வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலரென்சொல்லாருவ், கந்தாசலவாவூரின்வாய்மறைக்கவுலைமுடியுண்டா, கொண்டகாதல்நீர்மந் தாசலவாகாசயதாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௯

முனைசனங்கைபிகன்கண்ணிருந்தற முற்றும்வெந்தவன்வந்திகல்செய்யவே, நினைசநங்கைக்குதுகளுளிதடடுது சேலைசோர்திருகாலையும்பின்னவே, இனைசனைங்கையதுசொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவேமயன்மீசுரமாகுது, வனைசனங்கைமருவியப்பாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௨௰

படங்குமாதங்கரேக்காறசமைகதிட்ட பாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்சமீபந்தான்; சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்றுமிதசபயங்கட்டித்கழூவாவிடிலவா, அடங்குமாதங்கள்சிததமென்பாக்கியமணையவேண்டுமுன்றுண்மூலமென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவாதுங்கனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௧

வாசக்காந்தண்மலர்க்கையிறைணைவாரிப் பன்னீரொடுசந்தனம், பூசக்காந்தல்பொருமலர்ந்துவாய்புலைபத்தாமமும்வெம்பமின்னார்களும், ஏசக்காந்தமுனைகக்கிலென்னசெய்குவாளெய்துவாய்குறமாதுதெய்வானைக்கோர்,நேசக்காந்தருள்பெற்றுவாழ்மனுநீதனேவெஙகடேசுரெட்டேந்த்ரனே

வந்துவாரவையகடத்திச்சிலைவளைத்துச்சித்தசன்மான்களைவேவப்புகுந்துவாரவளவும்பிதிர்ந்திடக்குடைந்துகொங்கைக்குடத்தையுமேயனேகந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னியெனசெய்குவாள்காண்கவியினுல்; சிந்துவாமகிலனைகண்டவாசிதாரவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௨௩

அரிசிராவணத்தாலடைந்துந்தொனியமருதில்லையதைமுனியுண்ணவும், கரிசிராகவலப்பகலோன்வருங்காலமானதெக்காலமென்றுடரும், பரிசிராமுழுலோபகுடாரிநீபாசவில்வளைத்துக்காதூஷண, திரிசிராவிழவோர்பாணந்தொட்டவாசீதாரவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௪

தொடுக்கவத்திரம்வேளதுதானிந்தத் தோகைமெய்யைத்துளைத்தூடுருவவே, கடுக்கவந்திரண்மேல விழுமீயெனக் கலங்குவாட்குன்னலங்கவின்றிகுவாம், இடுக்கவதஇரங்கா வென்றழைக்கவர் இட க் க ளா

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

த்திரிக்கிரையிட்டவா, உடுக்கவஸ்திரமில்லாதவர்க்கருளுதவ டேசரெட்டேந்த்ரனே

சேதமாரப்பனங்கன்றெட்டான்றனத்திலைத்தலைத்தத்தடாரிக்குளந் தம்பு; சூதமாரமபம்ராமாராமாவெனச்சொல்லுவேன் சந்துசொல்லிம்ப தர்க்குள், நீதமாசம்பலாதிசெய்யவாசேதன்னேமக்காமந்தனிமூலமென் னவே, போதமாசம்பனுசெய்யமுன்வந்தவா போசனேவெங்கடேசரெட் டேந்த்ரனே ௨௧

பூசுகந்தனத்திற்பொரிசதுபொருக்கெழும்பிரிப்பூவைதன்மா லுங்கே, நீசுகந்தந்தடவுகலின்றித்தாகேடஞ்செய்திவள்காமன் தனித்தி டாய், தேசுகந்தசராவணைசெயதலைசிரகெனக்கொண்டுவாவென்றிலக் குமற; காசுகந்தந்தாராமாபெருமபுகழாகராவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௨௨

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப்புடைத்தெழும் பூண்முலைக்கன்னிமீதே சமாசெய்யக், கருப்புகுஞ்சரியேரிதமெயயெவகளுந்தலைகமான்வ ளாதகவலனசெங்கைக், கருபபுகுஞசரிசாமதிமுறறுந்திங்கட்குடைக்கு ஞ்சலங்குவளோமன, விருபபுககுஞ்சரிகாந்தற்குவைத்தவாவினனேவெங் கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௨௩

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோதெரியாதசிந்தையாயருகிருளிந்தா, பி டிதங்கசசிவிகையிலிருந்துநம்பிள்ளைதானிளபபிளையல்லோமயல; கொ டிதங்கச்சிப்பரிபோற்சென்றேவாசசெனறளிகள் கொண்டோராமர்கண் டு, அடிதங்கச்சிமையப்புயங்கொடடுமுந்துஙகனேவெங்கடேசரெட்டே ந்தரனே ௨௪

ஆரகதத்தைதமதன்சிந்தைதன்னில்வைத்தம்பாத்தையடித்தார்ப்பரித் துமே, தாரகதத்தைநடததியம்பாலுமென்றுவதனத்தைத்தலைத்துவிட் டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மவர்மெத்தைமீதினில்லை த்தலைவாய்மணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசரெ ட்டேந்தரனே

அனஙகனம்பணந்தந்தொடமெய்பசந்தசந்தவாடுவதல்லாமி[illegible] று, தனநகனம்பணந்தாராளிருக்குமற்றலத்தின்போர்க்கொடுதாங்[illegible] ற்றதாய், மனங்கனப்பணம்பின்போயிருத்தந்தமாதர்சொல்[illegible] க்காரிய, பினங்கனம்பணஞ்சேர்சூதமாயினுள் வெங்கடே[illegible] ரனே

௨௫

மாதவர்வினைமட்டலர்தின்புயபாலைமாலையாகற்றுவதாசடை, மாதவர்வினன்சொல்லுந்துராகதவனைவாயைப்பாடகருவதார்மலர்ச், சிதவர்வினைந்துங்கந்தரமெனுஞ்செவிக்கோமொழிசொல்லியவைகந்திடாய், போதவர்வினங்காந்தருண்மாதவர்போசனே வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௯௨

இருதனக்கனிககுசசிலைபோற்படைத்தெழுந்துவிப்பியியுமாந்திடக்கயல்,விருதனங்கனுக்குச்சிலைவாங்கிமாவிசைகொண்டு நிருவிப்பாயவாளியாற்; பொருதனக்கனிவர்க்கமுண்டுமன்மாவழுண்டிருகைச்செய்தான்றமிவாணர்க்கு. வருதனங்கனிவாயாருமன்னவர் வாழவாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௯௩

என்னிலங்குசசலராசராச நக்கேறுதாமவரிங்கவருதப்போய்,முன்னிலங்குங்காரியமயாவது மொழிபொனருள் பைங்கிளிதான்மருவுவாய், நனிலங்குமயிலையாததிலெதென நாடுருதெங்குருக கோட்டைககிடமே, பொன்னிலங்குமணிபாமனேதலைபோசனே வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௯௪

அரகராசலங்கொண்டபுண்டோன்முலையானைவிம்பவத்திற்றென்றருலவே, உரகராசவென்குமாரதனைனுக்கிறனைந்தமாரமிடமாதருந, தாகராசலராசியராமயமனைனைப்புணர்வாயமூலமென்றநீதாரு, சிரகராசலந்காந்தசக்கரேஸ்வராஜிதாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௯௫

கஞ்சாஞ்சப்பெடைபோலுமென்னகலந்தாள் நகண்ணையானதுபஞ்சாஞ்சாசசனைவிடநினைப்புலைப்பருபதத்திலறுபசநானமெற்றடானை, வெஞ்சாஞ்சப்பிரபஞ்சகோளகைமிருந்தங்கமின்றுயோயெவுவாய், வருஞ்சாஞ்சப்பொருளுஞ்செய்தோரகந்தண்டவாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே

மாமனுக்குமகனுகவந்தகாமனுக்கும்பெற்றவளாக முக்கலைச், சோமனுக்குமினததாரகருபஞ்சியெய்சோர்ந்துவாடினை சோரக்கோவாயினி, காமனுசகருமினியருமாரெட்டதருமனுக்குங்குபாரமுநேதரநிர,பூமனுக்குஞ்சகோதரனேநிடபோசனே வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௯௭

என்னயாவிதூரியயாநடையேலுமாமகள்காவொடு காணமிகப்பின்னயா, விதூரவனைழுவவா பிரமணிப்படிசசெப்பிரமென்றாகள்வாய; மகா

ன்னவாவிதுராகதத் தென்றிசைகுடிபுகக்கைபிற்கோசண்டம்வாங்கியே, மன்னவாவிதுராபுகழாகராவாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௧௮

சொலங்கக்காகொண்டமோகத்திறல்வருஞ் சோபகாபந்துலேந்தவென் றட்குமே, விலங்கக்காமசாதகாலுபூங்களிமெய்யிலோதனளல்லாமலோபமிலா, கலைகக்காரிகநாரிமேவிநாளுமேநல்லநாளடையாமனம் பலங்கக்காலகொண்டபரிமேலவருமவாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௧௯

சாங்காதாங்கண்டமதன்விகதாளனைதகுழந்தைதனிமேயமால்,பசந்தாரதராககசிறாநமபொறபாகபோதுபாதனைதகதாங்கவே. உரஞ்சாதாவமபோரபூவண்மருவகொளிபுள்ளமைவிபாயலோநகிடாய, புரந்தாரதாணிகநகிபாசெயபூநாவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௨௰

மேவிக்குசரவனகலோங்கொரநிபடிதத்தாக்காக்கப்பெருப்படையின்றிக்கர, லாவிகநுரபருநிகாகீதுசென்றடிபோலவந்தடிக்குறுதாயென்ற, மேவிநகுஞசகாசிவணிலேவுகொறுகணவுயிக்கேபொரு, வாவிசகுநசமேயவிபாகவாவாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௨௧

அராவுங்கேசமெயேசவிபெண்பாதல்லபெற்றவனைக்கேமின்றுநவர, பராவுகமேசலோபேகதலைகமிடபணைறுக்கேகொநத பெண்ணுக்கொச்சபின், றிராவுமேராலோமேபசனைநிருநபலவினைபவிலேசெயதன்பாய்மருவுவாய்; மராவுநேநயனாமேபவிபாகவாவாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௨௨

அல்லமாலைமநகவிளிமைபிலைஞணைகால்வளைந்தாலைபதாக்கிவிட டெல்லமலையபனி டாமதேறிகாணிருககுமாலைபதாட் புகுந்தேதனை, யிலைமாலைவிமாகதாவமாகதபமைபவிடுமேவண்டமீறினனமேவுவாய்; குல்லைமாலைபவெரிமாலைபபோற்றிய குழுணமேன வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௨௩

அடிகளிலேமுலைதிரண்டேமாசள்சமையவிலலைமணந்தான் குழுகுமென், அடிககவிலைபொடிபுனுகதாம்சாதகணியவிமுலையதற்குழோண்மைாலைபோர, முடிக்கவிலையானதாறகுழந்தைகாணமோகந்தாங்கவுமுற்று சொனஞர்ஆடி, அடிககவிலைவனைகுமகோரவுக்துங்கனே வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௨௪

மஞ்சலக்கணங்கன்புறமேகட்டிமருவுகற்குளவாவைத் திருத்தநாள் அஞ்சலக்கணலார்க்கேதெரியுநின்றுவேலாவடங்காசிரக்காதவன, செஞ்ச லக்கணப்பெற்றியின்வெண்ணெயாநிலவில்வந்தகலவிசெய்வாயையா; பஞ்ச லக்கணமுத்தமிழ்தரபாஷிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௪௫

சதகிக்கும்பணிக்கையிருன்பெற்றதனையன்போக்குவிணையமின்றை ரைக்க, மத்திக்கும்பணியாய்நிரைக்குச்சாமரிபெய்யவென்பமொனைதா ஸுரைக், கத்திக்கும்பணிசோரசதுரமானைவொகாதநிரயிபர் ... ரவையையா, எதகிக்கும்பணிவேந்தாமகாமணடமேலகா வெஙகடேசுரெட் டேந்தரனே
௪௬

தனதுமெய்க்குமலரினையானதாகழலிறைக்குக்ஏனச்சுவையாலிடை, மினதுமெய்க்குத்துவளுமிப்பாணநகமேனைசேர்தேய்வெகு மிச்சராலுண் மை, சொனதுமெய்க்குமாரபொற்பாரபுநசொமுக் தெழுமபங்குமா ரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுயிர்தருணைவாபுகழ்வாசவாவெஙக டேசுரெட்டேந்தரனே
௪௭

இட்டங்கட்டியயாறேயல்லாதவேறில்லை சிக்கைதழிதெலைந்தவாமி ய, இட்டங்கட்டியபாஞ்சியாற்செய்க சிதாமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்ஞா டட; வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கின்றாவணைவெனறன்புவைத்தவன்ற மயிக்குப், படடங்கடடியராமாகவாசபாசிதாவெஙகடேசுரெடடேந்தரனே

பருதியானவரீராறுபேருங்கோபாக்னியிற்சிவருயதுபோன்மதி,வரு தியானதறகாறறேனென்றுனேயோமடிருநதுபெறறேணிகநடபிளனைய, ஒருதியானமதுகுலதீபமபோலுதிநதபோகததுகருள்ளாகினையா, குரு தியான்மறவாதவாபுகழ்க்கொறறவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௪௯

அம்பமாமுனிவாய்முலைக்கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணுசுவனைத்தனை யச்சொான, விபமாமுனிருநதபடிக்கிலை மேனிமாகலைக்யாணியிவனை யா; கம்பமாமுனிதம்பெறவந்துசற்காத்தவாவெகுநேர்த்தியகாங்கமிழ்ந்த, கும்பமாமுனிபோல்வந்துதித்தவாகொற்றவா வெங்கடேசுரெட்டேந் தரனே
௫௰

ஆக செய்யுள்-௲௨௱௭௬

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்

மானேஜாவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்மேற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய,

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ்செய்யும்புயமும்
பொருமகட்குப்பொன்னம்புயமுந்—தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலை தந்தான்றன்கமலவாணனற்
சாமிவண்ணமாலைதரா தான். (நிறம்—மார்பு) ௧

இய்யூர்தகாவெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன்மலரடிக்கு—மெய்யூர்
மனதைநயனித்தபொன்னுசாமிகுமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றறை. (இய்யூர்தகாம்—இஞ்சி) ௨

வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதம்பவணிபுயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்கண்ணீர்மாற்றி-நீடுமயல்
போக்குமோவன்னாய்புலவர்மிடிமையைக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமிநிருபன். ௩

பின்முடுகுவெண்பா.

பொன்னாரம்பூணும்புகழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
துன்னாள்ராமன்றுயர்புரியார்புரிவான்—மன்னளிதேன்
நக்கருமபுமற்சுரும்புநற்கரும்புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கருமபுண்ணுய்க்கவெய்வனே ௪

அளகைப்பொறித்தகொடியண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும்பொன்னுசாமி—துளிமதுத்தார்
தந்தான்மதனடங்கத்தண்மதியந்தானடங்க
இந்தாவிநதாமுகத்தாயிது ௫

புறங்காட்டல்—கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிகழ்தான்மாமலர்ச்சேவடிசிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிகலபொன்னுசாமிபூபாலனற்சீக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணிமேவமுதக்கடாரீர்மறைத்து
உவ்வேரினமதகவ்வினைக்காட்டலென்றெண்டாடியே ௬

உவ்வேறின—மதக—முதுகு.

கைக்கார்நிதிதருதேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்காரிகரவாங்கொடையோன்பொன்னுசாமிநடக்
கைக்காவரையிற்பவனிவந்தானைகண்டுமால்கொளகாரி
கைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே ௭

கலிப்பா.

என்றுகண்டவிந்துவைப்போலிருமுகனுஞ்சோரந்தாளமா
என்றுகண்டனமயாறுமென்னையிலேலென்கணனே
என்றுகண்டங்கமமவணைந்திடுமுரையாதேளிகதே
என்றுகண்டன்னீதகப்பாபொழிற்பொன்னுசாமிமன்று ௮

வாராகக்கொங்கைபிசைபருவபொன்னுசாமிவள்ளல்
வாராரமெல்லாமநியமூராததெனறுநாளரல
வாராகலியொலியுமெருநதமனமகாதகனளவோரால
வாரணீயலைலாலமனனாபெருமானுறவைத்தே ௯

போதபப்புனைமதியளிநறுமருதுபிறேன்
வாதமபுரிதுயாசெனைவிபிலொடைப்புபாயாய்
போதமயுரிதநதேராகமேகாடுமவேளபொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனுமபாதகியனே ௰

கட்டளைக்கலிப்பா.

அசசுபம்பார்ப்புவேவாளமதிதநிடுமனைமேல் பொருமகாசசர்வாளி
யாய, நசசுபபோதுமறுக்கதுதுறந்ததனைவைய புறுந்துதிறவிவடனை
கசசுப்போநனைதுயகாதுரனா முரசவைவாய ராவலொவளகேசவிவாகண்டு,
கைசசுபபோனதுமுணையுலைமெயவணைடைநோநலைனிமையைபடிபடராயபொ
ன்னுசாமியே ௰௧

அதநிகத நவடுச்சுராயினையட்டவாழிமெபொனபு நூனை, சநதி
கத்தன்சந்தாசலைசெந்தூரவாழநதா நநாரவலாரிமகனைகப, பதரிமுசபு
ச்சூறதியனுளனைபபணியுநபபொனனுசாமிமதிபனைக, நிமிகமகரசு
மெனமொழிகூறிநீசேரசசெயதிடுவாயபடக்கிளியே ௰௨

ஆரம்பூணும்வரைக்குயமீதிலேயணங்கவேடனார்லக்கனைநாவவேளூ
ரம்பூணுண்டுகிலுந்துயிலுநலமபனைகழுங்கும் மடக்கிலையுப; ஆரமபூ
ணுங்குறநதுமெயசோரதனளவலைசகாததனைததவேளவதுனபமே, ஆர
ம்பூணுடைநறகுநதயிரனேமனைவம் பொனனுசாமிகுபேரனே ௰௩

எங்குந்தம்புகழோங்கவளித்தமுழவேழுவள்ளல்களுமிதனிகையால், இ
ங்குந்தங்குடிவாற்கேபுகழெனச்சாற்றுஞ்சற்குணனும்பொன்னுசாமிமா, லெ
ங்கமேற்கொடுபோந்நவேனாதினஞ்சாரும்வீதியிற்கண்டார்மயல்கொடு, ச
ங்குந்தஙகலையுந்தரியாதுத்தளர்ந்தநாணமுந்தாமிழந்துதார்களே ௰௪

மட்டுதருதார்கணைபான்மதன்பாதினைவருத்தத்தான்மனமொந்துமயங்
கிப்பொற், கட்டுதருதார்புரவிக்கொருவிறனின்கருத்துதுதானிரங்கிப்புயமே
வுதூ, மொட்டுந்தார்தரவாங்கிவாச்சொன்றேன் முத்தத்தார்நிறையொத்த
முறுவளாலெ, தட்டுத்தாருணாயாமலருமாரிச்சந்திரனேபொன்னுசாமிவேந்த
ரனே ௰௫

பாலருக்கைநவிடுசதுநின்நன்ணிவள்பாலசனைநவிடுத்தனள்வேணு
கோ, பாலனைதகையுடையோன்மருகன்கோபாலனைத்தயபாகனருள்பா
ன், பாலனைக்கைபணிநாசிவள்ளிசிகாபாதபற்பபணிபொன்னுசாமிநீ, பா
லனைதைப்புரிசிலைமாரனபாலவழுதசபபடாமலிபயாவையே ௰௬

விருத்தம்

மானேசாந்தொடுத்தமதனங்கம் விழிதெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பாவும்பானன்பண்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில பெ
மானேசாம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவுநல்ல கசு
மானேசாகும்வகைநீபுரிந்தாலிவ்வுலகிலவாழ்வேனே சுறி

உபு

கொச்சகக்கலிப்பா. ரசு(ம்)

கா

காக்கோர்க்குவையமுதைதந்துநெடுமாலிந்தனன்பூ ஈ
ஆரக்கோரறுசுவைசோறுவமுதையிங்கனைநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாமனந்தான்றினர்கள்க
மண்டலத்திலகுருமாநிதிசொரிந்தனைநீர்

இதுதாவு * எனவாங்குதனிச்சொல்.

சக்கரத்தானிருதர்களைத்தான்றணிக்தாளுனணைஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றணிந்தாய்நீசபையில்
எல்லார்வளைக்காடையிந்கரிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய
நல்லாரணிகவர்ந்தானாராயணனறிந்த
நல்லாரணிநல்கினைநீநானிலத்தில

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

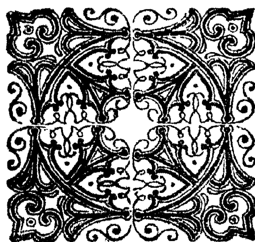
இவைமூன்றுந்தாழிசை.

வான்றருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்றருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டபாலனமுங்கொண்டிவளணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைவாய்துடிப்பக்
காவிநீர்வாரவோவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனனங்கவேள்
வெம்புலியேயெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிவளாவிமற்றிவளை
தோவதுந்தென்றலுங்காவுங்குயிலும்
தண்ணுமுஞ்சிறுமும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்தமுடற்றும்வெந்துயர்தணிப்பாய்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆக செய்யுள் — ருஉகூ.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

முற்றிற்று.

தனிப்பாடற்றிரட்டு - செய்யுளகராதி.

பொரடக்கப்	அச	மட்டாருந்தென்	அச
பொரவிசயந்	கஎரு	மட்டார்குழலங்க	அச
பொருநீசட்டு	ககங	மட்டுத்தார்க	கசு
பொருக்குமக்க	சஎஅ	மட்டுப்படாக்	ருய
*பொரிபயங்கு	கசுரு	மட்டுவார்கூந்தல்	சுசு
பொருதைர்குக்கி	கஎசு	மட்டுற்றசோலை	சயஉ
பொருமைதிக	கஎரு	மண்ணென்றமன்	எஅ
பொல்லாமப	ளக	மண்டலத்திரு	உரு
*பொல்லாமரப்	கஉகா	மண்டலத்தோர்	சகாரு
பொல்லாசமுக்க	கூஉ	மண்டலமெனை	ளகா
பொன்போனங்க	அகா	*மதமுமிமு	ககக
*பொன்பொங்கூ	அம	மதிமலிபுரிசை	அஎ
பொன்மாரிவப்	கூரு	மதியாதார்முற்ற	கூஎ
பொன்முகங்கை	கஙகூ	மதுகரத்தைநாரிக	கஎஅ
பொன்றிவருக்கி	ளக	மதுமொழிகல்	கூக
பொன்னென்சடை	உச	மதுமேவருவை	கஉரு
*பொன்னினைவாகை	சரு	மந்தமதிகும்	ளரு
பொன்னைத்தர்	அகூ	மாமணமாத்தி	கசுஎ
பொன்னாம்பூ	கஏஎ	மரந்தாகிழுமனை	காகூ
பொன்னைமருங்	சுரு	மற்கொண்டதின்	ருய
பொன்னிலெ	கஎஎ	மற்றொப்பிலாக்	காஎ
பொன்னேபொரு	அக	மற்றேருமொருவ	எசு
பொன்னேமனேம	அய	மனஞ்சவியாம	ளச
பொன்னேயுயர்	ளச	*மன்னவன்குனக்	சருங
போதகைநேமை	சுரு	மன்றாடியாவெங்க	ளக
போதம்புடேசை	கசுஅ	*மன்னனுறுநீபோ	சசு
போதகிவருமுகா	சுஉ	மன்னன்வெங்க	கஅரு
போதன்னைநிலை	சஉஉ	மன்றுறையாமே	ளஎ
போந்தவுதாமுங்	சம	மன்னரிமேலிறக்கு	ய
போமெனவுரைத	சசு	மன்னுதிருவெஞ்சு	யகா
*போமோமொரூ	சஉஅ	மன்னுவெள்ளி	ளஅ
போலிறையாளர்	உரு	மாந்தத்தும்புகழ்	கசஉ
போற்றினும்போற்	சகா	மாகமனைழச்சுரை	காரு
போற்றுவர்வல்	எம	மாக்கைக்கோக்குங்	கூய
மங்கையர்கள்	ககூசு	மாங்காட்டுவேளா	கா அ
மங்கைபொருப	சரு	மாங்குயிலா	ருச
மஞ்சக்கனைங	ககூகா	மாசற்றிருமே	கயரு
மஞ்சமஞ்சகெ	கசஉ	மாசிலாதந்தன்வி	கூகா
மடியில்வைத்த	கருச	மாடில்லான்	கூசு
*மடிமேமேக்கி	சருகூ	மாடுதின்பான்	உகா
மடிக்குஞ்சா	ககூகா	மாடேயுதாரும்	சுகூ

மாட்சித்தோன்	உக	முக்கிருக்கும்	௬
மாதங்கக்கோடி	கஎ௬	மூத்தெகரியும்	௬௫
மாதங்கவகதிர்	கக௫	முந்தந்தைத்	கசஅ
மாதமந்திரணம்	கசய	மூந்நான்கிலொன்	உ௬
மாதரணிமென்	௫௯	முநூநார்முளரிய	க௬க
மாதர்க்கிதங்கவி	எக	முலைபுங்குழலுமு	௯ய
மாதவாவினை	கசஉ	முல்லைமுல்லையா	கசய
மாதப்படியுண்டு	எ௯	முற்றுதகில்லையும்	கஎய
மாதாவுடல்சலித்	௬௫	முற்கனையப்பனை	௯உ
மாதானைவேந்த	கஅச	முற்றுதகாஞ்சியி	உஉ
மாத்தானை	கஉஎ	முன்சனன்கை	கசஉ
மாந்தொரவின்ன்	௬எ	முனியதட்டுமு	க௬௯
மாந்தையிறைவா	௯௯	முன்னுகின்னான்	௯உ
மாப்பிட்டெனு	கஉ௫	முன்னமொருதமி	௯௫
மாப்பைந்தார்	௫உ	முன்னுகீளக	கசக
மாமனுக்குமக	கக௯	முன்னுட்டுத்தவ	௯ய
மாமிக்கோமாமி	கச௯	முன்னுனிருவர்க்கு	௫அ
மாயனூர்போற்று	ய௯	முன்னுனைகட்பிட்	எஅ
மாயன்றுயின்றது	ய௬	முன்னொருடிவாள்	உய
மாலறியாக்கள்ள	௯௯	முன்னொயிரண்டு	௯ச
மாலைக்கிமெயன்னா	கஉஅ	முன்னொருநூரின்பேர்	உசஎ
மாலைதனைப்புனை	கசஎ	முக்கிலேமொளித்தி	கக௯
மாலைமணிமுடி	கஎ௯	முக்கவிமுன்னேமுன்	௬க
*மாவாரிமுதகம்	௫௯	மூடர்முன்னே	௯அ
மாவுறங்கின	௫ய	மூப்பாணமயுவ	ய௯
*மாறுஞ்சன	கஉக	*மூவாதமிழ்ந்தா	க௬௯
மானவனுனாந்த	௫௫	மூவர்கோனை	சக
மாணிக்குமோ	௫௫	மூவேந்தருமற்று	௯உ
மானேசரந்தொ	கக௯	மூலொலாம்புதே	கஉ௯
மான்பிடிததீர்	எய	மெச்சாபுமுவேங்க	ய௯
மிக்குப்பொருகி	கயய	மெத்தமமியாவி	கக௬
*மின்னமருங்கோ	கஎ௯	மெய்க்கேயணியு	எஎ
மினைக்கொடி	கஎய	மெய்ச்சாசமாக	க௫ய
மின்பார்த்துனி	கசய	மெய்பன்வெங்கடேச	௬அ௯
முக்கட்பாரபனை	அக	*மெய்பார்புலிகா	எய
முக்கணன்வாழ்	௯௬	மெய்யிலேமொரு	௯ய
முக்கண்ணனை	எஎ	மெய்யிறுகல்ல	கஉஅ
முக்கண்ணனியிதழ்	கக௯	மெலக்கணக்க	கஎஎ
முக்காணுக்கோகா	ய௯	மோதங்கவிந்தது	கஎக
முடிக்குமருப்பு	கஅச	மோகநிறமாணம்	க௯ய
முட்டத்துப்பன்	எய	மோகட்டிறைதி	க௬ய